

ሲጸልዩ የቀሩት ደግሞ የመግነዝ ጨርቁን ገፈው አስከፊነትን ከእግሩ እስከ ራሱ ማሸት ጀመሩ። ሰውነቱ ግን እንደ ዕንጨት ደርቆ ነበር።

በመጨረሻም ዲሴምበር 2 ቀን እሁድ ከቀኑ 11:15 ላይ ከሞተ ከሁለት ቀን በኋላ ዳንኤል ዐይኑን ገለጠ፤ ተነሥቶም ተቀመጠ። የሚጠጣ ውሃም ጠየቀ። ወደ ገብረው መካከልም ተወስዶ በመቶዎች የሚቁጠሩ ሰዎች እያዩት ቀስ በቀስ አንሰራራ። ለጊዜው የሰዎችን ማንነት መለየት አልቻለም ነበር። የገዛ ልጁንም እንኳ ማወቅ ተሳነው። ከጥቂት ሰዓታት በኋላ ግን አእምሮውም ጤንነቱም ሙሉ በሙሉ ተመለሰ። ከዚያ በኋላ ለሞት ያበቃው ጉዳትና ቀሳል በእርሱ ላይ አልታየም።

ምዕራፍ ዐሥራ ሁለት

የእምነት ስጦታ

ቀደም ብለን ባጠናነው ምዕራፍ ውስጥ የተረዳነው ነገር ቢኖር፤ ሁሉም የተእምራት ድርጊቶች ተእምራትን የማድረግ ስጦታ ውጤት ብቻ እንዳልሆኑ ነው። በአጠቃላይ እይታ ስንረዳው ሁሉም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ተእምራት ናቸው። ሆኖም ተእምራትን የማድረግ ስጦታ የተለየ ራሱን የቻለ ስጦታ ነው። በተመሳሳይ መንገድ የመለኮታዊ ፈውስ መገለጥ ሁሉ የመፈወስ ስጦታ ውጤት ብቻ አይሆንም። የፈውስ ተእምር እንድም የመለኮታዊ ፈውስ አጠቃላይ መገለጥ ነው፤ አሊያም የመፈወስ ስጦታዎች ውጤት ነው።

የእምነት ስጦታን ስንመለከትም ቃሉ አጠቃላይና ልዩ ተብሎ በሁለት መልኩ የሚታይ ነው። በዚህ ምዕራፍ በመጀመሪያው ክፍል እምነት የሚለው ቃል አጠቃላይ በሆነ መልኩ ሥራ ላይ የዋለበትን ሁኔታ የምናጠና ሲሆን፤ ቀጥሎም የእምነት ስጦታ ጠበብና ለየት ባለ ትርጉም የተጠቀሰበትን ሁኔታ እንመረምራለን። በሁለተኛው ክፍልም በእምነት መኖር ምን ማለት እንደ ሆነም እንመለከታን።

ልዩ ልዩ የእምነት ዐይነት

እምነት የሚለው ቃል በተለያዩ ትርጉም ጥቅም ላይ የዋለ በመሆኑ እንዱን ከሌላው ሳንቀይጥ መረዳቱ ተገቢ ነው። በዚህ ክፍል ዐምስት የተለያዩ የቃሉን አጠቃቀም የምናጠና ሲሆን፤ ዐምስተኛውና የመጨረሻው የእምነት ስጦታ የሚለው አጠቃቀም ይሆናል። ይህ ክፍል የሚከተሉትን ንኡሳን ርእሶች ያካትታል፡-

- የተፈጥሮ እምነት
- የመዳን እምነት

- የእምነት ፍሬ
- ሌሎች ስጦታዎችን የሚያንቀሳቅስ (የሚያሠራ) እምነት
- የእምነት ስጦታ

ይህን ርእስ በዚህ መልክ መተንተን የእምነት ስጦታን ከሌሎች የእምነት ዐይነቶች ለይቶ ለማወቅና ትርጉሙንም ለመረዳት ይጠቅማል።

የተፈጥሮ እምነት

እምነት የሚለው ቃል ጥሬ ትርጉሙ መደገፍ ማለት ሲሆን፤ የመደገፍ ትርጉም ደግሞ በሚታመን ሰው ላይ ጽኑ የሆነ አመኔታ ማሳደር ማለት ነው። ለዚህ ጥሩ ምሳሌ የሚሆነን ለሰዎች ዕቃ ስናውስ የሚፈጠረው ግንኙነት ነው። ግለሰቡን በደንብ የምናውቀው ከሆነና በእርሱ ላይ አመኔታ ካሳደርን፤ ያዋስነውን ዕቃ ይመልስልናል ብለን እናምናለን። በእንደዚህ ዐይነት ሰዎች ላይ እምነታችንን እናሳድራለን። ይህን የእምነት ዐይነት የተፈጥሮ እምነት ያልሁበት ምክንያት፤ በብዙም ሆነ በጥቂቱ ሁሉም ሰዎች ይህን እምነት ስለሚለማመዱ ነው። ይህ በክርስቲያኖች ብቻ የተወሰነ እምነት አይደለም። እንደ እውነቱ ከሆነ ይህም እምነት ቢሆን የእግዚአብሔር ስጦታ ነው። በባልንጀራቸው ላይ ይህ ዐይነቱ እምነት የሌላቸው ሰዎች የእእምሮ መታወክ ያጋጥማቸዋል። ይህ ሰዎችን የማመን የተፈጥሮ ጸጋ በከፊል የሰብእናችን፤ በከፊል ደግሞ የአስተዳደራችን ውጤት ሲሆን ለእኛ ለሰው ልጆች ጠቀሜታው ጉልህ ነው። ፍቅርና ሰላም በሰፈነበት ቤተ ግብ ዘንድ ማደግ ለአመኔታ አስተዋዕለ እለው። መልካም ነገር ሁሉ ከእግዚአብሔር በመሆኑ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው፤ መልካም የሆነ አንድ ነው፤ እርሱም እግዚአብሔር ነው (ማቴ 19፡17)። መልካም ስጦታ ሁሉ ከእርሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው(ያዕ 1፡17)።

ይሁን እንጂ የተፈጥሮ ስጦታ በ1ቆሮንቶስ 12፡9 ላይ የተጠቀሰው የእምነት ስጦታ አይደለም፤ ምክንያቱም የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ክርስቲያን ያልሆኑ ሰዎች ሊቀበሉአቸው አይችሉም። እነዚህ መንፈሳዊ

ስጦታዎች የሚሰጡት የክርስቶስ እካል ብልቶች ለሆኑት ብቻ ነው (1ቆሮ 12፡12)።

የመዳን እምነት

በሁሉም ሰዎች ዘንድ ሊኖር የሚችለውን የተፈጥሮ እምነት ተመልክተናል፤ እሁን ደግሞ በክርስቲያኖች ዘንድ ብቻ ሊኖር የሚችለውን የእምነት ዐይነት እንቃኛለን። ይህ እምነት እውነተኛ ክርስቲያኖች ውስጥ ይኖራል፤ ምክንያቱም ያለ እርሱ ክርስቲያን መሆን አይቻልምና። ይህ እምነት ያላቸውም ክርስቲያኖች ብቻ ናቸው። የፊልጵስዩስ ወህኒ ጠባቂ እነ ጳውሎስን እድን ዘንድ ምን ማድረግ ይገባኛል? ብሎ ሲጠይቅ፤ እነርሱ የሰጡት መልስ፤ በጌታ በኢየሱስ ክርስቶስ እመን አንተና ቤተ ሰዎችህም ትድናላችሁ የሚል ቃል ነበር (ሐሥ 16፡31)። በዮሐንስ ወንጌል ውስጥ በስፋት እንደ ተገለጸው የዘላለም ሕይወት የምን ቀበለው በእግዚአብሔር ልጅ በኢየሱስ ክርስቶስ በማመን ነው (ዮሐ 1፡12፤ 3፡16-18፤ 36፤ 5፡24፤ 6፡47፤ 20፡31... ወዘተ)። በሐዋርያው ጳውሎስ መልእክቶች የተላለፈው አንዱ ዐቢይ ትምህርትም በእምነት ብቻ እንደ ጸደቀን ነው (ሮሜ 5፡1፤ ገላ 2፡16)። በኢፌሶን 2፡8 ላይ እንዲህ ተብሎ ተነግሮናል፡- ጸጋው በእምነት አድኖአችኋልና፤ ይህም የእግዚአብሔር ስጦታ ነው እንጂ ከእናንተ አይደለም፤ ማንም እንዳይመካ ከሥራ አይደለም።

ይህ የመዳን እምነት በዚህ ጥቅስ ውስጥ የእግዚአብሔር ስጦታ ተብሎ ቢጠቀስም፤ በ1ቆሮንቶስ 12፡9 ከተጠቀሰው የእምነት ስጦታ ጋር አንድ ዐይነት አይደለም። የመዳን የእምነት ስጦታ ለሁሉም ክርስቲያኖች የተሰጠ ነው፤ ያለዚያ ክርስቲያን መሆን አይቻልምና። የእምነት ስጦታ የተባለው መንፈሳዊ ስጦታ ግን ለአንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ የሚሰጥ ነው። ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡-

ለአንዱ ጥበብን መናገር በመንፈስ ይሰጠዋልና፡- ለአንዱም በዚያው መንፈስ ዕውቀትን መናገር ይሰጠዋል፡- ለአንዱም በዚያው መንፈስ እምነት (1ቆሮ 12፡8-9)።

አንዳንድ ክርስቲያኖች ይህ ስጦታ ሲሰጣቸው፤ ሌሎች አይኖራቸውም።

የእምነት ፍሬ

በመጽሐፍ ቅዱስ የተጠቀሰው ሌላው የእምነት ዐይነት የእምነት ፍሬ ነው (ገላ 5፡22)። በአዲሱ መደበኛ ትርጉም ታማኝነት ተብሎ የተጠቀሰው ሲሆን ከዐውዱ አንጻር የተሻለ ትርጉም ነው። ይሁን እንጂ በዚህ ክፍል የተጠቀሰው የግሪኩ ቃል *ፒስቲስ* ሲሆን፤ በ1ቆሮንቶስ 12፡9 ላይ የእምነት ስጦታን ለመግለጽ የተጠቀሰውም ይኸው ተመሳሳይ ቃል ነው። የአዲሱ መደበኛ ትርጉም ትክክለኛ ከሆነ፤ የታማኝነት ፍሬና የእምነት ስጦታ እንዳይደበላስቁ ያስፈልጋል።

ይሁን እንጂ የጳውሎስ ሐሳብ የመንፈስ ፍሬ ታማኝነት ሳይሆን እምነት ነው የሚል ቢሆን እንኳ፤ በ1ቆሮ 12 ከተጠቀሰው የእምነት ስጦታ ጋር አንድ ተደርጎ መወሰድ የለበትም። የመንፈስ ፍሬና መንፈሳዊ ስጦታዎች ለየራስ ናቸው። ፒስቲስ የሚለውን ቃል ከመጋራታቸው በቀር (እምነት፤ ታማኝነት) በገላትያ 5፡22-23 የተጠቀሰው የመንፈስ ፍሬ ዝርዝር በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 ካለው ስጦታዎች ዝርዝር በእጅጉ የተለየ ነው። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ተአምራዊ የጎይል መገለጦች ናቸው። የመንፈስ ፍሬ የሚባለው ግን በክርስቲያን ውስጥ ከሚኖረው የመንፈስ ቅዱስ አሠራር የተነሣ ክርስቶስን የመምሰል ጠባይ ሲገለጥ ነው። ሁሉም ክርስቲያኖች ሁሉን የመንፈስ ፍሬ ማሳየት የሚጠበቅባቸው ሲሆን፤ መንፈሳዊ ስጦታዎችን በተመለከተ ግን አንዳንድ ክርስቲያኖች ብቻ የተወሰኑ ስጦታዎችን የመግለጥ ችሎታ ይኖራቸዋል።

በመንፈሳዊ ስጦታዎችና በመንፈስ ፍሬ መካከል ገሃድ የሆነ ልዩነት በመኖሩ የመንፈስ ፍሬ በሆነው እምነትና በእምነት ስጦታ መካከልም ልዩነቱ ግልጽ ነው። ርግጥ ነው በ1ኛ ቆሮንቶስ ውስጥ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችና የመንፈስ ፍሬ ተደጋጋፊ እንደሆኑ ተገልጿል። እንዲያውም የመንፈስ ፍሬ የሆነው ፍቅር ከሌለ፤ ልዕለ ተፈጥሮታዊ ስጦታዎች ከንቱ እንደ ሆኑ በግልጽ ተነግሮአል። አንዳንድ ክርስቲያኖች ተአምራዊ የእምነት ስጦታ ይሰጣቸዋል። የእምነት (ታማኝነት) ፍሬ ግን በእያንዳንዱ ክርስቲያን ሕይወት ውስጥ አድጎ መታየት አለበት።

የመዳን እምነት የሚሰጠው የእግዚአብሔርን ቃል በመስማት ነው (ሮሜ 10፡17)። ከዚህ ከማይጠፋ ዘር የተነሣ ዳግም እንወለዳለን (1ጴጥ 1፡23)። በልባችን ውስጥ አስቀድሞ እምነትን የፈጠረው የቃሉ ዘር በውስጣችን ፍሬ እንዲያፈራ ራሱን መመገብና ማሳደግ ተገቢ ነው። የክርስቲያን ሕይወት ከእምነት ወደ እምነት የማደግ ሂደት ነው፤ የእምነት ፍሬ በክርስቲያን ልብ ውስጥ ያስማቋረጥ ማደግ አለበት። ይህ የሚፈጸመው ዕለት ዕለት ከእግዚአብሔር አፍ በሚወጣ ቃል ሁሉ መኖርን ስንማር ነው (ማቴ 4፡4)።

ሌሎች ስጦታዎችን የሚያሠራ እምነት

በመጨረሻም የእምነት ስጦታን ምንነት ከመተንተናችን በፊት ይህ ስጦታ ሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎች እንዲሠሩ የሚያደርግ የስጦታ ዐይነት እንዳልሆነ እንመለከታለን። ምክንያቱም አንዳንዶች የእምነት ስጦታ ሌሎች መንፈሳዊ ስጦታዎችን የሚያንቀሳቅስና እንዲሠሩ የሚያደርግ ነው ብለው ስለሚያስተምሩ ነው። በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 የተጠቀሱትን ስጦታዎች ለመተግበር እምነት ያስፈልጋል። ይህ ዐይነቱ እምነት ግን በ ቀሩ 9 የተጠቀሰውን የሚመስል የእምነት ስጦታ አይደለም። ምክንያቱም ጳውሎስ በግልጽ ለአንዱም በዚያው መንፈስ እምነት ይሰጠዋል ይላል። ይህ የሚያሳየው ለሁሉም ክርስቲያኖች ይህ የእምነት ስጦታ መስጠቱን ሳይሆን፤ ለአንዳንዶች ብቻ የሚሰጥ መሆኑን ነው። ይሁንና ሁሉም ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ስጦታዎችን በብርቱ እንዲፈልጉ ስለሚበረታቱ (ቀሩ31) የትኛውንም ስጦታ የሚተገብሩ ክርስቲያኖች ሁሉ እምነት ያስፈልጋቸዋል።

ለምሳሌ፡- ትንቢት የመናገር ስጦታን ለመተግበር እምነት ያስፈልገኛል (ሮሜ 12፡6)፤ ይሁን እንጂ የሚያስፈልገኝ የእምነት ስጦታ አይደለም፤ ምክንያቱም የእምነትና የትንቢት ስጦታ ለየራስ ስለ ሆኑ ነው። የተነጋገርነውን ስናጠቃልል ይህን ይመስላል፡-

- መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚተገበሩት በእምነት ነው ።
- ሁሉም ክርስቲያኖች መንፈሳዊ ስጦታዎችን በብርቱ እንዲፈልጉ ይበረታታሉ።

- ሰዚህም ሁሉም ክርስቲያኖች እምነት ያስፈልጋቸዋል።
- የእምነት ስጦታ ግን ለሁሉም ክርስቲያኖች የተሰጠ አይደለም።
- ስለዚህ የእምነት ስጦታ ማለት ሌሎች ስጦታዎች እንዲሠሩ የሚያደርግ እምነት ነው ማለት አይደለም።

በ1ቆሮንቶስ 12፥9 ላይ ከተጠቀሰው እምነት በተለየ ትርጉም ጥቅም ላይ የዋሉትን አራት የእምነት ዐይነቶች ቃኝተናል። በዚህ ጥቅስ ላይ የሚታየው የጳውሎስ አጠቃቀም የተፈጥሮ እምነት፣ የመዳን እምነት፣ የእምነት ፍሬ ወይም ሌሎች ስጦታዎችን የሚያሠራ እምነት ለማለት አይደለም። ይህ ካልሆነ ታዲያ ምን ማለት ነው? የእምነት ስጦታ ምንድን ነው?

የእምነት ስጦታ

የእምነት ስጦታ በ1ቆሮንቶስ 12 ላይ ከተጠቀሱት ዘጠኝ ስጦታዎች መካከል አንዱ ነው። እነዚህም ስጦታዎች በመንፈስ ቅዱስ ለአንዳንድ ክርስቲያኖች የሚሰጡ ተአምራዊ መግለጦች ሲሆኑ፣ በውስጣችን የሚኖረው ይህ መንፈስ ራሱን የሚገልጥባቸው ውጫዊ ማስረጃዎች ናቸው። የእምነት ስጦታም የሚተረጎመው ከዚህ እንጻር ነው። በ1ቆሮንቶስ 13፥2 ላይ ስናነብ የጳውሎስ የልቡ አሳብ ምን እንደ ሆነ እንረዳለን፡-

ትንቢትም ቢኖረኝ፡- ምሥጢርንም ሁሉና እውቀትን ሁሉ ባወቅ፡- ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ።

የዚህ ጥቅስ ዐላማ የትኛውም ዐይነት መንፈሳዊ ስጦታ በእኛ ቢገለጥ፣ ፍቅር ከሌለን ግን ከንቱ መሆኑን ማሳየት ነው። በዚህ ምንባብ ጳውሎስ ትኩረት የሰጠው ለመንፈሳዊ ስጦታዎች ነው፤ ምክንያቱም በቀ. 1 ላይ ስለ ልሳን፣ በ ቀ. 2 ላይ ደግሞ ስለ ትንቢትና ስለ ዕውቀት ይናገራል (1ቆሮ 12፥31 ይመለከታል)። እዚህ ላይ በጳውሎስ የተጠቀሰው የእምነት ዐይነት ቀደም ብሎ በ1ቆሮንቶስ 12፥9 ላይ የተጠቀሰው

የእምነት ስጦታ ሲሆን፣ እርሱንም ተራሮችን የሚያፈልስ እምነት በማለት ይገልጻል።

ይህ ልዩ ዐይነት እምነት ሲሆን፣ ይኸውም የማይቻለውን ነገር እንደሚቻል አድርጎ የሚያምን ነው። ይህ የጳውሎስ እገላለጽ ኢየሱስ በማርቆስ 11፥22-23 ከተናገረው የተወሰደ ይሆናል፡-

... በእግዚአብሔር እመኑ። እውነት እሳችኋለሁ፡- ማንም ያለው ነገር እንዲደረግለት ቢያምን በልቡ ሳይጠራጠር፡- ይህን ተራራ፡- ተነቅለህ ወደ ባሕር ተወርወር ቢል ይሆንለታል።

ኢየሱስ ይህን ምላሽ የሰጠው ደቀ መዛሙርቱ ኢየሱስ የረገማት በለስ ደርቃ በማየታቸው ስለ ተደነቁ ነው (ቀ.12-14፣ 20-21)። መንፈሳዊ ስጦታ ስለ ሆነው እምነት ጳውሎስ በመልእክቱ የሚያስገነዝበውም ይህ ዐይነቱ እምነት ተአምራዊ ውጤቶችን የሚያስገኝ ተአምራዊ እምነት መሆኑን ነው።

ይህ ስጦታ ቀደም ባለው ምዕራፍ ካጠናነው ተአምራትን የማድረግ ስጦታ በምን ይለያል? ተአምራትን የማድረግ ስጦታ አድራጊ ሲሆን የእምነት ስጦታ ተደራጊ ነው። ሐሮልድ ሆርተን እንዲህ ብሎአል፡-

የተአምራት ኃይል በመንፈስ ቅዱስ ነገሮችን ያደርጋል፤ የእምነት ኃይል በመንፈስ ቅዱስ ነገሮችን ይቀበላል ወይም በነገሮች ሐሜት ያደርጋል።

ፓርከርም በተመሳሳይ ሁኔታ ሲያስረዳ፣ በእምነት ስጦታ አማካይነት መንፈስ ቅዱስ የሚናገርህን ታምናለህ! በተአምራት ስጦታ አማካይነት ግን በመንፈስ ቅዱስ ታምኑ በገጠመህ ሁኔታ ላይ ኃይልን ታደርጋለህ ይላል። እርን ሊንፎርድ የሚለው ግን፣ በዚህ መርሕ መሠረት ተራሮችን የማፍለስ ጽራ ተአምራትን በማድረግ ስጦታ ወይም በእምነት ስጦታ ሊከናወን እንደሚችል ነው፡-

ተአምራት ከሆኑ ድርጊቱ የሚከናወነው በተአምራት አድራጊው ነው፤ እምነት ከሆነ ደግሞ (በ1ቆሮ 13፥2 እንደ ተመለከተው) ድርጊቱ የሚታዘዘው እምነት በሞላበት ሰው ነው።

እነዚህ ጸሐፊዎች ተአምራት የማድረግ ስጦታን የአድራጊነት ጠባይና የእምነት ስጦታን የተደራጊነት ጠባይ ልዩነት የሚያብራሩ በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎችን ጠቅሰዋል። ከእነዚህ ምሳሌዎች ውስጥ ጉልሕ የሆነው፣ ኢየሱስ ማዕበሉን ጸጥ ያደረገበት ሁኔታ ነው። ሆኖም እንዲህ ሲል ያብራራል፡-

በማዕበል በምትኖወጠው ጀልባ ውስጥ የነበሩት ደቀ መዛሙርት ነፋሱ ሲያፏጭና ወጀቱ ሲጮኽባቸው ጸጥ ብለውና ተደላድለው ቢቀ መጡ ኖሮ፣ ኢየሱስ በዘራያቸው ምንም ችግር ያልተከሰተ እስኪመስል ድረስ በውስጡ በማሳለፍ የእምነትን ተአምር ያሳያቸው ነበር። እሁን ግን በማዕበሉ ውስጥ በእርሱ ስላልተደገፉና ስላላመኑት ተአምራትን በማድረግ ወጀቡን ማስወገድ ግድ ሆነበት።

በእምነት ስጦታና ተአምራትን በማድረግ ስጦታ መካከል ያለው ልዩነት በአዲስ ኪዳን በሌላ ምዕራፍ በጉልሕ ስለማይታይ፣ ከላይ የተሰጡት ምሳሌዎች በቂ ማብራሪያ ናቸው። ይህን ያልሁበት ምክንያትም ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 13፡2 እንደሚያስረዳን የእምነት ስጦታ ተአምራታዊ ውጤቶችን እንደሚያስገኝ ስለሚያስረዳ ነው፤ ሆኖም ተአምራትን ከማድረግ ስጦታ የተለየ ነው (1ቆሮ 12፡9-10)። ሆኖም የእምነት ስጦታን እንዲህ ብሎ ተርጉሞታል፡-

ለተአምራዊ ውጤት በእግዚአብሔር ላይ የሚኖረን ልዕለተፈጥሮታዊ መታመን (ተደራጊ) ነው።

ይህም ሆኖ ግን መጽሐፍ ቅዱስ ትርጉሙን በጉልሕ ስለማይስጠን፣ በሰዎች ትርጉም ላይ ብቻ ተመሥርተን የጠበቀ አቋም መያዝ አይገባንም። በርግጠኝነት መናገር የምንችለው ነገር ቢኖር፣ የእምነት ስጦታ ተአምራታዊ ውጤቶችን የሚያስገኝና ተአምራትን ከማድረግ ስጦታ የተለየ መሆኑን ነው።

ከዚህ በማስከተል የእምነት ስጦታ የተገለጠባቸውን የመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎች በመመርኮዝ የስጦታውን መሠረታዊ ዐላማዎች እንዘረዝራለን፡-

በአደጋ ጊዜ መታደግ የሚያስችል እምነት

ሲድራቅ ሚሳቅና አብድናጌ በሚነደው የእቶን እሳት ውስጥ ሳሉ (ዳን 3)

ዳንኤል በአንበሶች ጉድጓድ በተጣለ ጊዜ (ዳን 6)

ጳውሎስ የመርከብ አደጋ ባጋጠመው ጊዜ (ሐሥ 27፡25)

በዕጦት ጊዜ ሙላት የሚያስገኝ እምነት

ኤልያስ በረኃቡ ዘመን (1ነገ 17)

የእግዚአብሔር በረከት በሰዎች ላይ እንዲሆን የሚያስችል እምነት

ይስሐቅ ያዕቆብን በባረከው ጊዜ (ዕብ 11፡20-21)

ጴጥሮስና ዮሐንስ በስማርያ አማኞች ላይ እጅ በጫነበት ወቅት (ሐሥ 8፡17)

ጳውሎስ መንፈሳዊ ስጦታን ባካፈለበት ወቅት (ሮሜ1፡11)

ከሰዎች ሕይወት መሰናከሎችን ማስወገድ የሚያስችል እምነት

ተራሮችን መፍለስ (ማር 11፡23 1ቆሮ 13፡2 ጋሮ ያነጻ)

አጋንንትን ማስወጣት (ማር 9፡18-19)

ከወሀኒ መውጣት (ለምሳሌ ጴጥሮስ በሐዋርያት ሥራ 12)

ድል ለመግዛት የሚያስችል እምነት

ሙሴ በአማሌቅ ላይ እጁን ባነሣ ጊዜ (ዘፀ 17፡11)

ኢየሱስ በኢየሪኮ ስልፍ ወቅት (ኢያ 6፡ ስብ 11፡30)

የማይቻለውን ነገር ይቻላል የሚል እምነት

አብርሃም በእርጅናው ወቅት ልጅ ለመውለድ ባመነ ጊዜ

(ዘፍ 21፡15፣ ሮሜ4፡20)

የሙታን መነሣት (1ነገ 17፡17-23፣ 2ነገ 4፡32-35፣

ሉቃስ 7፡11-15፣ 8፡49-56፣ ዮሐንስ 11፣ ሐሥ 9፡36-42፣ 20፡7-12)

በመጨረሻም ይህን የጥናት ክፍል ከማጠቃለላችን በፊት ዕብራውያን 11 ላይ የሚገኙትን ምሳሌዎች መጥቀስ ይገባል፤ ምክንያቱም በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ በእምነት ርእስ ላይ የተጻፈ ትልቅ ምዕራፍ ቢኖር እርሱ ነው። ይህ ክፍል ለጥናት የሚጋብዝና እምነትን በተግባር የሚያሳይ ምሳሌ ነው። ይህን እንጂ እያንዳንዱ ምሳሌ የእምነት ስጦታ መገለጫ ነበር ማለት አይደለም። በአንዳንድ ምሳሌዎች ውስጥ ጸሐፊው ሊያስተላልፍ የፈለገው መልእክት እምነት መንፈሳዊ ስጦታ ሳይሆን እጠቃላይ የኑሮ መርሕ እንደ ሆነ ነው። በቀጣዩ ክፍል በዕብራውያን 11 ላይ በመመሥረት የእምነት ኑሮ ምን እንደሚመስል እናጠናለን።

በእምነት መመላለስ

ቀደም ባለው ክፍል የተመለከትነው መንፈሳዊ የእምነት ስጦታ ለአንዳንዶች ብቻ የሚሰጥ ቢሆንም፤ ክርስቲያኖች ሁሉ በየዕለቱ የእምነት ኑሮአቸው ማደግ እንደሚገባቸው ነው። መጽሐፍ ቅዱስ ይህን በእምነት መመላለስ በማለት ይጠራዋል። በእምነት መመላለስ የሚለው አገላለጽ በአሁኑ ዘመን የዕለት ተዕለት ኑሮአቸውን በእግዚአብሔር ላይ በመደገፍ የሚመሩ ውሱን ሰዎችን የሚመለከት ስያሜ ቢሆንም፤ አዲስ ኪዳን የሚያስተምረን ግን እምነት የሁሉም ክርስቲያኖች የኑሮ መርሕ መሆን እንዳለበት ነው። ይህ እውነት በአዲስ ኪዳን በሦስት ስፍራዎች የተጠቀሰ ሲሆን፤ ሁሉም በዕንባቆም 2፡4 ላይ የተጻፈው ተጠቅሶ የተገለጸባቸው ናቸው። በትንቢት ዕንባቆም 2፡4 ላይ እግዚአብሔር ለነቢዩ የተናገረው እንዲህ ሲል ነበር፡- ጻድቅ ግን በእምነት ይኖራል። ይኸው ቃልና መርሕ በገላትያ 3፡11፤ ሮሜ 1፡17 እና በዕብራውያን 10፡28 ላይ ተጠቅሶአል። እነዚህ ክፍሎች የሚከተሉትን ትምህርቶች ያስጨብጡናል፡-

- ክርስቲያኖች ሁሉ በእምነት መመላለስ ይጠበቅባቸዋል።
- ክርስቲያኖች ዘወትር እምነት ያስፈልጋቸዋል።
- በእምነት ሕይወት የማደግ ዕድል አለ።
- በእምነት መመላለስ ብዙ መከራ አለበት።

በጌታ ላይ በመደገፍ እምነታችንን እንዴት እንደምናሳድግ በዚህ ምዕራፍ ማጠቃለያ ላይ የምንመለከተው ጉዳይ ሲሆን፤ ከዚህ በማሰብ ቀደም ግን ከላይ የዘረዘርናቸውን መርሆች አንድ በአንድ እንቃኛለን።

ክርስቲያኖች ሁሉ በእምነት መመላለስ ይጠበቅባቸዋል

አራቱ የመጽሐፍ ቅዱስ ክፍሎች ጻድቅ ሁሉ በእምነት በሕይወት እንደሚኖር ያስረዳሉ። እግዚአብሔር በእምነት እንዲመላለሱ የሚፈልገው እነማንን ነው የሚል ጥያቄ በኒሣ መልሱ ግልጽ ነው፤ ጻድቃን በእምነት ይመላለሳሉ ነው። ጻድቃን እነማን ናቸው? ብለን እንጠይቅ ይሆናል። የዚህም ጥያቄ መልስ በገላትያ 3፡11 ላይ ተሰጥቶአል፡-

ጻድቅ በእምነት ይኖራል ተብሎአልና ማንም በእግዚአብሔር ፊት በሕግ እንዳይጸድቅ ግልጽ ነው። ጳውሎስ በዚህ ምንባብ ምን ለማለት እንደ ፈለገ መረዳት የምንችለው መልእክቱን ለመጻፍ የተነሣነበትን ዐላማ ስንንዘብ ነው። እርሱ በገላትያ የሚገኙ አብያተ ክርስቲያናትን በመጀመሪያው የወንጌል ጉዞው እንዳቋቋመ ይታመናል (ሐሥ 13 ና 14)። በዚህ ጊዜም ስብከቱ ይህ ነበር፡-

በእርሱ (በኢየሱስ) በኩል የጎጢአት ሰርዖት እንዲነገርላችሁ፡- በመጭምር ሕግ ትጸድቁበት ዘንድ ከማይቻላችሁ ሁሉ ያመነ ሁሉ በእርሱ (በኢየሱስ) እንዲጸድቅ በእናንተ ዘንድ የታወቀ ይሁን (ሐሥ 13፡39)።

መልእክቱ ግልጽ ነው። በእግዚአብሔር ፊት የጸደቅነው በሥራ ሳይሆን በእምነት ነው። የሚያሳዝነው ነገር ግን ክርስቶስ ከእነርሱ ከተለየ በኋላ አንዳንዶች እውነተኛ ጽድቅ ለማግኘት መገረዝ አለባቸው ብለው ማስተማር ጀመሩ። ይህ ትምህርት በገላትያ አብያተ ክርስቲያናት መካከል ውዝግብና መከፋፈል ፈጠረ። ጳውሎስም መልእክቱን የጻፈው ይህንኑ ችግር ለመፍታት ነው። የጳውሎስ ዐላማ መዳን በእምነት እንጂ በሥራ አለመሆኑን እንደገና በማጽናት ለማስረዳት ነው።

መዳን የሚገኘው የብሉይ ኪዳን ሕጎችን በመጠበቅ አለመሆኑን

ለማስረዳት ጳውሎስ በገላትያ ምዕራፍ ሦስት ላይ ከራሱ ከብሉይ ኪዳን በመጥቀስ ጽድቅ በእምነት አንጂ በሥራ አለመሆኑን ይመሰክራል። በገላትያ 3፡11 ላይ ከዕንባቆም 2፡4 በማጣቀስ የገለጸበት ዐላማም ይኸው ነው። እግዚአብሔር እኛን ያጸደቀበት ምክንያት፣ ክርስቶስ መድኃኒት (አዳኝ) መሆኑን እምነን ስለ ተቀበልን ነው። በእርሱ በክርስቶስ በላመንን የዘላለም ሕይወት አግኝተናል።

ስለዚህም በዚህ ጥቅስ ውስጥ ጳድቅ የሚለው ቃል በእምነት የጸደቁትን ሁሉ የሚያመለክት ሲሆን፣ እነርሱም ክርስቲያኖች ሁሉ ናቸው። ስለሆነም ክርስቲያኖች ሁሉ በእምነት ይመላለሳሉ።

ይህ ማለት ግን እምነታችን ሕይወትን ብቻ ካገኘን በኋላ አብቅቶአል ማለት አይደለም። ቃሉ የሚለው በእምነት እንኖራለን ነው። እምነት የክርስቲያኖች የአኗኗር መርሕ ነው፤ መሆንም አለበት። ይህም በሮሜ 1፡17 ላይ በግልጽ የሰፈረ ሐሳብ ሲሆን፣ ጳውሎስ የእግዚአብሔር ጽድቅ ከእምነት ወደ እምነት በእርሱ ይገለጣልና ሲል አብራርቶታል።

ክርስቲያኖች ዘወትር እምነት ያስፈልጋቸዋል

አንዳንድ ክርስቲያኖች እንዲህ ብለው ያስባሉ፡- ክርስቶስን ስናምን መጻናችንን እንቀበላለን፤ ከዚያ በኋላ የእግዚአብሔር በረከት ተካፋዮች የምንሆነው ግን የተገባን ሆነን ስለ ተገኘን ነው ይላሉ። በዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ እንደ ገለጽነው ያለን ነገር ሁሉ የተሰጠን በእግዚአብሔር ጸጋና ችሮታ ሲሆን የምንቀበለውም በእምነት ነው። ጳውሎስ በገላትያ 2፡20 ላይ እንዲህ ብሎ ተናግሮአል፡-

... አሁንም በሥጋ የምኖርበት ኑሮ በወደደኝና ስለ እኔ ራሱን በሰጠው በእግዚአብሔር ልጅ ላይ ባለ እምነት የምኖረው ነው።

አዲስ ኪዳን በተለያዩ ስፍራዎች የክርስቲያንን ኑሮ በአካሄድ (ርምጃ) መስሎታል (ሮሜ 6፡4፤ 8፡1፤ 2ቆሮ 5፡7፤ 10፡3፤ ገላ 6፡16፤ ኤፌ 2፡10፤ 4፡1፤ 5፡15፤ ቆላ 1፡10፤ 1ተሰ 4፡12 ወዘተ)።

መመላለስ የሚለው ቃል በአዲስ ኪዳን በተደጋጋሚ መጠቀሱም ይህን አመላካች ነው። በ2ቆሮንቶስ 5፡7 ላይ ጳውሎስ እንዲህ ሲል ጽፎአል፡-

በእምነት እንጂ በማየት አንመላለስምና...

በአዲሱ መደበኛ ትርጉም እንዲህ ይላል፡-

... የምንኖረው በእምነት እንጂ በማየት አይደለም።

በየትኛውም ትርጉም ብንመራ አንድ የምናስተውለው ነገር ክርስቲያኖች በምድራዊ የሕይወት ዘመናችን በሙሉ በእምነት መኖር እንደሚያስፈልገን ነው። ጳውሎስ በሮሜ 1፡17 እንደ ተናገረውም ጽድቁም ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የሆነ ነው (እ.መ.ት)። የዕብራውያን ጸሐፊም ይህንኑ እውነት ያጸናልናል፡-

እነዚህ ሁሉ እምነው ሞቱ (ዕብ 11፡13)።

እነዚህ ሁሉ... እምነታቸውን እንደ ጠበቁ ሞቱ (እ.መ.ት)።

ከግል ተመክሮዬ ምሳሌ ለመስጠት ያህል በምዕራፍ ስምንት ላይ በልሳኖች የተነገረውን በእምነት እንዴት እንደ ተረጉምሁት ነግሪያችኋለሁ። ቋንቋው አንድ የአፍሪቃ ብሔረ ሰብ ቋንቋ ሲሆን፣ ከተማ ሪዎቼ አንዱ የሆነው አፍሪቃዊ የሞሪ ቋንቋ መሆኑን አስረድቶአል። በ1960ዎቹ ገና በአክስፎርድ ተማሪ ሆኜ በእምነት ልሳኖችን መተርጉም ጀመርሁ። ከ17 ዓመታት በኋላም በማንቼስተር መጋቢ ሳለሁ ልሳኖችን የምተረጉመው በእምነት ነበር። አሁን በልሳኖች የተነገረውን ስተረጉም ከ40 ዓመት በፊት አደርግ እንደ ነበረው ሁሉ በእምነት ነው። በሰማይ ጌታን ፊት ለፊት እስከምናይበት ዕለት ድረስ የምንኖረው ኑሮ የማየት ሳይሆን የእምነት ነው። ዕብራውያን 11፡13 ላይ አንደ ተጠቀሱት ሰዎች እስከ ዕለተ ሞታችን ድረስ በእምነት መኖር ይጠበቅብናል። የክርስቲያን ሕይወት በርግጥም ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የእምነት ሕይወት ነው።

በእምነት ሕይወት ማደግ

ከሮሜ 1፡17 እንደ ተረዳነው የክርስቲያን ኑሮ ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ የእምነት ኑሮ ነው። ከእምነት ወደ እምነት የሚለው አገላለጽ

የሚያመለክተው የእምነት ሕይወት ዕድገታዊ እንደ ሆነ ነው። የክርስቲያን አካሄድ ከክርስቶስ ጋር ቀስ በቀስ ዑብሮ መራመድ ሲሆን ከእርሱ ጋር ቀርበን በተጓዝን ቊጥር የበለጠ እያወቅነው እንሄዳለን፤ የበለጠ ባወቅነው ቊጥር ደግሞ በእርሱ ላይ የመደገፍ ልምዶችን እያደገ ይወጣል።

በመሰላል ሽቅብ የሚወጣ ማንም ሰው እግሩን መጀመሪያውኑ በመጨረሻው መርገጫ እርከን ላይ አያሳርፍም። በአንድ ጊዜ አንድ እርከን እየረገጥን ነው የምንወጣው። ክብደት የሚያነሣ ሰው ከፍተኛውን ክብደት በማንሣት አይጀምርም። መጀመሪያ ከፍተኛውን ክብደት ማንሣት ለአደጋ ያጋልጣል። መጀመሪያ በቀላል ክብደት ጡንቻዎቹን ካለማመደ በኋላ ነው ወደ ከባዱ የሚሸጋገረው። ቀስ በቀስ በእድገት ከቀላሉ ወደ ከባዱ ይሸጋገራል። ይህ እድገት ደግሞ በአንድ ቀን የሚደረሰበት አይደለም። የእምነት ሕይወትም እንደዚሁ ነው። ከአንድ የእምነት መጠን ወደ ሌላው የምንጓዘው በእድገት ነው።

ኢየሱስ ክርስቶስ የነፍሳችን መድኃኒት መሆኑን ባመንበት ጊዜ የእምነታችን ጅማራ አነስተኛ ሊሆን ይችላል፤ ሆኖም አስፈላጊና መሠረታዊ እምነት ነው። ወደፊት ለምንጠብቀው ታላቅ የሕይወት ስኬት የሚያዘጋጀን እምነት ነው። አንድ ጊዜ ለንደን በሚገኝ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ በዚህ ርእስ ላይ አስተማርታል። በማለታው ስብሰባ ላይ እምነታቸው የሚያድግበትን መንገድ ከእግዚአብሔር እንዲለምኑና እንዲጠበቁ ምእመናኑን አሳስብሁ። አንዲት ሴት ገጠመኝዋን ጻፈችልኝ። ይህች ሴት በእምነትዋ ለማደግ ምን ማድረግ እንዳለባት ስታሰላስል ሳለች ይዛው የነበረውን የመጨረሻ ገንዘብ ከቦርሳዋ ውስጥ ወደ መባው ሙዳይ እንድትከትት ጌታ ለልብዋ ይናገራታል። ወደ ቤትዋ የምትመለስበት የመጓጓዣ ገንዘብ ቢሆንም፤ እግዚአብሔር መጓጓዣዬን ያዘጋጅልኛል በሚል እምነት ገንዘብዋን ሰጠች።

ስብሰባው ሲጠናቀቅ በመኪና ወደ ቤት የሚያደርስኝ ሰው ካለ ብላ ብትጠባበቅ የሚያናግራት የለም። ካሁን አሁን ለመመለሻ ገንዘብ የሚሰጠኝ ሰው ይመጣል ብላ ብትጠብቅም ብቅ የሚል ጠፋ። ወደ ቤት በእግር መሄድ ጀመረች። መንገድዋ ላይ አንድ ሰው አልባ ገንዘብ ከፋይ የባንክ ካዝና አገኘችና ከዚያ የራሱዋን ገንዘብ እውጥታ በመሳፈር ቀሪ

መንገድዋን አጠናቅቃ ወደ ቤትዋ ደረሰች። ይሁን እንጂ ጌታ ያዘጋጀላት የእምነት ብድራት ይህ እንዳልሆነ ተረዳች። እምነትዋን ለማሳደግ የጀመረችው የመጀመሪያ አካሄድ ተስፋ አስቈራጭ መስሎ ቢታያትም፤ የምሽት ስብሰባውን ለመካፈል ወደ ቤተ ክርስቲያን ተመልሳ ሄደች። መባ በመስብሰብ ላይ እንዳለ አንድ ያልጠበቀችው ነገር ሆነ። በአጠገብዋ አንድ እንግዳና ፈጽሞ የማታውቀው ሰው ተቀምጦአል። ሰውዬው መባው ሙዳይ ውስጥ ገንዘብ ለማኖር እጁን ዘረጋ። በአንድ እጁ የመባውን ገንዘብ ሲሰጥ በሌላ እጁ ደግሞ አንድ ፓውንድ ይህች ሴትዮ ቦርሳ ውስጥ አስቀመጠላት። ሴትዬዋም የሰውዬው ድርጊት አስደነቃት። ይህ ሰው እርስዋንም፤ በማለታ ያጋጠማትንም ሁኔታ ፈጽሞ የማያውቅ ሰው ነበር።

ሴትዬዋ በዚህ ዐይነት የእምነት ተግባር ፈጸመች፤ እግዚአብሔር እምነትዋን ፈተነ። ነገር ግን የሰጠችውን መልስ በመስጠት እግዚአብሔር እምነትዋን አከበረ። ይህን ምሳሌ የመረጥሁት ለመረዳት ቀላል ስለ ሆነ ነው። ሴትዬዋ ያመነችው ለጥቂት ነገር ነው! ለእምነትዋ እድገት ግን መልካም ጅማራ ነው። ከዚህ እርከን በመነሣት በእምነት የእድገት መሰላል ትጀምራለች።

እምነት ቀስ በቀስ ሲያድግ እግዚአብሔርን ከፍ ከፍ ላሉ ነገሮች መታመን እንደሚቻል የግሌን ተመክሮ ለመስክርላችሁ። ከአክሲፎርድ ከተመረቅሁ በኋላ ትዳር መሥርቼ በአንዲት የአሴምብሊስ ሐፍ ጎድ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ የመጋቢነት አገልግሎት ጀመርሁ። አነስተኛ ቤተ ክርስቲያን ስለ ነበረች እኔንና ቤተ ሰቤን በገንዘብ ለመደገፍ ዐቅም አልነበራትምና ኑሮአችንን ለመደገም በከፊል ጊዜ በአንድ ትምህርት ቤት ውስጥ ማስተማር ጀመርሁ።

ቤተ ክርስቲያን ቀላሌን ለመክፈል ዐቅም ባይኖራትም ከአራት ዓመት በኋላ የማስተማሩን ሥራ እንዳቆም ጌታ ለልቤ ተናገረኝ። ባለቤቱ ደሞዝ የሚከፈልበት ሥራ አልነበራትም፤ በዚህ ላይ ሁለት ልጆች ወልደናል። ሥራ ማቆሙ አንድ የእምነት እመርታ ነበር። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር በግልጽ ተናግሮናልና የማስተማሩን ሥራ አቆምሁ። ለሁሉም ነገራችን በእግዚአብሔር ላይ መደገፍ ጀመርን።

በዚህ ዐይነት ኑሮ ለ18 ወራት የቀጠለን ሲሆን በዚህ ጊዜ ውስጥ ፍላጎታችን ሁሉ ባይሟላም፤ እግዚአብሔር ለቤተ ሰባችን የሚያስፈልገንን ሁሉ ይሞላብን ነበር። ማእዳችን ሙሉ ነበር። መክፈል ያለባቸው የአገልግሎት ኪራዮች ሁሉ ተከፍለዋል። ገቢያችን ግን ዝቅተኛ በመሆኑ የኑሮ ደረጃችንን እንደ ገቢያችን መጠን ማስተካከል ነበረብን። በዚህ ሁሉ ውስጥ እግዚአብሔር ዐላማ ነበረው። በዚህ ሁኔታ ውስጥ ስናልፍ ልጆቻችን ገና ሊጋዎች ነበሩ። ነገር ግን የወላጆቻቸው በዚህ ዝቅተኛ ኑሮ ውስጥ ማለፍ ሳያስናክላቸው ከእግዚአብሔር ጋር በእምነት ተቈራኝተውና አድገው አሁን በቤተ ክርስቲያን ውስጥ እስከ መሪነት አገልግሎት ደርሰው ማየታችን ለእኛ ትልቅ ደስታ ነው።

ከዐሥር ዓመታት በኋላ በሌላ ስፍራ የመጋቢነት አገልግሎት ታላራነት ተሰጠኝና በተሻለ ክፍያ መኖር ጀመርን። በአንድ ወቅት ደመወዜን ለሌላ መጋቢ እንዳስተላልፍ የሚያደርግ ሁኔታ ስለ ተከሰተ የቤተ ክርስቲያኒቱ ዲያቆናት ለእኔ መክፈል አቁመው ለዚያ መጋቢ እንዲከፍሉ እሳወቅኳቸው። ገቢያችንን በተመለከተ አሁንም እንደገና ሙሉ በሙሉ በኔታ ብቻ መታመን ነበረብን። በዚህ ጊዜ እኔና ባለቤቴ በእምነት የወሰንነው ቀድሞ እንዳደረግነው አሁን ኑሮአችንን ዝቅ ማድረግ እንደ ሌለብን ነበር። ይህ ውሳኔ ከፍተኛ እምነትን ይጠይቅ ነበር፤ ምክንያቱም በዚህ ወቅት በዚህም ላይ በየዓመቱ ልጆቻችንን ይዘን ለዕረፍት ወደ ሌላ አገር መሄድ አስለምደናል። በየዓመቱ የተሻለ ሞዴል ያለው የቤት መኪና እንቀይር ነበር።

ይህ ሁኔታ ለአንድ ዓመት ብቻ ቀጠለ። ወዲያውኑ የአንድ መጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ ኅላፊ ሆኜ በመቀጠሪያ መደበኛ የወር ደመወዝ ማግኘት ጀመርኩ። ከዚህ ቀደም ብሎ በነበረውና በእግዚአብሔር ፊት በእምነት በኖርንበት አንድ ዓመት ጊዜ ውስጥ የዕረፍት ወጪያችንም ሆነ የመኪና ወጪያችን እንደ ተለመደው ሳይጓደልብን አሳልፈናል። እግዚአብሔር ከመሠረታዊ ፍላጎት ባሻገር ለኑሮ የሚያስፈልገንን ሁሉ ሊሞላብን እንደሚችል አረጋግጠናል።

የዚህ ምስክርነት ዐላማ እግዚአብሔር ሁሉም ሰው ባለጠጋ እንዲሆን ይፈልጋል ለማለት አይደለም! የእምነት እድገትን ለማብራራት ብቻ ነው። እግዚአብሔርን ለመሠረታዊ ፍላጎቶች ባመንንበት

ዘመን የነበረን እምነት ከዐሥር ዓመት በኋላ ለዕረፍትና ለመኪና ያመንበት ዐይነት እምነት ያህል ትልቅ አልነበረም። አሁንም እኔና ቤተ ሰቤ በእምነት ጉዳይ ላይ ነን። የክርስትና ሕይወት ከመጀመሪያ እስከ መጨረሻ በእምነት የሚመራ ሕይወት ነው። ከእምነት ወደ እምነት ያድጋል።

ታሪካችን እዚህ ላይ አላበቃም፤ ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ኮሌጅ ኅላፊነት በተዛወርሁ በሁለት ዓመት ውስጥ 600,000 ፓውንድ የሚፈጅ የሕንፃ ግንባታ ሥራ ውስጥ ተጠመድኩ። በአሁኑ ስሌት ወደ ሁለት ሚሊዮን ፓውንድ ይሆናል። ባንክ ውስጥ ምንም ገንዘብ ሳይኖረን ይህን የሚያህል መርሐ ግብር ለማስፈጸም በእምነት ተነሣሣር። የዚህን ታሪክ ፍጻሜ በምዕራፉ መጨረሻ እነግራችኋለሁ። በእምነት መመላለስ ግን ስኬት ብቻ ሳይሆን ዋጋም ያስከፍላል!

በእምነት መመላለስ ብዙ መከራ አለበት

በእምነት ስንኖር ብዙ መከራ እንደ ሚደርስብን በዕብራውያን 10፡32-38 ላይ እንዲህ የሚል እናነባለን፡-

³²ነገር ግን ግማሽ በነቀፋና በጭንቅ እንደመጫወቻ ስለሆናችሁ ግማሽም እንዲሁ ካሉት ጋር ስለተካፈላችሁ ብርሃን ከበራላችሁ በኋላ መከራ በሆነበት በትልቅ ተጋድሎ የጸናችሁበትን የቀደ መውን ዘመን አስቡ። ³⁴የሚበልጥና ለዘወትር የሚኖር ገንዘብ በሰማይ ራሳችሁ እንዳላችሁ እውቃችሁ፡- በእስራቴ ራራችሁልኝ። የገንዘባችሁንም ንጥቂያ በደስታ ተቀበላችሁ። ³⁵እንግዲህ ታላቅ ብድራት ያለውን ድፍረታችሁን አትጣሉ። ³⁶የእግዚአብሔርን ፈቃድ አድርጋችሁ የተሰጣችሁን የተሰፋ ቃል እንድታገኙ መጽናት ያስፈልጋችኋልና። ³⁷ገና በጣም ጥቂት ጊዜ ነው ሊመጣ ያለውም ይመጣል፤ አይዘገይምም። ³⁸ጸድቅ ግን በእምነት ይኖራል። ወደኋላም ቢያፈገፍጉ ነፍሴ በእርሱ ደስ አይላትም።

እንዳንድ ሰዎች እንደዚህ ዐይነት ምንጦችን ለመረዳት ይቻላል። ምክንያቱም ብቁ የሆነ እምነት ካለን ችግሮቻችን ሁሉ ይወገዳሉ ብለው ስለሚያስቡ ነው። ይህ የእምነት አንዱ ገጽታ ብቻ ነው። ርግጥ

ነው! እምነት አንዳንድ ጊዜ ከችግር ማምለጫ መንገድ ይሆናል። አንዳንድ ጊዜ ግን እምነት መከራን የምንታገሥበት መንገድ ነው። ጳውሎስ በእምነት በሕይወት ይኖራል ብሎ እግዚአብሔር የተናገረው ዕንባቆም ይህን በሚገባ ተምሮአል። ሁሉም ነገር በእኛ ላይ የተነሣ መስሎ በሚታየን ሰዓት እንኳ በጌታ ደስ መሰኘት እንደሚቻል ዕንባቆም የተረዳ በመሆኑ ይህንኑ እውነት በትንቢት መጨረሻ ላይ አስፍሮታል።

17ምንም እንኳ በለስም ባታፈራ፥
በወይንም ሐረግ ፍሬ ባይገኝ፥
የወይራ ሥራ ቢጉድል፥
እርሾችም መብልን ባይሰጡ፥
በጉችም ከበረቱ ቢጠፉ፥
ላሞችም በጋጣ ውስጥ ባይገኙ፥
18እኔ ግን በእግዚአብሔር ደስ ይለኛል፥
በመድኃኒቴ አምላክ ሐሜት አደርጋለሁ
(ዕንባ 3፥17-18)።

እንዴት ድንቅ እምነት ነው! እምነት ሁልጊዜ ከመከራ መውጫ ብቻ አይደለም። አንዳንድ ጊዜ በውስጡም ሆነን ያድነናል። በዚህ ሁሉ በወደደን በእርሱ ከአሸናፊዎች እንበልጣለን (ሮሜ 8፥37)። በዕብራውያን 11 ላይ የተዘረዘሩት የእምነት አርበኞችም የቀሰሙት ይህንኑ ትምህርት ነበር። አንዳንዶቹ በእምነት የሚከተሉትን ፈጽመዋል፡-

እነርሱ በእምነት መንግሥታትን ድል ነሡ፥ ጽድቅን አደረጉ፥ የተሰጠውን የተስፋ ቃል አገኙ፥ የአንበሶችን እፍ ዘጉ፥ የእሳትን ኃይል አጠፉ፥ ከሰይፍ ስለት ረገጡ፥ ከድካማቸው በረቱ፥ በጦርነት ኃይላቸው ሆኑ፥ የባዕድ ጭፍሮችን አባረሩ፥ ሌቶች ሙታናቸውን በትንሣኤ ተቀበሉ (ቀጥ 33-35)።

ሌሎቹ ግን በእምነት የሚከተሉትን ተቀብለዋል፡-

... መዳንን ሳይቀበሉ... እስከ ሞት ድረስ ተደበደቡ... መዘበቻ በመሆንና በመገረፍ... በእሥራትና በወሀኒ ተፈተኑ፥ በድንጋይ ተወግረው ሞቱ፥ ተፈተኑ፥ በመጋዝ ተሰነጠቁ፥ በሰይፍ ተገድለው ሞቱ (ቀጥ 35-37)።

በቀጥር 39 ላይ እነዚህም ሁሉ በእምነታቸው ተመስከረላቸው ይላል። የተመስከረላቸው ከሰይፍ ያመለጡት ብቻ ሳይሆኑ (ቀጥ 34) ለይፉን የታገሡት ጭምር ናቸው (ቀጥ 37)። ሁሉም የእምነት አርበኞች ናቸው።

ይህ ጉዳይ አንድ ጥያቄ እንድናነሳ ያስገድዳል። መከራ ሲያጋጥመን ማድረግ ያለብን ምንድን ነው? ከመከራ ለማምለጥ መሞከር ወይስ መከራን መጋፈጥና መቀበል?

መከራን መጋፈጥ፣ ማምለጥ ወይስ መታገሥ?

ለዚህ ጥያቄ መልሱ አብዛኛውን ጊዜ ማድረግ ያለብንን ማወቅ አለመቻላችን ነው። ውሳኔው ለእኛ ተትቶአል። ሕይወታችን በእግዚአብሔር እጅ ነው፤ እርሱ ለእኛ የሚበጀንን ያውቃል። እርሱን ስለምንወደው በይበልጥ ደግሞ እርሱ ስለሚወደን በነገር ሁሉ ለእኛ በጎ የሆነውን እንደሚያደርግልን እናውቃለን (ሮሜ 8፥28)። እምነታችን በእግዚአብሔር በራሱ ላይ እንጂ በሚያደርግልን ውለታው ላይ አይደለም። እርሱን በማንነቱና በአምላክነቱ እንታመነዋለን፤ ምክንያቱም ከእርሱ ፍቅር ሊለየን የሚችል ማንም ምንም የለምና፤ እርሱን በርግጠኝነት ካመንሁት እርሱ የሚያደርገው ነገር አያሳስበኝም።

እኔ ተሳፋሪ ሆኜ ባለቤቴ መኪናውን ስታሸከረክር እያንዳንዱን ድርጊትዋን ለምን እንዳደረገች አልጠይቅም። ፍጥነት ለምን ጨመርሽ? ፍጥነት ለምን ቀነሰሽ? ፍሬን ለምን ያዝሽ? ለምን ፍሬን አልያዝሽም? የሚሉ ጥያቄዎችን አልደረድርም። እርሷ ንቁና ጥንቁቅ አሸከርካሪ እንደ ሆነች ስለማውቅ፣ ወዳሰብሁት ቦታ ልታደርሰኝ እንደምትችል አምናለሁ። እግዚአብሔር ወዳሰበልን ስፍራ እንደሚያደርሰን ተስፋ ገብቶልን የለምን? በመከራ ውስጥ ስንሆን የሚበዛውን ጊዜ ምን ማድረግ እንዳለብን ማወቅ አያስፈልገኝም። እርሱ እንደሚያስፈልገን ማወቁ ብቻ በቂ ነው።

ነገር ግን ማወቅ የሚገባን ሆኖ ሲገኝ እግዚአብሔር ሊያመለክተን ይችላል። የምናመልጣቸውም ሆኑ የምናልፍባቸው የመከራ ዐይነቶች አንዳንድ ጊዜ እምነትን በልባችን የሚጭር ቃል ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚያስፈልገን ጊዜ አለ። ጳውሎስ በሮሜ10፥17 ላይ እንዲህ ይላል፡-

እንግዲያለ እምነት ከመስማት ነው፤ መስማትም ከእግዚአብሔር ቃል ነው።

ከቃሉ የሚገኝ እምነት

የሮሜ 10 ሀውድ የሚያስረዳው፤ ሰዎች እምነው -- ዳንን ከመቀበላቸው በፊት የወንጌልን ቃል መስማት እንደሚገባቸው ነው። የመዳን እምነት የሚገኘው ቃሉን ከመስማት ሲሆን ይህም ቃል የወንጌል መልእክት ነው። ይህ አጠቃላይ መርሐ ነው። የምናምናቸውን ብዙ ነገሮች ያመንበት ምክንያት በቅድሚያ ስለ እነዚያ ነገሮች ስለ ሰማን ነው። የእግዚአብሔርም ነገሮች እንደዚሁ ናቸው። መጽሐፍ ቅዱስ የእግዚአብሔር ቃል ነው። የእግዚአብሔርን ማንነት ለእኛ ይገልጥ ልናል። እግዚአብሔር ሁሉን ቻይ አምላክ እንደ ሆነ ይነግረናል። ለእግዚአብሔር የሚያቅተው ነገር የለም። ስለ እግዚአብሔር በቃሉ የተገለጠውን እውነት ስንሰማ በልባችን ውስጥ እምነት ይፈጠራል።

ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ለእኛ የሚናገርበት መንገድ መጽሐፍ ቅዱስ ብቻ አይደለም። እንደ ተማርነው ትንቢትን በመሳሰሉ መንፈሳዊ ስጦታዎች አማካይነትም ይናገራል። በአንድ ወቅት በምንገኝበት ሁኔታ ውስጥ እግዚአብሔር በእነዚህና በሌሎችም መንገዶች ፈቃዱን ያሳውቀናል። በዕለት ተዕለት ተመክሮአችን እንደምንረዳው፤ በአንዳንድ ሁኔታዎች ውስጥ ስናልፍ ውሳኔ ለማድረግ የሚረዳንን እምነት የምናገኘው እግዚአብሔር ወቅታዊ ቃል ሲልክልን ነው።

ቀደም ባለው ክፍል በ1980ዎቹ በማተርሲ ኮሌጅ ስለ ጀመርነው የሕንጻ ግንባታ መርሐ ግብር አንሥቼ ነበር። በባንክ ውስጥ ምንም ገንዘብ አልነበረንም። ሕንጻው ግን በጊዜው 600,000 ውንድ ይፈጅ ነበር። ግዙፍ ዕቅድ በመሆኑ የኮሌጁ የሥራ አመራር ቦርድ ውሳኔ እንዲሰጥበት ለቤተ ክርስቲያን ሥራ አስፈጻሚ አካል አስተላለፈው። ሥራ አስፈጻሚውም ለማጽደቅ ወደ አሴምብሊስ አፍ ጉድ ዓመታዊ ጠቅላላ ጉባኤ መራው።

ጉዳዩ ብዙ ውይይት ከተካሄደበት በኋላ በክርክሩ መካከል ከመጋቢዎቹ አንዱ ወደ ድምፅ ማጉያው በመሄድ አንድ ግልጽና ቀጥተኛ

ጥያቄ እንዲህ ሲል ጠየቀኝ፡- «ዴቪድ፡- ስለዚህ ሕንጻ ሥራ ከጌታ የሰማኸው ነገር አለ ወይ?» አለኝ። እኔም «የለም አልሰማሁም፤ አዲስ ሕንጻ እንደሚያስፈልገን ብቻ ነው የማውቀው» ብዬ መለስሁለት። ክርክሩ አብቅቶ ድምጽ ተሰጠበት። የሕንጻው ግንባታ እንዲቀጥል ድጋፍ የሰጡት የጉባኤው ሁለት ሦስተኛ (2/3) ነበሩ። በመተዳደሪያ ደንቡ መሠረት ይህ ለውሳኔ በቂ አብላጫ ድምጽ ስለነበረ ደስታ ተሰማኝ። አሁን የሚቀረን ሥራ ገንዘቡን ማግኘት ነው!

በዚህ ዓይነቱ አብላጫ ድምጽ ውሳኔ ያገኘ ጉዳይ ገንዘብ በገፍ ይጉርፍለታል ብዬ ተስፋ አደረግሁ። የተሰበሰበው ግን ጥቂት ሆነ! የገንዘቡን ኃላፊነት እያንዳንዱ ሰው ለሌላው ሰው ተወለት! የሕንጻውን ግንባታ ውል የመፈራረሚያው ጊዜ ሲደርስ በእጃችን ያለው ገንዘብ ጥቂት በመሆኑ ተጨነቅሁ። ውሉን የሚፈርመው ማነው? በውሉ መሠረት ገንዘቡ ባይሰበሰብ? ገንዘቡ በበቂ ሁኔታ ካልተገኘ ወህኒ የሚወርደው ማነው? እነዚህ አዕምሮዬን ዕረፍት የነሡ ጥያቄዎች ነበሩ። በጉባኤው መካከል ተነሥቶ «ዴቪድ ከጌታ ዘንድ የሰማኸው ነገር አለ?» ብሎ የጠየቀኝ የመጋቢው ቃልም በሕሊናዬ ያቃጭል ጀመር።

በተስፋ መቁረጥ ውስጥ ሆኜ አንድ ቀን ለባለቤቴ እንዲህ አልኩዋት፡- "ስለዚህ ጉዳይ ከእግዚአብሔር መስማት አለብኝ! ዛሬ ሌሊቱን ሙሉ ስጸልይ አድራለሁ፤ እግዚአብሔር ካልተናገረኝ ለቦርዱ ስልክ ደውዬ ሁሉን ነገር ሠርዛለሁ"። የአዳር ጸሎቴን ጀመርኩ። ከሌሊቱ 8:00 ሰዓት ገደማ ተስፋ መቁረጥ ጀመርኩ። እግዚአብሔር አልተናገረምና ምን ማድረግ እንዳለብኝ ግራ ገባኝ። ዕረፍት ለማድረግ ወሰንኩና ሶፋ ላይ ተቀምጬ አንድ ክርስቲያናዊ መጽሐት ማንበብ ጀመርኩ።

የመጽሐቱን የመጀመሪያ ገጾች ስገልጥ የርዕሰ አንቀጹ ርዕስ አስደነገጠኝ። ርዕሱ እምነት ነበር። ማንበብ ጀመርኩ። ርዕሰ አንቀጹን ሳነብ የተሰማኝ ስሜት በአንድ ወቅት ተስፋ ቆርጣችሁ ከእግዚአብሔር ድምጽ በመናፈቅ በአንድ ጉባኤ ውስጥ ስትገኙና በዚህ ስብሰባም ለእናንተ የሚሆን የትንቢት ቃል ቢነገራችሁ የሚሰማችሁን ያህል ነበር የተሰማኝ። የርዕሰ አንቀጹ እያንዳንዱ ቃል «ዴቪድ ፔትስ ጌታ እንዲህ ይልሃል» የሚል ይመስለኝ ነበር። እግዚአብሔር እንደተናገረኝ

አስተዋልኩ። በዚህ ሥራም ወደፊት መቀጠል እንዳለብን አመንኩ። በሶፋው አጠገብ ተንበርክኬ ራሴን በትራስ ውስጥ ቀብሬ እግዚአብሔር አለማመኔን ይቅር እንዲለኝ ለመንኩ። ከዚያ ተነስቼ ተኛሁ። ከዚያን ሰዓት ጀምሮ እግዚአብሔር በሕንጻ ግንባታው ሥራ ከእኛ ጋር መሆኑን አንድም ቀን ተጠራጥሬ አላውቅም።

ታሪኩ በዚህ አሳቢቃም። ጠዋት ወደ ኮሌጅ ግቢ በመሄድ ቢሮዬ ሰገባ ከመምህራን ውስጥ አንዱን አገኘሁት። ሌሊት ያጋጠመኝን መስከርሁለት። «በጣም የሚገርም ነገር ነው ዴቪድ» አለኝ፤ «እኔም እኮ ትናንት ሌሊት ስጽልይ ነው ያደርሁት» አለኝ። ሁለታችንም በየራሳችን ስንጽልይ ማደራችን አስገረመኝና ወዳጄ ስለ ምን እንደጸለየ ለማወቅ ጓንሁ። «ስለ ምን ነበር ለመሆኑ የጸለይከው?» አልሁት፤ «ስለዚሁ ሕንጻ ጉዳይ ነው» አለኝ፤ «አንተ የኮሌጁ ኅላፊ ሆነህ ከእግዚአብሔር ዘንድ ድምፅ ካልሰማህ ሊሳካ እንደማይችል ተረዳሁ» ብሎ መለሰልኝ። «ወዳጄ አመሰግንሃለሁ» አልሁትና ከሌሊቱ 8:00 ላይ ብትተኛ ኖሮ ደግ ነበር! አልሁት።

ወዲያውኑ ስልክ በመደወል የመጽሔቱን አዘጋጅ «አስኩሁን ድረስ ከጽፍሃቸው ሁሉ የሚበልጥ ርእሰ አንቀጽ ጽፈሃል» ብዬ ሌሊት ያጋጠመኝን ነገር መስከርሁለት። እርሱም ርእሰ አንቀጹን ሲጽፍ የኮሌጁን ሕንጻ ጉዳይ ዋና ትኩረቱ አድርጎ እንደ ጻፈው አጽናልኝ። ይሁን እንጂ ቃል በቃል ለጸሎትና ለችግር መልስ የሚሆን መልእክት በጽሑፍ ማስፈር የተለመደ አጋጣሚ አይደለም።

ኢየሱስ ሲናገር ነገር ሁሉ በሁለት ወይም በሦስት ምስክር ይጽናል አለ (ማቴ 18:16)። ይህን የተናገረው ስለ ምሪት አይደለም። ሆኖም በእነዚህ ምስክሮች ቃል እግዚአብሔር ጉዳዩን አንጻጽናልኝ ተረዳሁ። የእግዚአብሔርን ቃል በመሰማት እምነት ሆነልኝ።

በእምነት ሕይወት ስናድግና ከእምነት ወደ እምነት ስንራመድ፤ አንዳንድ ጊዜ ከፊታችን ለሚጠብቀን ሥራ አሁን ያለን እምነት መጠን ብቁ ሆኖ ሳይገኝ ይችላል። በዚህ ወቅት ማመን የምንችለው ከእግዚአብሔር ዘንድ ቃል ስንሰማ ነው። የእምነት ስጦታም የሚተላለፈው በዚህ መልክ ይሆናል። ከእግዚአብሔር ዘንድ የተሰጠንን ወቅታዊ ቃል ስናስተላለፍ እምነታችን ይጠናከራል።

በኖኅ ሕይወት የተፈጸመው ይህን ይመስላል። በዕብራውያን 11:7 ላይ ኖኅ በእምነት መርከብ ሠራ ይላል። ይሁን እንጂ ዝርዝር ታሪኩ በተፈጸመበት በኦሪት ዘፍጥረት 7:6 ላይ ስለኖህ እምነት በቀጥታ አልተጻፈም። ኖህ ግን አካሄዱን ከእግዚአብሔር ጋር እንዳደረገ (ቀ. 9)፤ እግዚአብሔርም ኖኅን መርከብ እንዲሠራ እንዳዘዘው ተጽፎአል። ኖኅ እግዚአብሔር ያዘዘውን ሁሉ ፈጸመ (ቀ. 22)። በግንኙነት የተጀመረው አካሄድ ወደ መገለጥ አመራ። ኖህ ከእግዚአብሔር ለተገለጠለት ነገር ያሳየውን መታዘዝ አዲስ ኪዳን እምነት ብሎ ይጠራዋል።

ምዕራፍ ዐሥራ ሦስት

መናፍስትን መለየት

አስካሁን የተነጋገርንባቸውን ስድስት መንፈሳዊ ስጦታዎች አስመልክቶ መሠረታዊ ትርጉማቸውን ለመረዳት ያለው ችግር አነስተኛ ነው። ቀሪዎቹን ሦስት መንፈሳዊ ስጦታዎች በተመለከተ ግን በተንታኞችና በሰመጥር ጸሐፊዎች መካከል ሰፊ የትርጉም ልዩነት አለ። በሚቀጥለው ምዕራፍ ጥበብን ስለ መናገርና ዕውቀትን ስለ መናገር እናጠናለን፤ በዚህኛው ምዕራፍ የምንማረው ግን መናፍስትን ስለ መለየት ስጦታ ነው።

የመጀመሪያው ሥራችን ይህን ስጦታ በአጥጋቢ ሁኔታ መተርጎም መቻል ነው። ቀጥሎም የመንፈስ ዓለም ምን እንደ ሆነና ክርስቲያኖች ከዚያ ጋር ያላቸው ግንኙነት ምን እንደሚመስል እንቃኛለን። መናፍስትን የመለየት ስጦታ ምን እንደ ሆነ ከመነጋገራችን በፊት መንፈስን የምንመረምርባቸውን ሦስት መንገዶች እናጠናለን።

ትክክለኛውን ትርጉም ማግኘት

የዚህን ስጦታ ጠባይን አስመልክቶ በምሁራን መካከል ሰፊ መለያየት አለ። በዚህ ርእስ ሥር ሊዳሰሱ የሚችሉ ነጥቦች የሚከተሉት ናቸው፡-

- የመንፈስን ዓለም መመልከት
- የትንቢትን ምንጭ መመዘን
- የክፉ መናፍስትን መገኘትና አለመገኘት መለየት

የመንፈስን ዓለም መመልከት

ይህን አሳብ በቅድሚያ ያመነጨው ሐዋርያ ካርተር ሳይሆን አልቀረም። በመንፈሳዊ ስጦታዎች ላይ የሚነሡ ጥያቄዎችንና የተሰጡ መልሶችን ባካተተው መጽሐፉ እንዲህ ይላል፡-

መናፍስትን መለየት የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ሲሆን፤ ባለ ስጦታው የንፈስን ዓለም እንዲመለከት ያስችለዋል።

ይህን አባባል እንዲህ ሲል በተጨማሪ ያብራራዋል፡-

በዚህ እይታ የእግዚአብሔርን አምላል፤ ወይም ከሙታን የተነሳውን ክርስቶስን፤ ወይም መንፈስ ቅዱስን፤ ወይም ኪሩቤልንና ሱራፌልን፤ ወይም የመላእክትን አለቆችና ሠራዊት፤ ወይም ሰይጣንንና ሠራዊቱን መለየት ይችላል።

ከዚህና ከሌሎችም ካርተር በምዕራፉ ካካተታቸው አስተያየቶች እንደምንረዳው፤ መናፍስትን መለየት ማለት መናፍስትን የማየት ችሎታ ነው። አንድ ሰው እግዚአብሔርን፤ ወይም ሰይጣንን፤ ወይም መልአክን፤ ወይም ጋኔንን ከተመለከተ ይህ እይታ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ነው ማለት ነው።

ይህ ትርጉም ሦስት ዐበይት ተቃውሞዎች ያጋጥሙታል። የመጀመሪያው ዲያክሪኖ የሚለው የግሪኩ ቃል ትርጉም ማየት ማለት ሳይሆን መለየት ወይም ማግራት ማለት ነው። ሁለተኛው ችግር የዚህ ስጦታ ትርጉምና ጠባይ በጳውሎስ እንደ ተባለው ለመሆኑ በ1ቆሮንቶስ 12 ዐውድ ውስጥ ፍንጭ የሚሰጥ ነገር የለም። ሦስተኛው ተቃውሞ ጳውሎስ የጠቀሳቸው ስጦታዎች ሁሉ ቤተ ክርስቲያንን ለማሳደግ ለእያንዳንዱ ክርስቲያን የሚሰጡ ስጦታዎች ስለ ሆኑ፤ ለግለሰቦች የሚታዩ የመላእክትና የመናፍስት መገለጦችን ሁሉ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ነው ማለት አዳጋች ይሆናል። ክርስቲያን ላልነበሩት እረኞች መላእክት የታዩ ከሆነ (ሉቃስ 2)፤ አሳዳጅ ለነበረው ለሳውል ሕያው የሆነው ክርስቶስ በደማስቆ መንገድ ላይ የታየው ከሆነ (ሐሥ 9)፤ እንዲሁም የበለጸገው አሁን የእግዚአብሔርን መልአክ ያየች

ከሆነ (ዘኁ 22:27) አምላክም ሆነ መላእክት በተገለጡ ቀጥሮ ይህ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ነው ማለት ስሕተት ነው።

የትንቢትን ምንጭ መመዘን

ይህ አመለካከት የተመሠረተው በ1ቆሮንቶስ 12:8-10 ባለው የስጦታዎች ስም ዝርዝር ቅደም ተከተል መናፍስትን የመለየት ስጦታ ትንቢት ከመናገር ስጦታ ቀጥሎና በልዩ ልሳን ከመናገርና ከመተርጉም ቀደም ብሎ በመስፈሩ ላይ ነው። ስጦታው ከአነዚህ የንግግር (ድምፅ ነክ) ስጦታዎች ጋር ትስስር ካለው ያስሄዳል። በተጨማሪም ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 14 ላይ ስለ ነቢያት ሲያሳስብ የተነገሩትን ትንቢቶች ሌሎች ይለዩአቸው ይላል (ቍ 29)። በዚህ ሥፍራ የተጠቀሰው የግሪክ ቃል *ጂያክሪኖ* ሲሆን መናፍስትን መለየት ለሚለው ቃል የዋለውም ይኸው ቃል ነው።

ይህን አመለካከት የሚደግፈው ሌላው ማስረጃ ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 14:12 ላይ መንፈሳዊ ስጦታን ለመግለጽ የተጠቀመው የግሪክ ቃልና በ1ቆሮንቶስ 12:10 ላይ መናፍስትን ስለመለየት በጠቀሰበት ስፍራ መናፍስት ለሚለው ቃል የተጠቀመው የግሪክ ቃል አንድ ናቸው። በዚህ መልኩ ከተረዳነው ይህ ስጦታ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ሳይሆን መንፈሳዊ ስጦታዎችን የመለየት ስጦታ ነው።

መንፈሳዊ ስጦታን በመለየት አገልግሎት ውስጥ በተዘዋዋሪ ተካትቶ የምናየው ነገር ቢኖር፤ ንግግሩን የሚያነሳውን መንፈስ መለየትም ነው። ይህ አመለካከት ቀጥሎ ከምናጠናው አመለካከት ጋር ተቀራራቢ ነው። ቀጥሎ የምንመለከተው፤ ይህ ስጦታ ምን ዐይነት መንፈስ በሥራ ላይ እንደ ሆነ የመረዳት ችሎታ መሆኑን ሲሆን በተለይም ከመንፈሳዊ ስጦታ አተገባበር ጋር የተያያዘን መንፈስ የመመርመር ብቃት ነው።

ከላይ ያተኮነው አመለካከት ዋና ድክመት ጠባብነቱ ነው። ስጦታው የትንቢትን መልእክት ምንጭ ከመመርመር ጋር ለመያያዝ ጥርጥር የለም፤ ይህ ስጦታ በዝርዝሩ ቅደም ተከተል ላይ ትንቢትን ከመናገር ስጦታ ቀጥሎ የሰፈረው ለዚህ ይሆናል። ሆኖም ግን የመንፈስን አሠራር መረዳት የሚገባው በትንቢት ዙሪያ ብቻ ባለመሆኑ

ቀጣዩ አመለካከት የተሻለና አማራጭ ትርጉም ነው ብለን እናምናለን።

የክፉ መናፍስትን መገኘትና አለመገኘት መለየት

ይህ አመለካከት እንደ መጀመሪያው ሰፊ ባይሆንም፤ ስጦታውን መንፈሳዊ ስጦታን ብቻ በመለየት እንደ ገደበው እንደ ሁለተኛው ግን ጠባብ አይደለም። በዚህኛው አመለካከት መሠረት መናፍስትን የመለየት ስጦታ በሁለት መንገዶች ተግባራዊ ይሆናል።

በአንድ የተወሰነ ወቅት የመንፈስ ቅዱስን አሠራርና የአጋንንትን አሠራር በመለየት የክፉ መናፍስትን መገኘትና አለመገኘት ይመረምራል።

የአንድ ሕመም መንሥኢው የክፉ መንፈስ አሠራር መሆንና አለመሆኑን ይለያል፤ ወይም የአእምሮ ሕመም መንሥኢው በአጋንንት በመያዝና ባለመያዝ መሆኑን ይለያል።

በዚህ መልክ ስንረዳው ይህ ስጦታ በመናፍስት መካከል ያለውን ልዩነት የመረዳት ችሎታ ብቻ ሳይሆን፤ በመንፈሳዊ አንቅስቃሴ መካከል የመናፍስትን መገኘትና አለመገኘት የማወቅ ብቃትም ነው።

ይህ አመለካከት ከሐሮልድ ሆርተን ትርጉም ጋር በሰፊው ይጣጣማል። ሆርተን መናፍስትን የመለየት ስጦታን ሲተረጎም የመንፈስን ዓለም ለማየት የሚያስችል ተአምራዊ እይታ ነው ይለዋል። የስጦታውን ምንነት ለማብራራት ወደ ጳላ ላይ አንዳንድ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ምሳሌዎችን እንጠቅሳለን። አሁን የመንፈስን ዓለም ጠባይ እንመልከት።

የመንፈስ ዓለም ምንድን ነው?

የሰው ልጅ ገና ታሪክ ሲጀመር አንሥቶ በፍጥረት ዓለም ውስጥ ስላለው የመንፈስ ንይላት አሠራር ግንዛቤ ነበረው። በዓለም ላይ የሚገኙ ታላላቅ ሃይማኖቶች መናፍስትን አስመልክቶ ያላቸው እውነታ ለዚህ ማስረጃ ነው። የሠለጠነው ዓለም ዘመናዊ አመለካከት በአብዛኛው ቀጥላዊ በመሆኑና ሕይወት ያላቸውን ነገሮች እንደ ግዑዝ መንኲራኩር ስለሚቈጥር፤ የመንፈስ ዓለም እውነታ በአንዳንዶች ዘንድ በጥርጣሬ

ሲታይ፣ በሌሎች ዘንድ ደግሞ ለመኖሩም እምነት ፈጽሞ የለም። ይሁን እንጂ ለጥርጣሪያቸውም ሆነ ለክህደታቸው ማረጋገጫ የላቸውም። ሰዎች ለመመራመር ፈቃደኛ ቢሆኑ ኖሮ የመንፈስ ዓለም እውነታን የሚያረጋግጡ ብዙ ማስረጃዎች አሉ።

ይህ ሲባል ግን ክርስቲያኖች ስለ መንፈስ ዓለም የሚጠይቁአቸውን ሰዎች ወደ ጥንቄላ ዓለም ሄደው እንዲመራመሩ ወደዚያ ያመልክቱአቸው ማለት አይደለም። የእኔ አባባል የመንፈስ ቅዱስን ንይል በሕይወታቸው የተስማመዱ ሰዎች ስለሚናገሩት አስረግጠው ያውቃሉ ለማለት ነው። የክርስትና ሕይወት የማያቋርጥ ተጋድሎ ነው። ጳውሎስ ስለ ተጋድሎው እንዲህ ይላል፡-

... መጋደላችን ከደምና ከሥጋ ጋር አይደለምና፡- ከአለቆችና ከሥልጣናት ጋር ከዚህም ከጨለማ ዓለም ገዢዎች ጋር በሰማያዊ ሥፍራ ካለ ከክፋት መንፈሳዊያን ሠራዊት ጋር ነው እንጂ (ኤፌሶን 6፡12)።

እነዚህን ጉዳዮች አስመልክቶ የክርስቲያኑ ግንዛቤ የተመሠረተው እንደ ባህላዊ እምነቶች በኅብረተ ሰቡ አፈታሪክ ላይ ሳይሆን፣ የእውነት መገለጥ በሆነው በእግዚአብሔር ቃል ላይ ነው። ስለ መናፍስት ዓለም እውነቱን መረዳት ከፈለግን ወደ መጽሐፍ ቅዱስ ማዘንበል አለብን።

በመንፈስ ዓለም ውስጥ ሁለቱም ማለት መልካምና ክፉ ንይላት መኖራቸውን መጽሐፍ ቅዱስ ያስረዳል። በእግዚአብሔር ከመፈጠራቸው በቀር ስለ መናፍስት አመጣጥ ብዙ ማስረጃ የለንም።

... የሚታዩትና የማይታዩትም ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ጌትነት ወይም አለቅነት ወይም ሥልጣናት፡- በሰማይና በምድር ያሉት ሁሉ በእርሱ ተፈጥረዋልና (ቁላ 1፡16)።

ሁሉ ነገር በእርሱ ተፈጥሮአል፤ በሰማይና በምድር ያሉ፣ የሚታዩና የማይታዩ፣ ዙፋናት ቢሆኑ ወይም ንይላት፣ ገዢዎች ቢሆኑ ወይም ባለሥልጣናት፣ ሁሉም ነገር በእርሱና ለእርሱ ተፈጥሮአል (ቁላ 1፡16 አ.መ.ት)።

ከዚህ በተጨማሪ ስለ አንዳንዶቹ እንዲህ ተብሎ ተጽፎአል፡-

የሥልጣን ሥፍራቸውን ያልጠበቁትን ነገር ግን መኖሪያቸውን የተውትን መላእክት . . . (ይሁዳ 6 አ.መ.ት)

ይህ ከሰይጣን ጋር ዐብረውት የወደቁትን መናፍስት ያጠቃልላል። እነርሱም አጋንንት ወይም ክፉ መናፍስት እየተባሉ ይጠራሉ። ቅዱሳን መናፍስት ግን አብዛኛውን ጊዜ መላእክት ተብለው ይጠራሉ።

መላእክት

መላእክትን አስመልክቶ በዚህ መጽሐፍ ዝርዝር ጥናት ለማቅረብ አመቺና አስፈላጊ አይሆንም። ሆኖም ግን ከዚህ በታች የቀረበው ዐጭር መግለጫ ስለ መላእክት ጠቃሚ ግንዛቤ ያስጨብጣል፡-

- በእግዚአብሔር ተፈጥረዋል (ቁላ 1፡16፣ ዮሐ 1፡1-2)፤
- መኖሪያቸው በሰማይ ነው (ማቴ 18፡10፣ ሉቃስ 1፡19፣ ዕብ 12፡22)፤
- ዓለም ሲፈጠር በዚያ ነበሩ (ኢዮብ 38፡7)፤
- እግዚአብሔርን ያመልካሉ (ኢዮብ 38፡7፣ ሉቃስ 15፡10)፤
- ደስተኛ ፍጡራን ናቸው (ኢዮብ 38፡7፣ ሉቃስ 15፡10፣ ዕብ 12፡22)፤
- በቀሩጥር አእሳፋት ናቸው (ዕብ 12፡22)፤
- ከእኛ ከሰዎች ይልቅ ጠንካሮችና ብርቱዎች ናቸው (2ጴጥ 2፡11)፤
- ወደምድር ይመላለሳሉ (ሉቃስ 1፡19)፤
- ክርስቲያኖችን ለማገዝ ይላካሉ (ዕብ 1፡14)፤

አጋንንት

የተለያዩ ክፉ አሠራሮች የአጋንንት ድርጊቶች እንደ ሆኑ አዲስ ኪዳን ያስረዳል። ድርጊቶቹ የሚከተሉት ናቸው፡-

ሰዎችን በሕመም ማሠቃየት፡- በአዲስ ኪዳን የሚከተሉት ምሳሌዎች ተጠቅሰዋል፡- የወገብ ጉብጠት (ሉቃስ 13፡11-16)፣ ዕውርነት (ማቴ

12÷22)፤ ደንቁሮነት (ማር 9÷25)፤ ዲዳነት (ማቴ 12÷22፤ ማር 9÷25)

የሰውን ሁለንተና መቁጣጠር፡- ይህ በአጋንንት የመያዝ ክሥተት ሲሆን ሥቃይንም (ሐሥ 5÷16) ያካትታል (ማር 5÷5፤ ሉቃስ 9÷39፤ ሐሥ 5÷16)።

ማሳት፡- ሰዎች የሰሐተትን ትምህርት እንዲከተሉና ሃይማኖትን እንዲክዱ ማድረግ ሲሆን በጥነቁላ ስለ ወደፊቱ በመንገርም ሰዎችን አታልሉ ከእምነት ማስወጣት (1ጢሞ 4÷1፤ ሐሥ 16÷16)።

ስለ መላእክትና ስለ አጋንንት መጽሐፍ ቅዱስ የሚያስተምረውን በዐጭሩ ከተነጋገርን ዘንድ በማስከተል ክርስቲያኖች ከዚህ የመናፍስት ዓለም ጋር ሊኖራቸው የሚገባውን ግንኙነት እንቃኛለን።

ክርስቲያንና የመናፍስት ዓለም

አንድ መረዳት የሚገባን ነገር ቢኖር፤ አጋንንት ተቃዋሚዎቻችን፤ መላእክት ደግሞ ወገኖቻችን መሆናቸውን ነው! መላእክት መዳንን የሚወርሱትን ለማገልገል የሚላኩ አገልጋይ መናፍስት ናቸው (ዕብ 1÷14 አ.መ.ት)። በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ ለዚህ ብዙ ምሳሌዎች ተጠቅሰዋል።

መላእክት ከእኛ ወገን ናቸው

ኢየሩሳሌም ለመጥፋት ተቃርባለች፤ የእግዚአብሔርም ሕዝብ በወራሪው የአሦር ሕዝብ ፊት ለዕርድ የተዘጋጀ የሞት ሠራዊት ይመስላል። ጨካኙ ሰናክሬም በአይበገሬ ሠራዊቱ ክንድ በፊቱ የሚያገኛቸውን ሕዝቦችና ከተሞች ሁሉ እያዳሸቀና እየደመሰሰ ይገስ ግሳል። ከሰማይ ካልሆነ በቀር ኢየሩሳሌም ሌላ አቅምም ተስፋም አልነበራትም። ፈሪሃ እግዚአብሔር የነበረው ንጉሥ ሕዝቅያስ ግን በእግዚአብሔር ታምኖአልና እግዚአብሔር በባሪያው በነቢዩ ኢሳይያስ አንደበት ይህን መልእክት ላከለት።

ስለዚህም እግዚአብሔር ስለ አሦር ንጉሥ እንዲህ ይላል፡- ወደዚች ከተማ አይመጣም፥ ፍላጻንም አይወረውርባትም፥ . . . ይህችን ከተማ

አድናት ዘንድ እጋርዳታለሁ (ኢሳ 37÷33-35)።

የእግዚአብሔር መልስ አንድ መልእክ ብቻ መላክ ነበር። የተላከው የመላእክት ሠራዊት ሳይሆን አንድ መልእክ በቂ ነበር። በቀሩጥር 36-37 እንዲህ የሚል እናነባለን፡-

የእግዚአብሔርም መልእክ ወጣ፡- ከእሦራውያንም ሰፈር መቶ ስማንያ እምስት ሺህ ገደለ. . . የአሦርም ንጉሥ ሰናክሬም ተነሥቶ ሄደ። ሃሌሉያ! እግዚአብሔር ከእኛ ጋር ከሆነ ማን ይቃወመናል? የሰማይ ኀይላት እኛን ለመርዳት በአጠገባችን ናቸው። መላእክት ከእኛ ወገን ናቸው።

ኤልያስ መሞት ፈልጎ ከክትክታ ዛፍ በታች ተኝቶ ሳለ የመገበውና ያበረታታው የእግዚአብሔር መልእክ ነበር (1ኛ 19÷5)። ለዳንኤል የአንበሶቹን አፍ የዘጋለት መልእክ ነው (ዳን 6÷22)። በኢየሱስ ትንሣኤ ዕለት ማለዳ የመቃብሩን ድንጋይ ያንከባለለውና የከፈተው መልእክ ነበር (ማቴ 28÷2)። ጴጥሮስንም ከወህኒ ያወጣው መልእክ ነው (ሐሥ 12÷7)።

አዎን! መላእክት በርግጥም ከእኛ ወገን ናቸው! የእኛ የኀይል ምንጭ ግን ከዚህም የላቀ ነው! ጌታ ኢየሱስ ክርስቶስ ራሱ በጨለማ ገይላት ሁሉ ላይ የሰጠን ሥልጣን ከመላእክት ከሚገኘው ዕገዛ ይልቃል!

በጠላት ላይ የክርስቶስ ሥልጣን እለን

ክርስቲያን አጋንንትን የሚፈራበት ምክንያት የለም። ኢየሱስ ለደቀ መዛሙርቱ እንዲህ ብሎአል፡-

. . . በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ሰጥቻችኋለሁ፡- የሚጎዳችሁም ምንም የለም (ሉቃስ 10÷19)።

በ1ዮሐንስ 4÷4 ላይ በዓለም ካለው ይልቅ በእኛ ያለው እንደ ሚበልጥ ተነግሮናል። በኤፌሶን 1÷13 እንደ ተገለጸውም የመዳንን ወንጌል ስምተን ባመንበት ሰዓት በክርስቶስ ውስጥ ተጠቃለናል። ይህም ማለት አምነው የዳኑ ሁሉ በክርስቶስ ናቸው ማለት ነው። በክርስቶስ

ሰንሆን መጽሐፍ ቅዱስ አንዳንድ ጊዜ ኅይላትና ሥልጣናት ብሎ በሚጠራቸው አጋንንት ላይ ያለን ሥልጣን ክርስቶስ ያለው የሥልጣን ዐይነት ነው (ኤፌ 6:12)።

አጋንንትን በሚመለከት የክርስቶስ ሥልጣን ምንድን ነው? እርሱ የኅይላትና የሥልጣናት ሁሉ ራስ ነው (ቄላሰይስ 2:10)። ይህም የተገኘው ጌታ ኢየሱስ በቀራንዮ መስቀል ላይ በተሰቀለ ጊዜ ኅይላትንና ሥልጣናትን ድል በማድረጉና ሥልጣናቸውን በመግፈፉ ነው (ቄላ 2:15)። እርሱ አሁን በአብ ቀኝ በሰማያዊ ስፍራ አለ፤ እርሱ ከአለቅነት፣ ከሥልጣን፣ ከኅይል፣ ከጌትነትና ከስምም ሁሉ በላይ ነው፤ ይህም በዚህ ዓለም ብቻ ሳይሆን በሚመጣውም ዓለም ጭምር ነው። ሁሉም ነገር ከእግሩ ሥር ነው (ኤፌ 1:15-23)።

የእኛስ ሥልጣን ምንድን ነው? በእርሱ ጸጋ ከክርስቶስ ጋር ተነሥተናል (ኤፌ 2:5-6)። ከክርስቶስ ጋር ተባብረናል። የእርሱ ድል የእኛ ድል ነው። እኛም በጠላት ሁሉ ላይ ሥልጣን አለን፤ ይህም ሥልጣን የተገኘው ሥልጣን ሁሉ . . . ተሰጠኝ ብሎ ከተናገረው ከክርስቶስ ነው (ማቴ 28:19)። ኢየሱስ፡- ያመኑትንም እነዚህ ምልክቶች ይከተሉ-አቸዋል፤ በሰሜ አጋንንትን ያወጣሉ ብሎ መናገሩ ሊያስደንቀን እይገባም (ማር 16:17)። አጋንንት ከክርስቶስ ጋር ዕድል ፈንታ የላቸውም (ማር 1:24)። እርሱ በተገኘበት ስፍራ አጋንንት ጥለው ይፈረጥጣሉ። ክርስቶስ በእኛ ይኖራል፤ እኛም በእርሱ እንኖራለን። የምንፈራበት አንዳችም ምክንያት የለም።

መናፍስትን መመርመር

ከመናፍስት ዓለም ጋር ያለንን የግንኙነት ጠባይና የተሰጠንን ሥልጣን ከመጽሐፍ ቅዱስ ከተረዳን ዘንድ፣ ቀጥሎ መናፍስትን ለመመርመርና ከእግዚአብሔር መሆን አለመሆናቸውን ለማወቅ የሚያስችሉንን ሦስት መንገዶች እናጠናለን፡-

- በፍሬያቸው
- በትምህርታቸው

- ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ባላቸው አመለካከት

በፍሬያቸው

በማቴዎስ 7:15-23 ላይ ኢየሱስ ካከናወኑት መልካም ተግባር የተነሣ ወደ መንግሥተ ሰማያት ለመግባት ስለሚሹ ሐሰተኛ ነጢያትና ተአምራት አድራጊዎች ይናገራል። ኢየሱስ ትምህርቱን ሲደመድም፣ እነዚህን ሰዎች ስለማያውቃቸው እንደ ሚከለክላቸው አሳውቆአል (ቀ. 23)።

እነዚህ ሰዎች የክርስቶስ ወገን ስላልነበሩ ያደረጉአቸው ተአምራት በመንፈስ ቅዱስ ኅይል የተፈጸሙ አይደሉም። እንደነዚህ ያሉ ተአምራት አድራጊዎችን የምንመዝነው በሕይወታቸው በሚታይ ፍሬ ነው (ቀ. 16-20)። በመልካም ፍሬ የተመሰለው የእግዚአብሔርን ፈቃድ ፈጽሞ መገኘት ሲሆን (ቀ. 21) በክፉ ፍሬ የተመሰለው ደግሞ ክፉ ድርጊት ነው (ቀ. 23)። አንድ ሰው በኢየሱስ ስም ተአምራት ቢሠራና እኛና ግን የእግዚአብሔርን ፈቃድ ባያሳይ፣ ክፉ ፍሬ እንደሚያፈራ ክፉ ዛፍ ነው። ይህ ከሆነ ሰውዬው የሚያደርጋቸው ተአምራት ምንጫቸው ከክፉ አሠራር ነው።

ተአምር በራሱ የእግዚአብሔር ሞገስና በረከት ምልክት አይደለም። አንዳንድ መናፍስት ጠሪዎች በኢየሱስ ስም ተአምራት ያደርጋሉ፤ ይሁን እንጂ ሙታንን በመሳብ እግዚአብሔርን ለሰሚበድሉ ክፉ አድራጊዎች ናቸው (ኢሳ 8:19-20)። በመንፈስ ቅዱስ ኅይል ተአምራት ማድረግ የሚችሉ ሰዎች የእግዚአብሔርን ቃል በመታዘዝ ፈቃዱን የሚፈጽሙ ናቸው።

በትምህርታቸው

በ1ዮሐንስ 4:1 ላይ መናፍስትን መርምሩ ተብሎ የተጻፈ ሲሆን በምን እንደ ምንመረምራቸው ምንባቡ ይገልጻል። የምንመዝነው ትምህርታቸውን ነው። ዮሐንስ መልእክቱን የጻፈው በዚያ ዘመን ኢየሱስ በሥጋ አልመጣም የሚል ትምህርት ስፍኖ ነበርና ይህንን

ለመከላከል ነው። ይህ ትምህርት ቀላል አካል ክፉ ነው የሚልም ነበር። «ኢየሱስ ክርስቶስ በሥጋ እንደ መጣ የሚታመን መንፈስ» የሚለውን መተርጉም ያለብን በዚህ ዐውድ ነው። እውነቱን ከሐሰት የሚለይ ትምህርታዊ ምዘና ነው (ቀ. 6)።

በአጠቃላይ የጌታችን ኢየሱስ ክርስቶስን ማንነት የሚክድ ማንኛውም የክርስቶስ ተቃዋሚ ትምህርት ከአጋንንት የመነጨ ነው። በ1ጢሞቴዎስ 4፡1 የአጋንንት ትምህርት ተብሎ በግልጽ ተጠቅሶአል። የሐሰትን አባት የሚያገለግሉ ክፉ መናፍቦት (ዮሐ 8፡44) የሰሐተት ትምህርትን ለማስፋፋት ሌት ተቀን ደፋ ቀና ይላሉ።

በመንፈስ ቅዱስ ኀይል የሚሠራ ተአምር የእውነትን ቃል እንደሚያጸና ሁሉ፣ አጋንንትም ትምህርታቸው በሰዎች ዘንድ ተአማኒነት እንዲያገኝ ተአምራት ሊያደርጉ ይችላሉ። የአንድን ትምህርት መንፈሳዊ ምንጭ የምንመዝነው ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ያለው ትምህርት ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር የሚስማማ በመሆኑና ባለመሆኑ ነው።

ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ባላቸው አመለካከት

የቀደሙትን ሁለት መመዘኛዎች አጣምሮ የያዘው ሦስተኛው መለኪያ እነዚህ አስተማሪዎች ስለ ኢየሱስ ክርስቶስ ያላቸውን አመለካከት የሚመለከት ነው። በመንፈስ ቅዱስ የሚመራ ሰው ብቻ ነው ከልቡ ኢየሱስ ጌታ ነው ማለት የሚችለው (1ቆሮ 12፡3)። ይህም ቃላቱን በአንደዘት መናገር ብቻ ሳይሆን የኢየሱስን ጌትነት በልብና በአካሄድ መተግበር ነው። በአጋንንት 4 ጥጥር ሥር ያሉ ሰዎች ግን ቃላቱን በአንደበታቸው እንኳ መናገር ያዳግታቸዋል! ይህ አስተምህሮታዊና ተግባራዊ መመዘኛ ነው። ኢየሱስ በትምህርቴ ጌታዬ ሊሆን ይገባዋል፤ በኑሮዬም እንደዚሁ ጌትነቱ ሊታይ ይገባል።

እውነተኛ ክርስቲያኖች የኢየሱስን ጌትነት በትምህርታቸውና በአኗኗራቸው ይገልጹታል። ጌትነቱን በትምህርታቸው የሚክዱት እንደ ይሐዋ ምስክሮች ያሉትና አንደዚሁም በትምህርታቸውና በድርጊታቸው የሚክዱት መናፍታውያን (spiritualists) የሚናገሩትን የሚያገኙት ከመንፈስ ቅዱስ አይደለም። በትዳላት መጻሕፍት መመዘኛ ሲለኩ እነዚህ

ጉድለት አለባቸው። የሚናገሩት በሌላ መንፈስ ተነሣሥተው ነው። ከአባታቸው ከዲያብሎስ ናቸው። ቀጥሎ ያለው ምስክርነት ይህን ያብራራል።

ጠንቋዩ ተማሪ

በአንድ ወቅት በአንድ ኮሌጅ ውስጥ የሚገኝ የክርስቲያን ተማሪዎች ኅብረት የወንጌል ስብከት እንዳቀርብ ጋብዞኝ ሄድሁ። ከሰዓት በኋላ አንድ ደረሰሁ ያዘጋጁልኝን የመኝታ ክፍል አሳዩኝ።

አስተናጋጁም፣ "ይህ ክፍል ቀድሞ ተማሪዎችን የነበረ የአንድ ልጅ ማደሪያ ነው። በጥንቁቅ ሥራ ምክንያት ተባሮአል፤ ስለዚህ ቅር እንደማይላህ ተስፋ እናደርጋለን" አለኝ።

ነገሩ ለጊዜው በጣም አስገረመኝ። ነገር ግን ደፈር አልሁና "ምንም ችግር የለም ይስማማኛል" አልሁት። ወደ ክፍሉ ከገባሁ በኋላ ከአሁን አሁን ውልብ የሚል ክፉ መንፈስ ይኖር ይሆን ብዬ አመነታሁ። መስኮት ላይ ግማሽ ሻማ ይታያል። ይህ አንደኛው የሰይጣን ርዝራዥ ነው ወይስ መብራት ጠፍቶ ነበር? ብዬ አስብሁ።

ከዚያም ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ለዓለም ዐቀፍ የወንጌል ተልእኮ ሲያስማራቸው የገባላቸው ተስፋ ታወሰኝ፡- . . . እነሆም እኔ እስከ ዓለም ፍጻሜ ድረስ ሁልጊዜ ከእናንተ ጋር ነኝ (ማቴ 28፡20)። በሉቃስ 10፡19 ላይ የተሰጠውንም ቃል አስብሁኝ፡-

. . . በጠላትም ኃይል ሁሉ ላይ ሥልጣን ስጥቻችኋለሁ፡- የሚጉዳችሁም ምንም የለም።

ከዚህ በኋላ ተጽናናሁ። ለምሽቱ አገልግሎትም መዘጋጀት ጀመርሁ። ከጥቂት ደቂቃ በኋላ በር ተንኳኳ። ስከፍት ሁለት ሰዎች በር ላይ ቆመዋል። ክፍል ውስጥ መብራት ሲበራ ሰላዩ ማን ገብቶ ይሆን? ብለው ነው የመጡት። "አዲስ ተማሪ ነህ?" አሉኝ። "አይደለሁም፡- ለክርስቲያን ተማሪዎች ኅብረት አገልግሎት ልስጥ የመጣሁ ሰው ነኝ" አልኳቸው። "መልካም" አለና አንደኛው "በቀድሞ ማደሪያ ክፍሉ ውስጥ ሰው ማስገባታቸው ግን የሚገርም ነው" በማለት መለሰልኝ።

ከትምህርት ቤት የተባረረው ጠንቋዩ ተማሪ ነው። ጓደኛውን ሊጠይቅ መጥቶ ሳለ ጎራ ብሎ ነው። በምሽቱ ስብሰባ እንዲገኙ

ጋበዝኋቸው። ጠንቋዩ ለመምጣት እጥክራለሁ አለ። በርግጥም የሰብሰቡ ሰባው ሰዓት ሲደርስ ተገኝቶ ነበር።

የወንጌል መልእክት አቀረብሁ። ያ ጠንቋይ ተማሪም ንስሐ በመግባት በኢየሱስ ክርስቶስ ያምናል ብዬ በተሰፋ ተጠባብቅሁ ግን አልሆነም። እንዲያውም ከሰብሰባ በኋላ ቀረት ብሎ ይሟገተኝ ጀመር። ክርክራችን ውጤት አልባ ነበር። በሚቀጥለው ቀን ወደ ወንጌል ስብሰባው እንዲመጣ ቀጥፊው ተለያየን።

"በነገው ስብሰባ ደስ እንደምትሰኝ ርግጠኛ ነኝ፤ የነገው መልእክት ኢየሱስ የገይል ጉዳና ነው፤ እውን በአሁኑ ዘመን ተአምራት ይደረጋሉን? ትአምራት ምን ያህል አስተማማኝ ናቸው? የሚሉትን ጉዳዮች የሚያካትት ይሆናል" አልሁት።

"ቀድሞ ነገር ተአምር ምን እንደ ሆነ የምታውቅ አይመስለኝም" አለኝ። ለአንጠቆስጤያዊ ሰባኪ ምንኛ ከባድ ተግዳሮት ነው!

"አንተ ጥንቂላን ስትለማመድ ምን እንደሚከናወን አላውቅም፤ ነገር ግን አንድ ነገር ልንገርህ" አልሁት። "አንተ በውቃሲ መንፈስ ቅዱስ ሥር ስትሆን ኢየሱስ ጌታ ነው ማለት አትችልም። ትክክል ነኝ አይደለ?" አልሁት።

ሁለታችንም ተገረምን። ማናችን የበለጠ እንደ ተገረምን አላውቅም። እኔ የተናገርሁት በ1ቆሮንቶስ 12፥1-3 ላይ ያለውን ቃል አስታውሼ ነው። ውጤቱ ምን እንደሚሆን አልገመትሁም። ልጄም ደነገጠና "እንዴት ዐወቅህ?" አለኝ?

የተማሪው መልስ የበለጠ አበረታታኝና ንግግራችን ቀጠለ። "የእግዚአብሔር ቃል የሆነው መጽሐፍ ቅዱስ የሚናገረውን ነው የነገርሁህ። ቃሉ ከዚህም በተጨማሪ የኢየሱስን ጌትነት አሁን ባትቀበል እንኳ ወደድህም ጠላህም ወደ ፊት መቀበል ግድ ይሆንብሃል" አልሁት። ከዚያም በፊልጵስቶስ 2፥10-11 የተጻፈውን ጠቀስሁለት። ይህም በስማይና በምድር ከምድርም በታች ያሉ ሁሉ በኢየሱስ ስም ይንበረከኩ ዘንድ፥ መላሰም ሁሉ ለእግዚአብሔር አብ ክብር ኢየሱስ ክርስቶስ ጌታ እንደ ሆነ ይመስክር ዘንድ ነው።

ይህን ቃል እንደ ጠቀስኩለት ወዲያውኑ ክፍሉን ለቆ ወጣ።

እኔም ወደ መኝታዬ ሄድሁ። ከምሽቱ ዐምሲት ሰዓት የተኛሁ የወደቅሁበትን ሳላውቅ ከንጋቱ አንድ ሰዓት ነቃሁ። የሰላም እንቅልፍ ተኝቼ አደርሁ። ጠዋት ተማሪዎች ወደ ቁርስ ሲሄዱ እኔ መታጠቢያ ቤት ውስጥ ጸሜን ሰላጭ ነበር። በመስተዋት ውስጥ ጠንቋዩን አየሁት። ከኋላዬ ቆሞ ነበር።

"እንደምን አደርህ? እንቅልፍ ወሰደህ?" ብሎ ጠየቀኝ።

"እግዚአብሔር ይመስገን፤ ተኝቼ ነው ያደርሁት" አልሁት።

"እውነትህን ነው?" አለኝ።

"አዎን እውነቱን ነው። ማታ 5:00 ሰዓት የተኛሁ ጠዋት 1:00 ሰዓት ላይ ነው የነቃሁት።"

"ርግጠኛ ነህ? ይኸ ሊገባኝ አይችልም!"

"ምንድን ነው ጉዳዩ? የሰላም እንቅልፍ ተኝቶ ማደር ምን ዐዲስ ነገር አለው? አልሁት"

ከዚያም ጠንቋዩ ሐቁን ተናገረ። "ትናንት ማታ በተናገርኸው ንግግር ተበላጭቼ ስለ ነበር፤ ሌሊቱን ሙሉ ሳሟርትብህ ነው ያደርሁት። ክፍልህ ድረስ መጥተው እንዲያውኩህ አንደርቢ ልኬብህ ነበር። ከዚህ በፊት ብዙ ጊዜ አድርጌው ተላክቶልኛል። ከትምህርት ቤት የተባረርሁትም በዚህ ምክንያት ነው። ዛሬ ለምን እንዳልተላካልኝ ግን አልገባኝም" አለ።

እኔም እንዲህ አልሁት። "አስቀድመህ ነገረኸኝ ቢሆን ኖሮ ጥሩ ነበር፤ ጊዜህን በከንቱ እንዳታባክን አስታውቅህ ነበር። ይህ ነገር በክርስቲያኖች ላይ አይከናወንም፤ ለስይጣን ሥራ ክርስቲያኖች መከላከያ አላቸው" አልሁት።

ከሰዓት በኋላ ሻንጣውን ይዞ ከኮሌጁ ወጣ። ሲሄድም አንድ ክርስቲያን ተማሪ አገኘውና። "መልቀቅህ ነው እንዴ? የዛሬውን ስብሰባ ለምን አትካፈልም?" ብሎ ጠየቀው።

ጠንቋዩም፡- "አይ አልካፈልም ያ ሰው ስለ ተአምራት ብዙ ያውቃል" ብሎ መለሰለት።

ይህን ታሪክ የነገርኳችሁ የእግዚአብሔርን ክብር ለማሳየትና ከላይ የተነጋገርነውን እውነት ለማብራራት ነው። በአጋንንት ቀላጥጥር ሥር ያሉ ሰዎች የኢየሱስን ጌትነት መቀበልና መመስከር አይችሉም። በክርስቶስ ያሉት ደግሞ አጋንንትን የሚፈሩበት አንዳችም ምክንያት የለም።

ከአጋንንት የሚመነጩ ትምህርቶችንና ተአምራትን ለመመዘን የጠቀስናቸው ሦስት መመዘኛዎች በቂ ናቸው። እነዚህን መመዘኛዎች ማንኛውም ክርስቲያን ሊጠቀምባቸው ይችላል። ከእነዚህ በተጨማሪ የመናፍስትን መገኘትና ሥራቸውንም በልዕለ ተፈጥሮታዊ መንገድ እንዲገልጹ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ የሚሰጣቸው አንዳንድ ክርስቲያኖች አሉ። እነዚህ መናፍስት ቅዱሳንም ርኩሳንም ሊሆኑ ይችላሉ። በዚህ መንገድ የሚሠራው ስጦታ መናፍስትን የመለየት ስጦታ ነው።

መናፍስትን መለየት

መናፍስትን የመለየት ስጦታ ዐይነተኛ ዐላማው አንዱን መንፈስ ከሌላው መንፈስ ለይቶ ማወቅና መግለጥ ነው። አንዳንዶች እንደ ሚያስተምሩት የመላእክትን መታየት የዚህ ስጦታ አካል አድርገን መቀራጠር የለብንም። ይህ ዐይነቱ ስጦታ ባይኖረንም መላእክት ሊታዩን ይችላሉ። አንድን መንፈስ ለመለየት የግድ መንፈሱን ማየት አይኖርብንም።

ከአዲስ ኪዳን ለዚህ ጥሩ ምሳሌ ሆኖ የምናገኘው ጳውሎስ የምዋርተኝነት መንፈስ ከነበረበት ልጅ ጋር በተያያዘ ያጋጠመው ሁኔታ ነው (ሐሥ 16፥16-18)። የሚያስገርመው ነገር ልጅቷ ጳውሎስን እየተከተለች ትናገር የነበረው ነገር ትክክል መሆኑ ነው።

የመዳንን መንገድ የሚነግሩለችሁ እነዚህ ሰዎች የልዑል አምላክ ባሪያዎች ናቸው (ቀላ17)።

ልጅቷ ጋኔን እንዳለባት ጳውሎስ እንዴት ዐወቀ? መናፍስትን በመለየት

ስጦታ ሊሆን ይችላል። ልጅቷ ይህን ንግግር ደጋግማ ስትናገር ጳውሎስ ብዙ ቀናት እየሰማ አሳልፎታል (ቀላ 18)። ለመግለጥ አልቸኩለም። መጨረሻ ላይ ግን ስለ ተቸገረ መንፈሱን ገሥጾ አስወጣው።

ከፉ መናፍስትን ለማስወጣት ዝግጅት እንደሚያስፈልግ እንረዳለን። ጳውሎስ ይህች ልጅ ምዋርተኛና ጠንቋይ ናትና መንፈሱን ላስወጣላት በሚል ብቻ አልተነሣም። በጉዳዩ ላይ ሳይጸልይ አልቀረም። ኢየሱስ አንዳንድ የአጋንንት ዐይነቶች በጸሎትና በጦም ካልሆነ ሊወጡ እንደማይችሉ አስተምሮአል (ማር 9፥29)። ኢየሱስ አጋንንትን በስሙ እንዲጸዱ ለደቀ መዛሙርቱ የሰጠውን ትእዛዝ ጳውሎስ ፈጸመ (ማር 16፥17፤ ሐሥ 16፥18)።

ሌላው የአዲስ ኪዳን ምሳሌ በቆጵሮስ ደሴት ጳውሎስ ከኤልማስ ጋር በተያያዘ ያጋጠመው ነው (ሐሥ 13፥5-12)። በዚህ ስፍራ ጳውሎስ መናፍስትን የመለየት ስጦታን የተጠቀመ ስለ መሆኑ ርግጠኞች አይደለንም። ጠንቋዩ የጳውሎስን ስብከት መቃወሙና አገረ ገዢ ሰርግዮስ በጌታ እንዳያምን ለማጣመም መፈለጉ በራሱ የጳውሎስን ጠንካራ ግሣጼ ለማሳሳት በቂ ምክንያት ነበር (ቀላ10)። መናፍስትን የመለየት ስጦታ ቀደም ብለን ከዘረዘርናቸው ሦስት የመመዘኛ መንገዶች ከአንዱ ጋር ተዳብሎ ሲሠራ እንደሚችል ይህ ታሪክ ጥሩ ምሳሌ ይሆናል። ጳውሎስ በኤልማስ ውስጥ ሆኖ የሚሠራ ከፉ መንፈስ መኖሩን አንድም መናፍስትን በመለየት ስጦታ አሊያም ከመመዘኛዎቹ በአንዱ ወይም ሁለቱን ባጣመረ አሠራር ተጠቅሞ ሳይረጋግጥ አልቀረም።

በመጨረሻም ይህን ስጦታ በተመለከተ ሊወሰድ የሚገባው አንድ ጥንቃቄ አለ። የማይታየው የመንፈስ ዓለም የመኖሩ እውነታ ለሁላችንም ግልጽ መሆኑ አለበት። ከሚገባው በላይ ተጋንኖ ሲቀርብ አደጋ አለው። አንዳንዶች ስጦታው ሳይኖራቸው ያላቸው እየመሰላቸው በእያንዳንዱ ግዑዝ ነገር ውስጥ መናፍስትን ለማየት ይሞክራሉ።

አንዳንዶች ደግሞ በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ አጋንንት በያዛቸው ሰዎች ላይ የታዩ ምልክቶችን ሌሎች ሰዎች ላይ ሲያዩ በመንፈስም ይሁን በአእምሮ ባለማገናዘብ ፈጥነው ይፈርዳሉ። ይህን እንጂ አጋንንት በያዛቸው ሰዎች ላይ የሚታዩ አንዳንድ ምልክቶች ከአጋንንት ጋር ተያያዥነት በሌላቸው አንዳንድ የሕመም ዐይነቶችም ላይ ሊከሠቱ

ይችላሉ። እንደነዚህ ያሉ ምልክቶች ከአእምሮ ሕመም ጋር ይያያዛሉ። እኛ መንፈሳዊ በሽታን በመንፈሳዊ ምልክቶች የምንመረምር መንፈሳዊ ያን ሐሲሞች አይደለንም። ምሳሌአዊ በሆነ አባባል ይህ ትክክል ነው፤ ይሁን እንጂ መንፈሳዊ ነገር የሚመረመረው በመንፈስ ብቻ ነው።

አንዳንዶች በክርስቲያኖችም ላይ የአጋንንትን ሥራ ለመመርመር ይቸኩላሉ። ክርስቲያኖች በዲያብሎስ ሊጠቁ እንደሚችሉ ከመጽሐፍ ቅዱስም ከልምድም የተረጋገጠና የማይካድ ሐቅ ነው። ይሁን እንጂ ክርስቲያን በአጋንንት ሊያዝ ስለ መቻሉ የሚቀርብ ምንም ዐይነት መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማረጋገጫ የለም፤ እንዲያውም መጽሐፍ ቅዱስ የሚያረጋግጠው የዚህን ተቃራኒ ነው።

መናፍስትን የመለየት ስጦታን የምናገኘው መንፈስ ቅዱስ ሲወድና ሲፈቅድ ነው፤ ከተሰጠንም ለምን ህላማ እንደ ሰጠን መንፈስ ቅዱስ ራሱ ይገልጥልናል። ይህ እስኪከናወን ድረስ ልባችንን በላይኛውና በሰማያዊው ነገር ላይ እናድርግ (ቂላ 3፡1-2)። የእግዚአብሔር ሰዎች በተለያዩ ጊዜ መላእክት እንደ ታዩአቸው በመጽሐፍ ቅዱስ ተገልጾአል። አጋንንትን ሰላዩ ሰዎች ግን ብዙም አልተጠቀሰም። እግዚአብሔር እንድናሰላስል የሚፈልጋቸው ብዙ የተሻሉ ነገሮች አሉት! እውነተኛ፣ ጭምት፣ ጽድቅ፣ ንጹሕ የሆነውንና ፍቅር ያለበትን ነገር እናስብ። የአጋንንት አሠራር ፊት ለፊት ካጋጠመን የነገሥታት ንጉሥና የጌቶች ጌታ በሆነው በመድኃኒታችን በኢየሱስ ክርስቶስ ስም ሥልጣን ተሰጥቶናልና ደስ ይበለን፤ ድልም እናድርገው።

ምዕራፍ ዐሥራ አራት

ጥበብንና ዕውቀትን መናገር

በ 1 ቆሮንቶስ 12 ላይ በተጠቀሰው የስጦታዎች ዝርዝር ውስጥ ቀዳሚዎቹ ስጦታዎች ጥበብን መናገርና ዕውቀትን መናገር ናቸው። ሁለቱ ስጦታዎች ትስስር ስላላቸው በዚህ ምዕራፍ አንድ ላይ እናጠናቸዋለን። በስተመጨረሻ ያደረግኋቸው እነዚህን ስጦታዎች በተመለከተ በአስተማሪዎች መካከል መሠረታዊ ልዩነት ስላለ ነው። በበፊው የሚታወቀው አመለካከት ሁለቱ ስጦታዎች የመገለጥ ስጦታዎች እንደ ሆኑና በምንም መንገድ ሊደረስበት የማይቻለውን ምስጢር እግዚአብሔር ተአምራዊ በሆነ አሠራር በእነዚህ ስጦታዎች በኩል እንደሚገልጥ ነው። ሌላው አማራጭ አመለካከት ደግሞ እነዚህ ስጦታዎች ከማስተማርና ከመስበክ አገልግሎት ጋር አንድም ጥምረት አላቸው አሊያም ተቀራራቢ ናቸው የሚል ነው።

እነዚህን ልዩ ልዩ አመለካከቶች በምዕራፉ መጨረሻ እንቃኛቸዋለን። ለጊዜው ግን በጥበብና በዕውቀት መካከል ያለውን መሠረታዊ ልዩነት እናጠናለን። የስጦታዎቹን ምንነት ከማጥናታችን በፊትም የጥበብንና የዕውቀትን ልዩ ልዩ ደረጃዎች እንዳስላለን።

መሠረታዊ ልዩነት

ጥበብን በመናገርና ዕውቀትን በመናገር ስጦታዎች መካከል ያለው ልዩነት በእጠቃላይ በጥበብና በዕውቀት መካከል ባለው ልዩነት ላይ ይመሠረታል። ጥበብና ዕውቀት ጥሬ ቃሎች ራሳቸው መሠረታዊ የትርጉም ልዩነት አላቸው። ዕውቀት ማለት የመረጃዎች ግንዛቤ ሲሆን ማወቅ ሲባል ደግሞ አንድን እውነታ ለመገንዘብ መቻል ነው። በሌላ በኩል ጥበብ ማለት ከመተግበር ዐቅም ጋር ዕውቀትን ክህሎትን መያዝ ማለት ነው።

በዚህ መሠረት ጥበብ ማለት ዕውቀትን በሥራ መተርጎም ማለት ነው። መረጃዎችን በአእምሮ ውስጥ ማከማቸት አንድ ነገር ነው። እነዚያኑ መረጃዎች በሥራ ላይ ማዋል ደግሞ ሌላ ነገር ነው። ዕውቀት አንድ ነገር እውነት መሆኑን የምንረዳበት የአእምሮ ብቃት ሲሆን ጥበብ ደግሞ በዚህ የአእምሮ መረዳት ምን መሥራት እንዳለብን የምናስተውልበት ችሎታ ነው። የጥበብንና የዕውቀትን የአሠራር ልዩ ልዩ ደረጃዎች ለናጠና ይህን መሠረታዊ ልዩነት ማስተዋል ይጠቅማል።

ልዩ ልዩ ደረጃዎች

ከላይ የተመለከትነው የጥበብንና የዕውቀትን አጠቃላይ የመዝገብ ቃላት ትርጉም ሲሆን፤ ይህም በተፈጥሮታዊ ጥበብና ዕውቀት ላይ የተመሠረተ ነው። በሌላ በኩል ግን እኛ ክርስቲያኖች ስለ ወንጌልና ስለ እግዚአብሔር ቃል እውነት ያለን ዕውቀትና መረዳት ከተፈጥሮታዊ ደረጃ ያለፈ ነው። እኛ ያለን መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ ነው። በሁሉም ክርስቲያኖች ዘንድ በተወሰነ ደረጃ ከሚታየው ከዚህ መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ በተጨማሪ ደግሞ ጥበብን የመናገርና ዕውቀትን የመናገር ስጦታዎች አሉ። እነዚህ ጳውሎስ እንደ ተናገረው ለአንዳንዶች ብቻ የሚሰጡ ናቸው። በምዕራፉ መጨረሻ እንደምናየው እነዚህ ስጦታዎች በጳውሎስ እይታ ተሳምራዊ በሆነ መንገድ የሚገለጡ ጥበብና ዕውቀት ናቸው።

በዚህ ዐይነት መንገድ ስንረዳው ሦስት የዕውቀትና የጥበብ ደረጃዎች መኖራቸውን እናረጋግጣለን። እነርሱም፡- ተፈጥሮታዊ፣ መንፈሳዊና ተሳምራዊ ናቸው። በስጦታዎቹ ጠባይ ላይ የተሰጡ ልዩ ልዩ አስተያየቶችን ከመዳሰሳችን በፊት እነዚህን ደረጃዎች አንድ በአንድ እንመልከት።

የተፈጥሮ ዕውቀትና ጥበብ

በተፈጥሮታዊ ደረጃ ሁለት የዕውቀትና የጥበብ ዘርፎች አሉ። እነዚህም ልቦናዊ (Intuitive) እና የተቀሰመ (Acquired) ዕውቀትና ጥበብ ናቸው።

ልቦናዊ ዕውቀት

ዕውቀት ልቦናዊ ነው የምንለው አንድን እውነት ተፈጥሮ ባደለን ችሎታና ትጽቢታዊ በሆነ የመረዳት ብልጭታ ማወቅ ስንችል ነው። ጳውሎስ ሰው ሁሉ ከዚህ ዐይነቱ ዕውቀት የተነሣ የእግዚአብሔርን መኖር ማወቅ እንደሚችል ይናገራል (ሮሜ 1፡21)። ይህ ምንም የማያከራክር ጉዳይ ነው። ብናምንም ባናምንም ሰው ሁሉ እግዚአብሔር መኖሩን በልቦናው ያውቃል። ይህ የማያጠያይቅ ሐቅ ነው። ፍጥረት የእግዚአብሔርን ህልውና ያውጃል። እኛም ይህን እንድናምን ይጠበቅብናል። እግዚአብሔር አለ! ይህንን የማያምኑ ሰነፎች ብቻ ሳይሆኑ ብልሹዎችም ናቸው (መዝ 14፡1)። እግዚአብሔርን ለማወቅ ባይወዱም (ሮሜ 1፡28) ያ ዕውቀት ግን በልቦናቸው ውስጥ አለ።

የተቀሰመ ዕውቀት

የተቀሰመ ዕውቀት የምንለው በትምህርት፣ በተመክሮ ወይም በምልክታ የምናገኘውን ዕውቀት ነው። ይህ እንደ ልቦናዊ ዕውቀት በተፈጥሮ የታደልነው አይደለም፤ መደበኛ ትምህርት ስንማር የምንቀስመው፣ ከዚያም በኋላ በሕይወት ገጠመኞች የምናከማቸው ዕውቀትና ጥበብ ነው። አንዳንድ ነገሮችን መማር የምንችለው በአንድ በኩል ክሌሎች ሰዎች በመስማት ሲሆን፤ በሌላ በኩል ደግሞ በግል ተመክሮአችንና አስተውሎታችን ነው።

የዚህ ዕውቀት ሌላው ዘርፍ የሰዎች ዕውቀት ነው። ይህም ከሰዎች ጋር ትውውቅ የሚደረግበት መንገድ ሲሆን በአብዛኛው በልምምድ የሚገኝ ነው። መረጃዎችን የምናውቅበትና ሰዎችን የምናውቅበት መንገድ ለየራስ ነው። ሲዋወቅ ዕውቀት ከመንፈሳዊ ዕውቀት ጋር ተዛማጅ ነገር ስላለው በተፈጥሮ ዕውቀት ዘርፍ ውስጥ እንዲካተት አድርጌአለሁ።

ልቦናዊና የተቀሰመ ጥበብ

ስለ ዕውቀት 'የተናገርነው' አብዛኛው ነገር ስለ ጥበብም የምንለውን ያካትታል። ጥበብ ማለት ማድረግ ያለብንን ነገር ማወቅ

ነው። ሕፃን ልጅ ለምግብ ያለው ፍላጎት ወይም ሰው ራሱን ለመን ከባከብ ያለው ዝንባሌ የልቦናዊ ጥበብ ምሳሌ ነው። አብዛኛው የተፈጥሮ ጥበብ ግን በመቅለም የሚገኝ ነው። በመጽሐፍ ቅዱስ ይህ ዐይነቱ ጥበብ ከለዎች ተመክሮ ጋር ተያይዞአል። በሐዋርያት ሥራ 7፥22 እንደ-ምናነበው ይህ ጥበብ ከትምህርትም ይቀሰማል። «መሴም የግብፆችን ጥበብ ሁሉ ተማረ» ተብሎ ተጽፎአልና።

መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ

እግዚአብሔር በፈጠረው ድንቅና ዕጽብ ፍጥረት አማካይነት ራሱን ስለ ገለጠልን የሰው ልጆች ተፈጥሮታዊ በሆነ ደረጃ እግዚአብሔርን ማወቅ የሚችሉበት ልቦና አላቸው። ይሁን እንጂ እግዚአብሔር ራሱን ለእኛ የገለጠበት የተሻለ መንገድ በቃሉ ስለ ሆነ፤ መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብም የምንቀበለው በእግዚአብሔር ቃል አማካይነት ነው።

መንፈሳዊ ዕውቀት

በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ መንፈሳዊ ዕውቀት በሦስት መልክ የተገለጸ ሲሆን፤ እነርሱም፡- የሕግ፣ የወንጌልና ህላዊያዊ ዕውቀት ይባላሉ። የሕግ ዕውቀት የተሰኘው ሁሉን ቻይ በሆነው በእግዚአብሔር ፊት በደላችንን የምንረዳበት ግንዛቤ ነው። በሮሜ 3፥20 እና 7፥7 ላይ እንደ ተገለጸው ኅጢአታችንን ያወቅነው በሕግ ነው። ይህ የሕግ ዕውቀት ወደ መጻን መንገድ ቢያደርስንም እንኳ በራሱ የማጻን ዐቅም የለውም። የወንጌል ዕውቀት የተሰኘው የወንጌልን እውነት የምንረዳበት ግንዛቤ ነው። ለመጻን የሚያበቃን ግን ህላዊያዊ ዕውቀት ብቻ ነው። . . . እውነተኛ አምላክ ብቻ የሆነ ለእኛ . . . ያውቁ ዘንድ ይህች የዘላለም ሕይወት ናት (ዮሐ 17፥3)። መጻናችን የሚገኘው የክርስቶስን ህላዊ በማወቅና በማመን ሲሆን ክርስቲያኖችም ዕለት በዕለት በመንፈሳዊ ሕይወት የምናድገው ስለ ክርስቶስ ባለን የግል ዕውቀትና መረዳት ነው። እንደ ጳውሎስ እርሱን (ክርስቶስን) . . . አመኛለሁ ልንል ይገባናል (ፊል 3፥10)።

መንፈሳዊ ጥበብ

እንደ መንፈሳዊ ዕውቀት ሁሉ መንፈሳዊ ጥበብም የሚገኘው በአብዛኛው ከእግዚአብሔር ቃል ነው። የመጽሐፈ ምሳሌ የመጀመሪያዎቹ ምዕራፎች ስለ ጥበብ ብዙ ነገሮችን ይገልጻሉ፤ እውነተኛ ጥበብ የሚገኘው የተጻፈውን የእግዚአብሔርን ቃል በመታዘዝ እንደ ሆነም ይመስክራሉ። በ1ቆሮንቶስ 2 ላይ ጳውሎስ በዚህ ዓለም ጥበብና በእግዚአብሔር ጥበብ መካከል ሰፊ ልዩነት መኖሩን ያስገነዝባል። እውነተኛ ጥበብ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው። እርሱም ከእግዚአብሔር ቃል በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ይገለጻል።

ተአምራዊ ዕውቀትና ጥበብ

በ1ቆሮንቶስ 1፥23-24 ላይ ጳውሎስ ክርስቶስ ስለ ኅጢአታችን መስቀሉን የሚያስረዳውን መልእክት የእግዚአብሔር ጥበብ ብሎ ይጠራዋል። የጻንነው በዚህ ጥበብ አማካይነት ነው። ይህ ጥበብ ባይ ገለጥ ኑሮ ክርስቲያኖች ባልተገኘን ነበር። ስለሆነም፤ ሁሉም ክርስቲያኖች በተወሰነ ደረጃ ይህ መንፈሳዊ ዕውቀትና ጥበብ ሊኖራቸው ይገባል። አለዚያ መጻናቸው እውን አይሆንም።

ይህ ሲባል ግን ክርስቲያኖች ሁሉ እንደ ነቢዩ አጋቦስ ዕውቀትን በተአምራዊ መገለጥ ይቀበላሉ ማለት አይደለም (ሐሥ 11፥28)። እኛ ሁላችን እንደ አጋቦስ ወደፊት የሚሆነውን የማመልከት መገለጥ ላይኖረን ይችላል። ስለዚህ ከተፈጥሮታዊው ዕውቀትና ጥበብ ያለፈ ብቻ ሳይሆን ከመንፈሳዊውም ዕውቀትና ጥበብ ያለፈ የዕውቀትና የጥበብ ደረጃ አለ ማለት ነው። ይህ ተአምራዊ ዕውቀትና ጥበብ ነው። ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 12፥8 ላይ ጥበብን መናገርና ዕውቀትን መናገር የሚለው ዕውቀትና ጥበብ ይህ ይሆንን? ወይስ የትንቢት ስጦታ አካል ነው? በምዕራፉ መግቢያ እንደ ተገለጸው በእነዚህ ስጦታዎች ምንነት ላይ የአመለካከት ልዩነት አለ። ቀጥሎ ስለ ስጦታዎቹ ጠባይ እንነጋገራለን።

የልዩ ልዩ አመለካከቶች ንጽጽር

ጥበብን በመናገርና ዕውቀትን በመናገር ለጠታዎች ላይ የቀረቡት አመለካከቶች የሚያጠነጥኑት በሚከተሉት ሐሳቦች ዙሪያ ነው፡-

1. በ1ቆሮንቶስ 12፥8 ላይ በተጠቀሰው ሎጵስ (ቃል፣ መልእክት) በሚለው ቃል አለፈላጊነት
2. በ1ቆሮንቶስ 12፥8-10 ላይ በተዘረዘሩት ለጠታዎች ተአምራዊ የመሆንና አለመሆን
3. ትንቢትን በመናገር ለጠታ ጠባይ
4. በእነዚህ ለጠታዎችና በኤፌሶን 4፥11 ለጠታዎች መካከል ባለ ዝምድና (አንዳች ዝምድና ካለ)

በተራ ቅጥር 1 ላይ ያለውን አስተያየት በተመለከተ የሎጵስ ትርጉም መልእክት ማለት ነው ብለው የሚያምኑ ምሁራን ሁለቱ ለጠታዎች የንግግር ለጠታዎች ናቸው ሲሉ፣ ሎጵስ ቃል ነው የሚሉት ደግሞ ለጠታዎቹ መልእክትን በንግግር የሚያስተላልፉ ሳይሆኑ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመገለጥን ቃል መቀበያ ለጠታዎች ናቸው ይላሉ፡-

ተራ ቅጥር 2 ላይ ያለውን አስተያየት በተመለከተ በ1ቆሮንቶስ 12፥8-10 ላይ የተዘረዘሩት ለጠታዎች ሁሉ ተአምራዊ ሳይሆኑ ይችላሉ ብለው የሚያምኑት፣ ሁለቱ ለጠታዎች በዕውቀትና በጥበብ የመናገር ችሎታ ናቸው ይላሉ፡- ሁሉም ለጠታዎች ተአምራዊ ውያን አንደ ሆኑ የሚያምኑት ደግሞ ሁለቱ ለጠታዎች አንድም የመገለጥ ልዩ ልዩ ገጽታዎች ናቸው፤ አሊያም ተአምራዊ የሆነ መገለጥን ከሰብከትና ከማስተማር አገልግሎት ጋር አጣምረው የያዙ መሆናቸውን ይቀበላሉ፡-

ትንቢት የመናገር ጠባይ ምንነት (3) አለፈላጊ ነው፤ ምክንያቱም ትንቢት ስለ እግዚአብሔር ሆኖ መናገር ከሆነ፣ ዕውቀትን የመናገርና ጥበብን የመናገር ለጠታዎች ንግግርን አያካትቱም፡- ይልቁንም ከእግዚአብሔር ዘንድ መገለጥን መቀበል ይሆናሉ፡- ይህ መገለጥ ደግሞ የሚተላለፈው በትንቢት መልክ ሊሆንም ሳይሆንም ይችላል፡-

በመጨረሻም በቅጥር 4 ላይ ያለውን አስተያየት በተመለከተ

በ1ቆሮንቶስ 12፥8-10 ላይ በተዘረዘሩትና በኤፌሶን 4፥11 በተጠቀሱት ለጠታዎች መካከል ቀጥተኛ ዝምድና አለ ብለው የሚያምኑት፣ ሁለቱ ለጠታዎች ከማስተማርና ከመለበክ አገልግሎት ጋር ጥምረት ያላቸው መሆኑን ይቀበላሉ፡-

ልዩነቶቹ የሚያጠነጥቡባቸውን ነጥቦች ከዘረዘርን ዘንድ በማለት ከተል በርእሱ ላይ የቀረቡትን ልዩ ልዩ አመለካከቶች ዐጠር ዐጠር አድርገን እንቃኛለን፡- ጥበብን መናገርና ዕውቀትን መናገር እንደሚከተለው ይተረጎማሉ፡-

1. የተአምራዊ መገለጥ ብልጭታ
2. በሰብከትና በትምህርት ውስጥ የሚተላለፍ ተአምራዊ እይታ
3. በተለያዩ ሁኔታ ውስጥ በዕውቀት ወይም በጥበብ የመናገር ችሎታ

ሦስቱን ዋና ዋና አመለካከቶች በሚከተሉት ሦስት ክፍሎች ሥር እንዳለሳቸዋለን፡-

- የቀረቡትን አመለካከቶች በዝርዝር መመርመር
- የእያንዳንዱን አመለካከት ጠንካራና ደካማ ጎኖች መመዘን
- ወደ ድምዳሜ እንዴት መድረስ እንደሚቻል መግለጽ

አመለካከቶችን በዝርዝር መመርመር

እያንዳንዱ አመለካከት ከአንድ በላይ በሆኑ ጸሐፊዎች የድጋፍ አሳብ ተስጥቶታል፡- በተራ ቁጥር 1፣2፣ እና 3 ላይ የሰፈሩትን አመለካከቶች በቅደም ተከተል ለማብራራት የምናጣቅሳቸው ጸሐፊዎች ሐሮልድ ሆርተን፣ ዶናልድ ጊ እና ዋይኔ ግሩደም ይሆናሉ፡- በዚህ ክፍል በአብዛኛው የምናተኩረው ዕውቀትን በመናገር ላይ ሲሆን መርሆቹ ጥበብን ለመናገር ለጠታም ያገለግላሉ፡-

ሐሮልድ ሆርተን

ዘ ጊፍትስ ላፍ ዘ ስፒሪት (የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች) የተሰኘው የሐሮልድ ሆርተን መጽሐፍ በመጀመሪያ የታተመው በ1934 ሲሆን ለረጅም ዘመን የጳጳስቆስቤያውያን ዋቢ መጽሐፍ ሆኖ ኖሮአል። በዚያ ዘመን የነበሩትንና መሥራቾ ጳጳስቆስቤያውያን የሆኑትን እበው አስተያየት ያካተተ ሲሆን ከእነዚህም ውስጥ ሐዋርድ ካርተር ይገኝበታል። ሆርተን በካርተር የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤት የግል አስጠኝ ነበር።

ጥበብን ስለ መናገርና ዕውቀትን ስለ መናገር ስጦታ የሆርተን መረዳት የተመሠረተው፤ እያንዳንዱ ስጦታና ሁሉም ስጦታዎች መቶ በመቶ ተአምራዊ ጠባይ አላቸው በሚለው ላይ ነው። ዕውቀትን የመናገር ስጦታን ምንነት ሲገልጽም በእግዚአብሔር ልብ ያሉ አንዳንድ እውነቶችን በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት ተአምራዊ በሆነ አሠራር መግለጥ ነው። የሆርተን ዘርዘር ያለው አስተያየት እንደሚከተለው ይቀርባል፡-

... በልዩ ልሳን መናገር ተአምራዊ ስጦታ እንደ ሆነ ሁሉ ዕውቀትም በተአምራዊ መንገድ ይተላለፋል። እግዚአብሔርን ወይም ሰውን አስመልክቶ ቅጽበታዊ ወይም አዝጋሚ በሆነ መንገድ መረጃዎችን የመረዳትና የማከማቸት ጉዳይ አይደለም። ይልቁንም ከሰው ስሜት፤ አእምሮና ችሎታ የተሰወሩ ነገሮችን አምላካዊ በሆነ የመግለጥ ብልጭታ መቀበል ነው። ... በመንፈስ ቅዱስ አሠራር የእግዚአብሔርን የዕውቀት መዝገብ መቃኘት ሲሆን ዐላማው ለጊዜውም ቢሆን ከእግዚአብሔር ሁሉን ዐዋቂነት መጨለፍ ነው።

እንደ ሆርተን አገላለጽ ዕውቀትን የመናገር ስጦታ የመግለጥ ብልጭታ ሲሆን፤ ከምእመናን መካከል ለአንዳንዶቹ የሚሰጥ የእግዚአብሔር ሁሉን ዐዋቂነት መወጣ ነው። ጳውሎስ ዕውቀትን መናገር ብሎ ቢጠራውም፤ ሆርተን ግን የንግግር ስጦታ እንደ ሆነ አይመለከተውም። ክርስቶስ ሉጉስ እንደ ሆነ (ዮሐ 1፡1 ቃል) እና ይህም እግዚአብሔር ለዓለም ያደረገው የራሱ መግለጥ እንደ ሆነ ሁሉ

በሆርተን ምልክታ ዕውቀትን መናገር እንደዚሁ የእግዚአብሔር ዕውቀት መግለጥ ነው። ይህ መግለጥ በንግግር ሲቀርብ ትንቢት ይሆናል።

ዕውቀትን መናገር በተግባር ሲታይ ያለውን ገጽታ ለማስረዳት ሆርተን በርካታ የመጽሐፍ ቅዱስ ምሳሌዎችን ይጠቅሳል። ስለ ስጦታው ምንነት የሆርተንን አመለካከት ለመረዳት አንዱን ምሳሌ ብቻ እናቀርባለን። በሐዋርያት ሥራ 5፡1-2 ላይ ሐናንያና ስጴራ መሬታቸውን ሸጠው ለድሾች ክርስቲያኖች ርዳታ እንዲውል ገንዘቡን ወደ ሐዋርያት አመጡ (4፡34-35)። ነገር ግን ለማንም ሳያሳውቁ ከገንዘቡ ቀንሰው ለራሳቸው አስቀርተው ነበር። ጴጥሮስ ማታለላቸውን ሰላወቀ ውሸተኛነታቸውን በሕዝብ ፊት ገለጠ (ቍ 3-5፤ 7-9)። ከዚህም የተነሣ አስቀድሞ ሐናንያ (ቍ 5) ቀጥሎም ስጴራ ወድቀው ሞቱ (ቍ 10)። ጴጥሮስ ማታለላቸውን የደረሰበት በመንፈስ ቅዱስ መግለጥ እንደ ሆነ ምንም አያጠራጥርም። እንደ ሆርተን አመለካከት ይህ ዐይነቱ መግለጥ ዕውቀትን መናገር ነው።

ዶናልድ ጂ

ዶናልድ ጂ ከቀድሞ ጳጳስቆስቤያውያን መሥራቾች አንዱ ሲሆን፤ ኮንሰርኒግ ስፒሪቶዊል ጊፍትስ (ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች) በተሰኘው መጽሐፍ እንዳስፈረው፤ ስለ መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ያለው አመለካከት በአብዛኛው ከሆርተን ጋር ተመሳሳይ ነው። ይሁን እንጂ ጥበብን በመናገርና ዕውቀትን በመናገር ስጦታዎች ዙሪያ ከሆርተን ይለያል። ዶናልድ ጂ እነዚህ ስጦታዎች ሆርተን እንደሚያምነው ተአምራዊ መሆናቸውን እርሱም ይቀበላል። በተጨማሪ ግን እንዲህ ይላል፡-

... ቤተ ክርስቲያን ውስጥ እጅግ አስፈላጊ የሆነው የአስተማሪነት ስጦታ ከሌሎች ከሚታወቁ የመንፈስ ቅዱስ የመግለጥ ስጦታዎች ጋር ጥምረት ሊኖረው ይገባል። በክርስቶስ 'አካል' ውስጥ የሚሠራ ይህን መስል ጠቃሚ አገልግሎት እንደ ተፈጥሮ ችሎታ ብቻ ሊቈጠር አይገባም። እንደ ሆርተን ሁሉ ዶናልድ ጂ ሁሉን ዐዋቂ ከሆነው ከእግ

ዚአብሔር ዘንድ የሚመነጭ መገለጥ ዕውቀትን መናገር ሊሆን ይችላል ብሎ የሚያምን ሲሆን ይህን መሰል ተአምራዊ መገለጥ ከነቢያት አገልግሎት ጋር ጥምረት አለው የሚለው አቋም ግን ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 12፡8 ዕውቀትን መናገር ለሚለው ስጦታ ትክክለኛ ትርጉም መሆኑ የተረጋገጠ እንዳልሆነ ይሟገታል። ይልቁንም ዕውቀትን መናገር ከአስተማሪነት ጋር የተያያዘ ስጦታ ነው ብሎ ያምናል።

ዶናልድ ጂ በቤተ ክርስቲያን የሚታየው የማስተማር ተግባር ሁሉ ዕውቀትን የመናገር ስጦታ ውጤት ነው ማለቱ አይደለም። ይህን ሲያብራራ እንዲህ ይላል፡-

... በቤተ ክርስቲያን ውስጥ መሠረታዊ የሃይማኖት ትምህርትን መነሻ ያደረገና የተቀደሰ የተፈጥሮ ችሎታን መሣሪያው ያደረገ የማስተማር አገልግሎት ጥንት ነበረ፤ ዛሬም አለ፤ ወደ ፊትም ሊኖር ይገባል። የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ቤቶችም ለዚህ ድጋፍ ሰጪ ናቸው።

በተጨማሪም ጂ ሐላቡን ሲያጠናክር እንዲህ ይላል፡-

... የተቀባ አገልግሎት በመስጠት ላይ የሚገኝ አስተማሪ ከመንፈስ ቅዱስ የሆነ መገለጥ የሚያገኝበት አንዳንድ ወቅት አለ፤ ይህ ሲከሰት እኛ ተገልጋዮች አስተማሪው ከተፈጥሮ ችሎታው ያለፈና የላቀ መለኮታዊ አብርሃት ሲቀበል ወይም ሲያስተላልፍ እናስተውላለን።

የዶናልድ ጂ አመለካከት በአጭሩ ዕውቀትን የመናገርና ጥበብን የመናገር ስጦታዎች በሰብከትና በማስተማር አገልግሎት ውስጥ የሚታዩ የመገለጥ ክሥተቶች ናቸው የሚል ነው።

ዌይን ግሩደም

ዌይን ግሩደም አንደ ሆርተንና አንደ ጂ ሳይሆን በቅርብ ዘመን የተነሣ አሜሪካዊ ካሪዝማቲክ ምሁር ነው። ግሩደም መንፈሳዊ ስጦታዎች በዚህ ዘመን እንደሚሠሩ አንዳንዶቹ ብቻ ተአምራዊ እንደ ሆኑ ይቀበላል። ዕውቀትን መናገርና ጥበብን መናገር ተአምራውያን ስጦ

ታዎች መሆናቸውን አይቀበልም። ሲስተማቲክ ቲዎሎጂ (ነገረ-መለኮት) በተሰኘው መጽሐፉ እነዚህ ሁለት ስጦታዎች ተአምራውያን እንዳልሆኑ የሚያመለክቱ ማስረጃዎች ሚዛን የደፉ መሆናቸውን ይተነትናል። ለዚህም ሦስት ምክንያቶችን ያቀርባል።

በመጀመሪያ ደረጃ፡- ቃል፣ ጥበብና ዕውቀት የተሰኙት ቃሎች በአዲስ ኪዳን አጅግ የተለመዱ ሲሆኑ፤ በተለምዶ ሥራ ላይ የሚውሉት ተአምራውያን ከሥተትን ለማሳየት አይደለም።

በሁለተኛ ደረጃ፡- የቆሮንቶስ ምእመናን መንፈስ ቅዱስ የሚጠቀምባቸው ሰዎች ተአምራዊ ስጦታ ያላቸውን ሰዎች ብቻ ነው ብለው እንዳያስቡ ጳውሎስ አንዳንድ ተአምራዊ ያልሆኑ ስጦታዎችንም አካትቷል በማለት ግሩደም ያስረዳል።

በመጨረሻም፡- አዲስ ኪዳን ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣ መገለጥን ስለ መቀበል የተጠቀመበት ሌላ ራሱን የቻለ ቋንቋ አለ፤ ይህም ስጦታ በጳውሎስ ቋንቋ ትንቢትን መናገር የተባለው ነው በማለት ግሩደም ያብራራል።

በመሆኑም ይላል ግሩደም እነዚህ ሁለት ስጦታዎች ተአምራዊና ቅጽበታዊ መገለጥ አለመሆናቸውን መረዳቱ ተገቢ ነው። በቀላል አባባል እነዚህ ሁለት ስጦታዎች በልዩ ልዩ ሁኔታ ውስጥ በዕውቀትና በጥበብ የመናገር ችሎታ ናቸው እንደ ማለት ነው።

ጠንካራና ደካማ ጎኖችን መመዘን

ሁለቱን ስጦታዎች በተመለከተ ሦስት የተለያዩ አመለካከቶችን ተመልክተናል።

- የሆርተን አመለካከት፡- የተአምራዊ መገለጥ ብልጭታዎች ናቸው።
- የዶናልድ ጂ አመለካከት፡- በሰብከትና በማስተማር አገልግሎት የሚገለጡ ተአምራዊ አይታዎች ናቸው።
- የግሩደም አመለካከት፡- በልዩ ልዩ ሁኔታዎች ውስጥ የሚያገለግሉ በዕውቀትና በጥበብ የመናገር ችሎታ ብቻ ናቸው።

አሁን የእነዚህን ሦስት አቋሞች ጠንካራና ደካማ ጎን እንመልከት።

የሆርተን አመለካከት

የሐሮልድ ሆርተን ጠንካራ ጎን ሁለቱም ስጦታዎች ልዕለተፈጥሮታዊ ጠባይ እንዳላቸው ትኩረት መስጠቱ ነው። አስቀድሜ በምዕራፍ ሰባት ላይ ከ1ቆሮንቶስ 12 ይዘትና ዐውድ በመነሣት የተዘረዘሩት ስጦታዎች ሁሉ ተአምራዊ ጠባይ እንዳላቸው መረዳቱ ተገቢ መሆኑን ስለ ገለጸሁ እዚህ ላይ መድገሙ አስፈላጊ አይሆንም። የእኔ ትንታኔ ትክክል ሆኖ ከተገኘ ሆርተንም ዕውቀትን መናገርና ጥበብን መናገር ተአምራዊ የመንፈስ ቅዱስ መግለጫ ናቸው የሚለው አስተያየቴ አግባብነት አለው ማለት ነው።

የመገለጥ ብልጭታዎች ናቸው የሚለው አመለካከቱ ግን አግባብ ነው? በሁለት ምክንያቶች ይህ የሆርተን አመለካከት ድክመት ይታይበታል። ዶናልድ ጂ እና ግሩደም እንዳቀረቡት ሁሉ ሆርተን ዕውቀትን የመናገር ምሳሌዎች አድርጎ ያቀረባቸውን የትንቢት ስጦታ አሠራሮች መረዳት ይቻላል።

በሁለተኛ ደረጃ፣ ሎጌስ (ቃል ወይም መልእክት) የተሰኘውን ቃል ለድምፅ አልባ መግባቢያነት መጠቀም ቢቻልም፣ እጅግ የተለመደው አጠቃቀም ግን ሰው ከእግዚአብሔር ቃል የሚቀበልበት ሁኔታ ብቻ ሳይሆን፣ የተቀበለውንም በንግግር የሚያስተላልፍበት መንገድ ነው።

ዕውቀትን በመናገር ስጦታ አማካይነት የተቀበልነው መገለጥ ለሌሎች በመልእክት መልክ ከተላለፈ፣ እንደ ትንቢት ያለውን መሰል ስጦታ ጥምረት ይፈልጋል የሚለው የሆርተን አመለካከት አላማኝ አይደለም!

የዶናልድ ጂ አመለካከት

እነዚህ ሁለት ስጦታዎች በሰብከትና በማስተማር ወቅት የሚከሰቱ ተአምራዊ እይታዎች ናቸው የሚለው የዶናልድ ጂ አመለካከት ጠቀሜታዎች አሉት። ተአምራዊ ጠባያቸውን ማረጋገጥ ብቻ

ሳይሆን፣ ያለ ተጨማሪ የትንቢት ስጦታ በንግግር ሊተላለፉ መቻላቸውንም ይገልጻል።

ይሁን እንጂ በሆርተንና ግሩደም ክተስጦት ትርጉሞች ጋር ሲነጻጸር የ ጂ ትርጉም ግልጽነት ይጥራል። ይህ ተአምራዊ እይታ በማስተማር አገልግሎት ውስጥ እንዴት ተግባራዊ እንደሚሆን አላብራራም። በተጨማሪም የአስተማሪነት አገልግሎት ከሚታወቅ ሌላ የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ ጋር በጥምረት መሥራት አለበት የሚለው አቋሙ አላማኝ አይደለም። ትንቢትን የመናገር ስጦታ ከነበያት አገልግሎት ጋር የተጣመረ መሆኑ እውነት ነው፤ ይሁን እንጂ በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተጠቀሱት ስጦታዎች ሁሉ ከሌሎች ስጦታዎች ጋር የአንድ ለአንድ ጥምረት ያስፈልጋቸዋል ማለት የሚቻል ነው? በአዲስ ኪዳን ለዚህ ማረጋገጫ የለንም። ለምሳሌ፡- የእረኞችን አገልግሎት ከየትኛው ስጦታ ጋር ልናጣምር ነው?

የግሩደም አመለካከት

በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 የተጠቀሱት ስጦታዎች አንዳንዶቹ ተአምራዊ አይደሉም የሚለውን አመለካከት ለተቀበለ ሰው የግሩደም አቋም አላማኝና ትርጉም ያለው ነው። ስጦታዎቹ ተአምራዊ ሳለመሆናቸው የጠቀሳቸው ሦስት ምክንያቶች ግን ግልጽ ተቃውሞ ይገጥማቸዋል።

በመጀመሪያ ደረጃ ቃል፣ ጥበብና ዕውቀት የተሰኙት ቃሎች በተለምዶ ተአምራዊ ከሥተትን ለመግለጽ ሥራ ላይ አልዋሉም ማለት፣ እነዚህ ቃሎች ተአምራትን ለመግለጽ ፈጽሞ ጥቅም ላይ አልዋሉም ማለት አይደለም። ዕውቀት ተአምራዊ ከሥተትን ለመግለጽ ሥራ ላይ መዋሉን በቀጣዩ የትምህርት ክፍል እንመለከታለን።

ሁለተኛው ምክንያትም አጥጋቢ አይደለም። ጳውሎስ በሁለተኛው የስጦታዎች ዝርዝር ውስጥ (1ቆሮ 12፡28-30) አንዳንድ ተአምራዊ ጠባይ የሌላቸውን ስጦታዎች አካትቷል። የቆሮንቶስ ሰዎች መንፈስ ቅዱስ የሚጠቀምባቸው ተአምራዊ ስጦታ ያላቸውን ብቻ ነው ብለው እንዳያሰቡ አንዳንድ ተአምራዊ ያልሆኑ ስጦታዎችን ጳውሎስ ማካተት

ነበረበት የሚለው የግሩደም አስተያየት ተቀባይነት ቢኖረውም፤ ይህ ግን የግድ በ1ቆሮንቶስ 12፥8-10 ባሉት የስጦታዎች ዝርዝር ውስጥ መሆን የለበትም።

በመጨረሻም፡- ከመንፈስ ቅዱስ የሚመጣውን ልዩ መግለጥ በተመለከተ አዲስ ኪዳን ራሱን የቻለ ቃል ያለው ሲሆን ይህም ጳውሎስ ትንቢትን መናገር ብሎ የጠቀሰው ነው የሚለው የግሩደም አስተያየት ከእውነት የራቀ ነው። ትንቢትን መናገር የግድ መግለጥን መቀበል ብቻ ነው ማለት አይደለም፤ መግለጡን መናገርንም ይጨምራል፤ መግለጡ በንግግር ካልተላለፈ ትንቢት ሊሆን አይችልም። ሌላው ቢቀር ሆርተን እንዳቀረበው ጳውሎስ ዕውቀትን መናገር የሚለው መግለጥን መቀበል ሲሆን ትንቢትን መናገር የሚለው ደግሞ መግለጡን በንግግር ማስተላለፍ ሊሆን ይችላል።

በመሆኑም የዌይን ግሩደም አመለካከት ከሐሮልድ ሆርተንና ከዶናልድ ጂ. የተሻለ አማራጭ አያቀርብም። ሙሉ በሙሉ አሳማኝ የሆነ ትንታኔን የያዘ አመለካከት ከሦስቱ ውስጥ በአንዳቸውም ማግኘት ያዳግታል። ታዲያ ጳውሎስ ስለ እነዚህ ሁለት ስጦታዎች ምንነት ሊያስተላልፍ የፈለገውን ቁም ነገር እንዴት መረዳት እንችላለን?

ወደ ድምዳሜ እንዴት መድረስ እንደሚቻል መግለጽ

እስካሁን የጠቀስናቸውን የአመለካከት ልዩነቶች ስንመረምር፤ እንደዚሁም እነዚህ አመለካከቶች የገጠማቸውን ብዥታ ስናስተውል፤ ሁለቱን ስጦታዎች በተመለከተ ነባራዊ ትርጉም ላይ መድረስ ቀላል አይሆንም። ወደ ድምዳሜ ስንመጣ አንድ የምናስተውለው ነገር፤ ጳውሎስ የእነዚህን ስጦታዎች ትርጉምና ምንነት የጠቀሰበት ስፍራ አለመኖሩን ነው። ሰፊ የአመለካከት ልዩነቶችም የተፈጠሩበት ምክንያት ይኸው ነው። ቀደም ያሉትን አስተያየቶች በአግባቡ ለመመዘንም ሆነ ወደ ዝነ ራሳችን ውሳኔ ለመድረስ ከተፈለገ የሚከተሉትን ጉዳዮች ማገናዘብ የተሻለ ይሆናል።

- ጳውሎስ ሎጉስ (ቃል) የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ እንዴት እንደተጠቀመበት
- ጳውሎስ ሶፊያ (ጥበብ) የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ የተጠቀመበትን ሁኔታ
- ጳውሎስ ግኖሲስ (ዕውቀት) የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ እንዴት እንደተጠቀመበት

ጥበብን መናገርና ዕውቀትን መናገር የተጠቀሱበትን ምንባብ ዐውድ

ጳውሎስ ሎጉስ የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ እንዴት እንደተጠቀመበት

ጳውሎስ ሎጉስ (ቃል) የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ 16 ጊዜ የጠቀሰ ሲሆን በ15፥54 ላይ የተጻፈ ቃል ወይም አባባል በሚል ትርጉም ከተጠቀሰው በቀር የቀሩትን ሁሉ የተጠቀመበባቸው በንግግር የተገለጸ ቃል በሚል ትርጉም ነው። ቃሉ ከተጠቀሰባቸው ዐውዶች ይህን መረዳት ይቻላል። ለምሳሌ፡- በ1፥17-18፤ በ2፥1-4 እና በ15፥2 ላይ ከጳውሎስ የወንጌል ስብከት ጋር ተያይዞ ተጠቅሷል። በ14፥9 እና 19 ላይ ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከተደረገ ንግግር ጋር በቀጥታ ተያይዞአል።

በ12፥8 ላይ የቃሉ አጠቃቀም ሐሮልድ ሆርተን እንደሚለው በንግግር ያልተገለጸ መግለጥ ለመሆኑ አጠያያቂ ነው። ጳውሎስ በዚህ ትርጉም ለመጠቀሙ ግልጽ የሆነ ማስረጃ የለንም። በዚህ መልኩ ስንረዳው ጥበብን መናገርና ዕውቀትን መናገር ትክክለኛ ትርጉማቸው በንግግር መግለጽንም ያካትታል።

በ1ቆሮንቶስ ጳውሎስ ሶፊያ(ጥበብ) የሚለውን ቃል እንዴት እንደተጠቀመበት

በዚህ መልእክት ውስጥ ጳውሎስ ሶፊያ (ጥበብ) የሚለውን ቃል 17 ጊዜ ጠቅሷል። በ12፥8 ላይ ከተጠቀሰው በቀር ጳውሎስ ቃሉን የጠቀሰው በመጀመሪያዎቹ ሦስት ምዕራፎች ውስጥ ሲሆን፤ የተጠቀመበትም የሰውን ጥበብና የእግዚአብሔርን ጥበብ ለማነጻጸር

ነው። የሰው ጥበብ 10 ጊዜ ሲጠቀስ የእግዚአብሔር ጥበብ 6 ጊዜ ብቻ ተጠቅሶአል። ሁሉም የሚገኙት በ1÷20 እና በ2÷13 መካከል ነው።

ጥበብን መናገር (12÷8) ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኝ ስጦታ እንደ መሆኑ መጠን፤ ከሰው ጥበብ ጋር ምንም ትስስር የለውም። ምክንያቱም የሰው ጥበብ በእግዚአብሔር ፊት ሞኝነት ነውና (3÷19)። ግልጽ ትርጉም ባልተሰጠበት በዚህ ሁኔታ ስለ እግዚአብሔር ጥበብ የተጠቀሱት ስድስት ቍጥሮች የትርጉም ብርሃን ይፈነጥቁልን ይሆናል።

ስለ እግዚአብሔር ጥበብ የተጠቀሱት ቃላት የሚገኙት ጳውሎስ ስለ ሰው ጥበብና ስለ እግዚአብሔር ጥበብ በማነጻጸር በተነተነበት ክፍል ውስጥ ነው። የሰው ጥበብ ክርስቶስን የተቃወመና ለስቅላት ያበቃ ጥበብ ሲሆን፤ የእግዚአብሔር ጥበብ ደግሞ የተስቀለው ክርስቶስ መልእክት ነው። ይህ የመሰቀል ቃል ለዓለም ሞኝነት ነው(1÷23)። ከዚህ ዓለም ሰዎችም ተሰውሮአል (2÷7)። ለተጠሩት ግን መልእክቱ የእግዚአብሔር ጥበብ ነው(1÷24)። በርግጥም ክርስቶስ ራሱ ከእግዚአብሔር ዘንድ የመጣ ጥበብ ሆኖልናል። ይህም ጥበብ የእኛ ጽድቅ፣ ቅድስናና ቤዛነት ነው(1÷30)። መንፈስ በሚያስተምረው ቃል (2÷13) ጳውሎስ የሰበከው ጥበብ ይህ ነው (2÷6)።

በመሆኑም በ12÷8 ላይ ጳውሎስ ጥበብን መናገር የሚለው መንፈሳዊ ስጦታ መንፈስ በሚያስተምረን ቃል የእግዚአብሔርን ጥበብ ከመናገርና የወንጌልንም ቃል ከማስተላለፍ ችሎታ ጋር ትስስር ያለው ይሆናል። ይህ አመለካከት የሚያስረዳን ነገር ቢኖር፤ ቃላቱ መንፈስ ቅዱስ ራሱ የሚያስተምራቸው ስለ ሆኑ፤ በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 የተጠቀሱት ስጦታዎች ሁሉ በመንፈስ ቅዱስ አማካይነት የሚሰጡ ተአምራዊ መገለጦች መሆናቸውን ነው። ይህ ድምዳሜ ጳውሎስ በመጀመሪያዎቹ ምዕራፎች ስለ ሶፊያ ካስተማረው ጋር በቀጥታ የሚዛመድ ሲሆን፤ ሎጌስ ከሚለው ቃል ወጥ የሆነ አጠቃቀም ጋርም ይስማማል። ይኸውም ሎጌስ ማለት በንግግር የተገለጸ ቃል ማለት ነው።

ጳውሎስ ግኖሲስ የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ እንዴት እንደ ተጠቀመበት

ጳውሎስ ግኖሲስ (ዕውቀት) የሚለውን ቃል በ1ቆሮንቶስ 10 ጊዜ ጠቅሶታል። ከዚህ ውስጥ ዐምስቱ የተጠቀሱት በ1ቆሮንቶስ 8 ሲሆን፤ ጥቅም ላይ የዋሉትም ክርስቲያኖች በዕርድ ወቅት ለጣዖት ተብሎ የተሠዋን ሥጋ መብላት ይገባቸዋል አይገባቸውም የሚለውን አሳብ በገለጸበት ሁኔታ ውስጥ ነው። በዚህ ምዕራፍ የተጠቀሰው ዕውቀት ጣዖት ከንብ መሆኑንና አንድ እውነተኛ አምላክ ብቻ መኖሩን የመረዳት ዕውቀት ነው (ቍ 4-6)። ጳውሎስ ስለዚህ ነገር ሁላችን ዕውቀት እንዳለን ይገልጻል (ቍ 1)። ይህ በሁሉም ዘንድ የሚገኝ ዕውቀት ከሆነ በ12÷8 ላይ ከተጠቀሰው ዕውቀትን ከመናገር ስጦታ ጋር ዝምድና አይኖረውም።

የቀሩት ክፍሎች ግን ከመንፈሳዊ ስጦታው ጋር ግንኙነት ያላቸው ይመስላል። በ1÷4-7 ላይ ጳውሎስ ከእግዚአብሔር ዘንድ በክርስቶስ ስለ ተሰጣቸው ጸጋ ምስጋና ያቀርባል፤ ምክንያቱንም ሲያብራራ እንዲህ ይላል፡-

ለክርስቶስ መመስረጥ በእናንተ ዘንድ እንደ ጸና በነገር ሁሉ በቃልም ሁሉ በዕውቀትም ሁሉ በእርሱ ባለጠጎች እንድትሆኑ ተደርጋችኋል . . . አንድ የጸጋ ስጦታ እንኳ አይጉድልባችሁም።

ጳውሎስ በቃልና በዕውቀት ብሎ የጠቀሰው ሎጌስ እና ግኖሲስ የተሰኙትን ቃላት ሲሆን በ1÷7 ላይ ከተገለጸው የጸጋ ስጦታ ጋር ስናስተያየው በ12÷8 ላይ ከተጠቀሰው ዕውቀትን የመናገር ስጦታ ጋር ትስስር ይኖረዋል። ይሁን እንጂ ይህ ምንባብ ስለሰጠታዎቹ ጠባይ የተብራራ መረጃ ስለማይሰጠን፤ በ1ቆሮንቶስ የተጠቀሱትን ሌሎች ክፍሎች ማገናዘብ ይኖርብናል። የቀሩት ክፍሎች ጳውሎስ ስለ መንፈሳዊ ስጦታ በተናገረባቸው ምዕራፎች ዐውድ ውስጥ የሚገኙት ናቸው።

የምንባቡ ቅሩብ ዐውድ

ከምዕራፍ 11-14 የሚገኙት ክፍሎች በአጠቃላይ የሚገልጹት፤ ጳውሎስ በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ከሥርሀተ አምልኮ ጋር በተያያዘ የተፈጠረውን ውዝግብ ለመፍታት ያደረገውን ጥረት ነው። የግኖሲስ

ቀሪው ክፍል የተጠቀሰው በአነዚህ ምዕራፎች ላይ ነው። በ12፥8 ላይ ዕውቀት መናገርን አስመልክቶ ከተጠቀሰው ሌላ በሚከተሉት ምንባቦች ግኖሲስ ተካትቶአል፡-

ትንቢትም ቢኖረኝ ምሥጢርንም ሁሉና አውቀትንም ሁሉ ባውቅ፡-

ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ሁሉ ቢኖረኝ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ (1ቆሮ 13፥2)።

ፍቅር ለዘወትር አይወድቅም፤ ትንቢት ቢሆን ግን ይሻራል፤ ልሳኖች ቢሆኑ ይቀራሉ፤ አውቀትም ቢሆን ይሻራል (1ቆሮ 13፥8)

አሁን ግን፡- ወንድሞች ሆይ ወደ እናንተ መጥቼ በልሳኖች በናገር፡- በመግለጥ ወይም በእውቀት ወይም በትንቢት ወይም በትምህርት ካልነገርኋችሁ ምን እጠቅማችኋለሁ? (1ቆሮ 14፥6)

በአነዚህ ሦስት ጥቅሶች በኩል ጳውሎስ ስለ ዕውቀት በጽኑ የሚያስተላልፈው ትምህርት አንድ ዐይነት ተአምራዊ ስጦታ መሆኑን ነው። የመጀመሪያው ጥቅስ የሚያመለክተው ዕውቀት በትንቢት፣ በምስጢራትና ተራሮችን በሚያፈልስ እምነት ዐውድ ሲናገር ነው። በሁለተኛው ጥቅስ ላይ ከትንቢትና ከልሳኖች ጋር ዐብሮ መንፈሳዊ ስጦታ እንደ ሆነ የተገለጸ ሲሆን፤ እንደ ሁለቱ ሁሉ አንድ ቀን እንደሚሻር ነው። በሦስተኛው ጥቅስ ውስጥ በመግለጥና በትንቢት መካከል ተጠቅሶአል። ጳውሎስ ከአነዚህ ጥቅሶች ውስጥ በአንዳቸውም ዕውቀትን የመናገር ስጦታን ምንነት ባያብራራም፤ ተአምራዊ በሆነ መንገድ እንደሚሰጥ ግን ያረጋግጣል።

ከዚህ አውነታ ጋ በማያያዝ ጎርደን ፊ ይህን ድምዳሜ ይሰጣል፡-

ምናልባትም አንድን ዐይነት መግለጥ በመንፈሳዊ ንግግር ማስተላለፍ ይሆናል።

እስካሁን እንደ ተከታተልነው፤ ቃል፣ ጥበብና ዕውቀት የተሰጡትን ቃሎች ጳውሎስ እንዴት እንደ ተጠቀመባቸው በሁለቱም ዐውዶች ማለትም በ1ቆሮንቶስ መልእክት አጠቃላይ ዐውድና መንፈሳዊ ስጦታዎች በተጠቀሱባቸው ምዕራፎች ቅሩብ ዐውድ ስንመረምር

ቂይተናል። ድምዳሜያችንን እንደሚከተለው ማጠቃለል አንችላለን።

የመጀመሪያው ድምዳሜ፡- ቃል የተሰኘው ቃል በአብዛኛው በንግግር ለተላለፈ መልእክት የዋለ በመሆኑ፤ እነዚህ ስጦታዎች በንግግር ያልተላለፈ የመገለጥ ብልጭታ ብቻ ናቸው የሚለው የሆርተን አመለካከት በአመዛኙ ትክክል እንዳልሆነ እንረዳለን።

ሁለተኛው ድምዳሜ ጥበብ የሚለው ቃል ከሰው ጥበብ በተለየ ሁኔታ የእግዚአብሔርን ጥበብ ለመግለጽ ጥቅም ላይ በዋለበት በ1ቆሮንቶስ ዐውድ ያለው ትርጉም ከመስቀሉ መልእክት ጋር የተያያዘ ነው። ስለሆነም ጳውሎስ ጥበብን መናገር ብሎ የጠቀሰው ስጦታ በመንፈስ ቅዱስ መገለጥ የሚሰጥ ስጦታ ሲሆን ዐላማውም ከወንጌል ስብከት ጋር የተያያዘ ነው።

ሦስተኛው ድምዳሜ፡- በ1ቆሮንቶስ 12-14 ላይ ጳውሎስ ዕውቀት የሚለውን ሐሳብ ተአምራዊ ከሆነ መግለጥ፤ ከትንቢት፤ ከምስጢራት...ወዘተ ጋር አያይዞታል። ስለሆነም አርቡ ዕውቀት ብሎ የሚገልጸው አንድ ዐይነት የመንፈስ ቅዱስ መግለጥ እንደ ሆነ ያመለክታል።

ቀደም ብለን እንደ ገለጽነው ጳውሎስ የእነዚህን ቃሎች ትርጉምና የስጦታዎቹን ምንነት በግልጽ የጻፈበት ስፍራ ባለመኖሩ ግትር አቋምና አመለካከት መያዙ ብልገነት አይደለም። የቃላት ጉዳይም ብዙ ግድ ሊሰን አይገባም። መንፈስ ቅዱስ ተአምራዊ መግለጥን ከሰጠን ዕውቀትን መናገር ብንለው፤ ወይም ትንቢታዊ መግለጥ ብለን ብንጠራው የሚያመጣው ልዩነት ካለመኖሩም ባሻገር ጠቀሜታ ውን አያሳንስብንም። ዋናው ቁም ነገር የእግዚአብሔር መንፈስ በእኛ መሥራቱ ነው።

ከሰማይ የተደረገ የስልክ ጥሪ?

ይህን ምዕራፍ ከመጻፈ ጥቂት ሳምንታት ቀደም ብሎ ከተማሪዎቼ አንዱ በማለጻው የአምልኮ ስብሰባ ላይ ምስክርነት ለማቅረብ ጠየቀች፤ ይህች እገት ትምህርት ቤት በከረምቱ ወራት ሲዘጋ የወንጌል አገልግሎት ለመስጠት ራቅ ወዳለ ስፍራ እንድትሄድ እግዚአብሔር

እንደ ተናገራት ተረዳች። ይሁን እንጂ በገሣ ጊዜ የሚያስፈልጋት የገንዘብ ወጪ አልነበራትም፤ ስለዚህም እግዚአብሔር በባንክ በኩል 250 ፓውንድ በመላክ ለገሣዋ ምልክት እንዲሰጣት ጠየቀች። ከጥቂት ቀናት በኋላ የመልእክት ሳጥኗን ከፍታ ደብዳቤ እንድታመጣላት የላከቻት እገታ ስልክ ደወለችላትና ቼክ እንደ ተላከላት አበሠረቻች። የተላከው ከአገር ውስጥ ገቢ መሥሪያ ቤት ሲሆን ከ250 ፓውንድ በላይ ያለ ገንዘብ ነበር።

ሁኔታው ይህችን እገት ያስደስታት ቢሆንም ምስክርነት ለመስጠት የፈለገችው ከዚህ ያለፈ ነገር ስለ ተደረገላት ነበር። መልእክቱ እንደ ደረሳት ወደ አገር ውስጥ ገቢ መሥሪያ ቤት ስልክ በመደወል ስለ ቼኩ ለማመስገን ዐበበች። ይህ ዐይነቱ ሐሳብ በእንግሊዝ አገር ብዙም የተሰመደ አይደለምና የመደወሉን ነገር ችላ አለችው። ይሁን እንጂ የሚጎተጉታት ነገር ነበር። ጌታ ለአገር ውስጥ ገቢ እንድትደውል ይፈልግ ይሆን?

ርግጠኝነት ቢጌድላትም ለመደወል እያሳሰባት ያለው ድንገት ጌታ ቢሆንስ በሚል ደውላ ለማመስገን ቈረጠች። መደወሉ አይከፋምና። ስለዚህ ለመደወል ተበራታችና የስልኩን እጇታ አንሥታ ደወለች።

"የአገር ውስጥ ገቢ ነው፤ ብሔራዊ የኢንሹራንስ ቊጥርዎ ስንት ነው አባክዎ?" አለ

አንድ የሴት ድምፅ።

"አይ ግድየለም። ቊጥሬ አያስፈልጋችሁም። በሳምንቱ ያጋጠመኝን ላጫውታችኩ ነው" አለች መስካሪዋ እገት።

"ይቅርታ የእኔ እገት ይህ የአገር ውስጥ ገቢ መሥሪያ ቤት እንጂ የማማከር አገልግሎት መስጫ አይደለም" የሚል መልስ ድምፅ መጣላት።

"አዎን ዐውቃለሁ፤ ሆኖም ግን ያጋጠመኝን ልነግርዎ አፈለጋለሁ" በማለት በአግራሞት ውስጥ ለነበረችው ሴት ታሪኳን አጫወተቻት።

ይህች እገት የስልክ ንግግሯን ስትጨርስ የአገር ውስጥ ገቢ

ባልደረባ የሆነችው ሴት እንባ አየተናነቃት የሚከተለውን ተናዘዘች። "የሚገርም" ነው በወጣትነቴ ቤተ ክርስቲያን አዘውትሬ እሄድ ነበር፤ ለረጅም ዘመን መሄድ አቋረጥሁ፤ ያለፈው እሑድ ግን ተገኝቼ ነበር። ከቤተ ክርስቲያን ስመለስ ለአንዲት ጓደኛዬ እንዲህ አልጓት፤ እንጂ አላውቅም እግዚአብሔር ካለ ስልክ ደውሎ መኖሩን ሊነግረኝ ይገባል አልጓት።"

የዚህች እህት ምስክርነት ሁላችንን አስገረመን። ጳውሎስ ዕውቀትን መናገር ያለው ስጦታ ይህ እንደ ሆነ አላውቅም። ቀደም ብዬ ከሰጠሁት ትርጉም ጋር ይስማማል። አሊያም ለእግዚአብሔር ልጆች ሁሉ የተሰጠው በመንፈስ ቅዱስ የመመራት መብት ተመክሮ ሊሆን ይችላል (ሮሜ 8፡14)። ምንም ዐይነት ስያሜ እንስጠው ቁም ነገሩ ግን ይህች እገት መንፈስ ቅዱስ ለሚናገራት ነገር ልብዋን መክፈት ነው። የእግዚአብሔር ሕዝብ ሁሉ ሊማረው የሚገባ ትምህርት ነው።

ምዕራፍ ዐሥራ ዐምስት

መንፈሳዊ ስጦታዎችን መቀበል

በ 1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ላይ የተዘረዘሩትን መንፈሳዊ ስጦታዎች በተመለከተ ያደረግነውን ጥናት አሁን አጠናቅቀናል። በምዕራፍ ሰባት እንደ ተመለከትነው እነዚህ ስጦታዎች ለወንጌል ተልእኮና ለቤተ ክርስቲያን ዕድገት እጅግ አስፈላጊ ናቸው። በመሆኑም እነዚህን ስጦታዎች እንዴት መቀበል እንደሚቻል መነጋገሩ ተገቢ ነው። ከዚህ ጋር በተያያዘ የእምነታችንም ሆነ የተመከሮአችን ብቸኛ መመሪያ ምንጊዜም የተጻፈው የእግዚአብሔር ቃል መሆኑን ማወቁ አስፈላጊ ነው። ሌሎች ሰዎች የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀትን ሆነ ስጦታዎችን እንዴት እንደ ተቀበሉ ምስክርነታቸውን በመስማት ብቻ በእነርሱ ልምምድ ላይ ተመሥርተን ከተጓዝንና ይህን የሰማነውን ሐሳብ ከመጽሐፍ ቅዱስ እውነት ጋር ካሳስተያየን ብዙ ስሕተት ልንፈጽም እንችላለን።

ለምሳሌ፡- ትንቢትን የመናገር ስጦታ ያለው አንድ ሰው የትንቢቱን መልእክት እንዴት እንደሚቀበል ሲያብራራ፣ መንፈስ ቅዱስ ትንቢት እንዲናገር ሲያነሣው የሚናገራቸውን ቃሎች በሰሌዳ ላይ የተጻፉ ያህል እንደ ሚያያቸው ሊነገረን ይችላል። የትንቢትን ቃል በዚህ መልኩ መቀበል ስሕተት ነው ማለት አንችልም፤ የዚያኑ ያህል የትንቢትን ቃል መቀበል የሚቻለው በዚህ መንገድ ብቻ ነው ማለት ግን ስሕተት ነው። ለአንዳንዶች መልእክቱ የሚመጣው በራእይ ሳይሆን በድምፅ ነው። አብዛኞች ሌሎች ሰዎች ደግሞ የትንቢት መልእክት የሚቀበሉት እግዚአብሔር ሰሕዝቡ እንዲተላለፍ የፈለገውን ቃል በመንፈሳቸው ሲያትመው ነው። እግዚአብሔር የተለያዩ ሰዎችን በተለያየ መንገድ ይቀርባቸዋል፤ ይሁን እንጂ አሠራሩ ምንጊዜም ከመጽሐፍ ቅዱስ ጋር አይፋለስም።

የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን መቀበል በተመለከተ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረው ውጭ ምንም መናገር የለብንም። ይህን ጉዳይ መንፈሳዊ ስጦታዎችን እንደ ወደደና እንደ ፈቀደ ለሚያከፋፍለው ለመንፈስ ቅዱስ መተውና በእርሱ መደገፍ አለብን (1ቆሮ 12÷11)። አንድ ጥያቄ ግን መመለስ አለብን። አንድ ክርስቲያን ለሌላው ክርስቲያን መንፈሳዊ ስጦታን ለማስተላለፍ ድርሻ አለው ወይስ የለውም?

መንፈሳዊ ስጦታዎችን ማስተላለፍ ይቻላል?

መንፈሳዊ ስጦታዎች ሊተላለፉ ይችላሉ የሚለው አመለካከት የተመሠረተው በሮሜ 1÷11 ላይ ሲሆን በዚህ ክፍል ጳውሎስ እንዲህ ይላል፡-

ትጽኑ ዘንድ መንፈሳዊ ስጦታ እንዳካፍላችሁ ሳይችሉ እናፍቃለሁና።

መንፈሳዊ ስጦታ ለሚለው የግሪኩ ካሪዝማታ ኒውማቲካ ሲሆን፤ ይህም አባባል ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 12÷8-10 ከጠቀሳቸው ስጦታዎች ጋር ተደጋጋፊነት አለው። እንደምታስታውሱት እነዚህ ስጦታዎች በአዲስ ኪዳን ካሪዝማታና ኒውማቲካ ተብለው ተገልጸዋል። በመሆኑም ጳውሎስ ለማካፈል ያሰበው ከእነዚህ ስጦታዎች መካከል እንደ ሆነ መገመት ይቻላል።

• አነጋጋሪው ጉዳይ ግን ጳውሎስ እነዚህን ስጦታዎች መንፈስ ቅዱስ እንደ ወደደ ያካፍላል (1ቆሮ 12÷11) ካለ፣ ስጦታዎቹን በማስተላለፍ ሂደት የሰው ድርሻ ምንድን ነው? የሚለው ነው። አንድ ሰው ለሌላው ሰው በመንፈስ ቅዱስ ምሪት መንፈሳዊ ስጦታን እንዲቀበል ከጸለየለት፣ መንፈሳዊ ስጦታን አካፈለ (አስተላለፈ) ስለሚያስች፣ መልሱ ይህ ሊሆን ይችላል።

ይህን አጠቃላይ መርሕ ለማብራራት እንዲያገለግለን የተለምዶ ራታዊ ፈውስ ዐይነቶችን ሁኔታ እንመልከት። የታመሙ ሰዎች ሲፈወሱ ያዳናቸው ሰው ሳይሆን እግዚአብሔር ነው (ሐሥ 3÷12)። ሆኖም ማቴዎስ 10÷8ን ስናነብ፣ ኢየሱስ ደቀ መዛሙርቱን ድውዮችን ፈውሱ ብሎ እንደ ነገራቸው እናስታውሳለን። ፈውሱን ያከናውነው

እግዚአብሔር ነው ወይስ ደቀ መዛሙርቱ? መልሱ ሁለቱም ናቸው ነው። የመጨረሻው የፊውስ ምንጭ እግዚአብሔር ብቻ ነው። እግዚአብሔር በጸጋው ከሰጣቸው ሥልጣን የተነሣ አገልጋዮቹም ደግሞ ይፈውሳሉ።

የመንፈስ ቅዱስ ጥምቀት የሚከናወነውም በተመሳሳይ ሁኔታ ነው። አጥማቂው ኢየሱስ ነው። ነገር ግን በሐዋርያት ሥራ 8÷17 ላይ በዚያን ጊዜ እጃቸውን ሜኑባቸው፤ መንፈስ ቅዱስንም ተቀበሉ ይላል። ይህ አሠራር መንፈስ ቅዱስን የሚሰጥ እግዚአብሔር ነው ከሚለው እውነት ጋር የሚፋለስ አይደለም።

በዚህ መርሕና መረዳት አንድ ሰው መንፈሳዊ ስጦታን በብርቱ ከፈለገና ለዚህም በሌላ ክርስቲያን ጸሎት በመታገዝ ቢቀበል ትክክል ይሆናል። ለምሳሌ፡- ትንቢት መናገርን በብርቱ የሚፈልግ ሰው ሌላ ትንቢት ተናጋሪ በጸሎት እንዲያግዝው ቢጠይቅና ስጦታውን ቢገልጥ ጤናማ አሠራር ነው። አንድ መታወስ ያለበት መሠረታዊ ጉዳይ ግን ስጦታዎችን እንደ ወደደ የሚሰጥ መንፈስ ቅዱስ በመሆኑ፤ በጸሎት ዕገዛ ስጦታን የተቀበለ ሰው ክብሩን ለእግዚአብሔር ብቻ መስጠት ነው ያለበት። በጸሎት ከመጠየቅ ሌላ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለመቀበል ማድረግ የሚገባን ነገር ይኖራልን? ከጸሎት በተጨማሪ ስለ ስጦታዎቹ ምንነት በቂ መረዳት ሊኖረን ይገባል። እንደዚሁም ስለ ስጦታዎቹ ትክክለኛ አመለካከትን ማዳበር አስፈላጊ ነው። ይህ ደግሞ ወደ ትክክለኛ አተገባበር ይመራል። መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለመተግበር አመቺ በሆነ የቤተ ክርስቲያን ኅብረት ውስጥ ከታቀፍን፤ ትክክለኛ አመለካከት ወደ ትክክለኛ ተግባር ይመራል።

ትክክለኛ አመለካከት

መንፈሳዊ ስጦታዎችን ስንፈልግ ስለ ስጦታዎቹ ትክክለኛ ዕውቀትንና ትክክለኛ አመለካከትን ማጥፋት አስፈላጊ ነው። ለዚህም የሚከተሉትን ማወቅና ማረጋገጥ ይጠቅማል፡-

- ስጦታዎች መሆናቸውን
- ተአምራዊ እንደ ሆኑ
- የመግለጥ አሠራር መሆናቸውን

ስጦታዎች ናቸው

በ1ቆሮንቶስ 12÷4 ላይ ጳውሎስ እነዚህ ስጦታዎች ካሪዝማታ ናቸው ይላል። ቃሉ ካሪዝ ከሚለው የተገኘ ሲሆን፤ ትርጓሜውም ጸጋ ማለት እንደ ሆነ አስቀድመን ተመልክተናል። ካሪዝማታ የብዙ ቁጥር ሲሆን ቃሉ በሮሜ 6÷23 ላይም ተጠቅሶአል። በዚህ ክፍል ላይ ቃሉ የእግዚአብሔር ጸጋ በጌታችን በኢየሱስ ክርስቶስ የተሰጠ የዘላለም ሕይወት እንደ ሆነ ይገልጻል። ይህ ስጦታ እኛ የተገባን ስለሆንን ያገኘነው ሳይሆን በእምነትና በምስጋና ከእግዚአብሔር የምንቀበለው ስጦታ ነው። ካሪዝማታ ብቻ ነው። ከእግዚአብሔር ጸጋ ይመነጫል። መጻፍችንን በሥራ እንዳላገኘነው ሁሉ፤ መንፈሳዊ ስጦታዎችም በሥራ አይገኙም። ከእኛ ጽድቅና ቅድስና የተነሣ የሚሰጡ አይደሉም። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ የተገኙ ናቸው እንጂ።

የቆሮንቶስ ምእመናን ለዚህ መርሕ አተገባበር ጥሩ ምሳሌ ናቸው። እነርሱ አንድም መንፈሳዊ ስጦታ አልጉደለባቸውም (1ቆሮ 1÷7) ነበር። ይህ የሆነው ግን እነርሱ የተቀደሱና የተገባቸው ሆነው ስለ ተገኙ አልነበረም። ጳውሎስ ሥጋውያን ብሎ ይጠራቸዋል (3÷3) ምክንያቱም እርስ በርሳቸው ከቅንሐት የተነሣ ይጣሉ ነበርና። የዝሙትን ኅጢያት በመታገሣቸው ይገሥጻቸዋል (5÷1-12)፤ በጌታ አራት ላይ ይሰክሩ ስለ ነበር ይወቅሯቸዋል (11÷21)። ምሳሌነታቸው ልንኩ ተለው የሚገባ መልካም ምሳሌነት ሆኖ ሳይሆን፤ መንፈሳዊ ስጦታዎች ከእግዚአብሔር ደንቅ ጸጋ የተነሣ የሚሰጡ መሆናቸውን የሚያብራራልን ታሪክ ያላቸው በመሆኑ ነው።

ከዚህ የምንማራቸው ሁለት ፍሬ ነገሮች አሉ፡ የመጀመሪያው ትምህርት፤ አንድ ሰው የመንፈስ ቅዱስ ስጦታ በእርሱ ስለ ተገለጠ ብቻ ከሌሎች ክርስቲያኖች ይልቅ ንጹሕና ቅዱስ ነው ብለን

እንዳንቁጥር የሚያስጠነቅቅ ነው። አሳዛኝ ጉዳይ ግን አንዳንድ ጊዜ ተቃራኒው ሆኖ መገኘቱ ነው። ሁለተኛው ትምህርት፣ ጉድለታችንን ብቻ በመመልከት መንፈሳዊ ስጦታዎችን ከመፈለግ እንዳንቁጠብ ያስ- ገነዝበናል። የተቀደሰ አኗኗር መኖር ተገቢ ነው። ሆኖም መንፈሳዊ ስጦታዎችን ሊያስገኝ የሚችል የቅድስና ብቃት መቼውንም አይኖረንም። እግዚአብሔር ከምሕረቱ ብዛት የተነሣ ከገጠኦቻችን ሊያድነን ከፈቀደ፣ ከምሕረቱ ብዛት የተነሣ በቅዱስ መንፈስ ሊያጠምቀን ከወደደ፣ አሁንም እኛን ሊባርከንና ለሌሎችም በረከት ሊያደርገን የሚችለውን መልካሙን ስጦታውን አይከስክለንም። የእርሱ ስጦታዎች ሁሉ ከጸጋው ይመነጫሉ።

ተአምራዊ ናቸው

እነዚህ ስጦታዎች ካረዝማታ ብቻ አይደሉም። በምዕራፍ ሰባት እንደ ተመለከትነው *ኒውማቲክ* ጭምር ናቸው (1ቆሮ 12፡1)። ከተፈጥሮታዊ ካረዝማታ የሚለያቸው ይህ ነው። እነዚህ ካረዝማታ ተአምራዊ ናቸው። ለምሳሌ፡- በልሳኖች መናገር ተፈጥሮታዊ የቋንቋ ችሎታ አይደለም። ይልቁንም በሐዋርያት ሥራ 2 እንደ ተገለጸው፣ ተአምራዊ በሆነ የመንፈስ ቅዱስ መነሣጣት ባልተማሩት ቋንቋ የመናገር ችሎታ ነው።

ከዚህም ሁለት ተጨማሪ ትምህርቶችን እንቀሰማለን። የመጀመሪያው ትምህርት፣ እነዚህ ስጦታዎች ተአምራዊ ስለ ሆኑ፣ እግዚአብሔር በእነዚህ ስጦታዎች አማካይነት በሚፈጽማቸው ሥራዎች ውስጥ ገደብ የለም። የኢየሱስ ክርስቶስ ቤተ ክርስቲያን በመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች በኩል እውነተኛና ሕያው የሆነው የእግዚአብሔር ተአምር ሠራ ክንድ ከእርሰዋ ጋር ነው! ሌላው አስደናቂ ነገር እነዚህ ስጦታዎች ተአምራዊ በመሆናቸው፣ እግዚአብሔር ስጦታውን በሚሰጣቸውና ለስጦታው በታጨ ሰዎች ማንነት ላይ ገደብ አለመኖሩ ነው። እነዚህ ስጦታዎች በወንድና በሴት፣ በብርቱውና በደካማው፣ በባለ ጠጋውና በድካው፣ ችሎታ ባለውና በሌለው፣ በወጣቱና በአዛ ውንቱ፣ በሁሉም ሊገለጡ ይችላሉ! በተፈጥሮ ብቃታችን መጠን የሚ ሰጡ አይደሉም። ከመንፈስ ቅዱስ የሚሰጡ ሰማያውያን ትጥቆች ናቸው።

የመግለጥ አሠራር ናቸው

በመጨረሻም፣ በ1ቆሮንቶስ 12፡7 እንደ ተገለጸው እነዚህ ስጦታዎች የመግለጥ ስጦታዎች ናቸው። የግሪኩ ቃል *ፋኔርሲስ* ሲሆን ትርጓሜው ግልጽ ራእይ ወይም የዕምቅ መርሕ ውጫዊ ማስረጃ ማለት ነው። በአምፑል ውስጥ የሚታይ ብርሃን በውስጡ ለሚተላለፈው የኤሌክትሪክ ኅይል ማስረጃ እንደ ሆነ ሁሉ፣ መንፈሳዊ ስጦታዎችም በውስጣችን የሚሠራው የመንፈስ ቅዱስ መግለጫ ናቸው። ሁሉን ዐዋቂ የሆነው መንፈስ ቅዱስ በእኛ ውስጥ ስለሚኖር ባልተማርነውና ተናግረነው በማናውቅ ቋንቋ መናገር እንችላለን። ተአምራትን ማድረግ የሚቻለው ሁሉን ቻይ የሆነው አምላክ በእኛ ስለሚኖርና ስለሚሠራ ነው። በ1ቆሮንቶስ 12፡6 ላይ አሠራር ተብሎ የተተረጎመው ኢኒርግሚታ የሚለው ቃል ያዘለው ይህንን መርሕ ነው። የቃሉ መሠረታዊ ሐሳብ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ የሚሠራቸው ነገሮች ማለት ነው።

ከዚህም የምንቀሰማቸው ሁለት ትምህርቶች አሉ፤ መንፈሳዊ ስጦታዎች የሚገኙት ከእኛ እጅግ ርቆ ከሚገኝና በሰማይ ብቻ ከሚኖር አምላክ አይደለም። ነገር ግን መኖሪያው በሰማይ ሆኖ ሳለ በእኛ ውስጥ ከሚኖር አምላክ ነው የሚሰጡት። ስጦታዎቹ ሊደረሰባቸው የሚችሉ የውሃ ምንጮች ናቸው። እነዚህን መንፈሳዊ ስጦታዎች የመግለጥ ፍላጎት ሲያድርብን ታዲያ በመንፈስ ቅዱስ በራሱ መሞላት አለብን። መብራት እንዲበራ ከተፈለገ የኤሌክትሪክ ኅይል መለቀቅ አለበት።

ለማጠቃለል ያህል፣ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ስንፈልግ የምንለም ነው ምን እንደ ሆነ እናስተውል። ከእግዚአብሔር ጸጋ የተነሣ የሚገኙ ስጦታዎች መሆናቸውን እንረዳ። የሚሰጡን እንቀበል ዘንድ የተገባን ሆነን ስለ ተገኝን አይደለም። ከመንፈስ ቅዱስ የሚገኙ ተአምራዊ ስጦታዎች መሆናቸውንም ልብ ልንል ይገባል። ስለዚህም ዘወትር በመንፈስ ቅዱስ የተሞላን ሆነን መገኘት ያስፈልገናል። በእርሱ የተሞላን ሆነን ስንገኝ፣ መንፈስ ቅዱስ ደስ በሚያሰኘው መንገድ ራሱን በእኛ ውስጥ ይገልጣል።

በተጨማሪም፤ ስጦታዎች የሚሰጡበትን ዐላማ እንደ ገና ማጤን ይኖርብናል። በምዕራፍ ሰባት እንዳጠናነው እነዚህ ስጦታዎች የሚሰጡበት ዐላማ አንድም የወንጌልን መልእክት ለማጽናት ሲሆን፤ በተጨማሪም ክርስቲያን ወንድሞቻችንን እናቶቻችንን ለማነጽ ነው። ስጦታዎቹን የምንፈልገው ለእነዚህ ዐላማዎች መሆን አለመሆኑን የልባችንን ቅንነት ካረጋገጥን መንፈስ ቅዱስ የሚሻለንን ስጦታ ይሰጠናል፤ እርሱ ላሁሉ እንደ ወደደ ያካፍላልና (1ቆሮ 12፡11)።

ይህ ሲባል ግን የኛ የገላፊነት ድርሻ መኖሩ መዘንጋት የለበትም። የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች ደለ ባለን ቊጥር ብቻ ተነሣሥተን በጸሎት የምንጠይቃቸው አንድ የአገልግሎት አማራጭ አይደሉም። በብርቱ እንድንፈልጋቸው በቃሉ ተነግሮናል። በብርቱ የምንፈልገውን ነገር ለማግኘት ደግሞ በብርቱ እንተጋለን! መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለመቀበል ማድረግ የሚገባን ነገር ምንድ ነው? ይህን ጥያቄ በቀጣዩ ክፍል ለመመለስ እንሞክራለን።

ትክክለኛ ተግባራት

ከዚህ ርእስ ጋር በተያያዘ መጽሐፍ ቅዱስ ከሚያስተምረን ውጭ ላለመናገር መወሰን አለብን። መጽሐፍ ቅዱስን ለንመረምር ሦስት መርሐ እናገኛለን፡-

- መጸለይ ይገባል
- ማመን ይገባል
- መተግበር ይገባል

መጸለይ ይገባል

በ1ቆሮንቶስ 14፡13 ላይ ጳውሎስ በልሳኖች የሚናገሩ እንዲተረጉሙ ይጸልዩ ይላል። ይህ የተጠቀሰው ስለ አንድ የተወሰነ ስጦታ ቢሆንም አንዱን ስጦታ ለመቀበል መጸለይ አስፈላጊ ሆኖ ከተገኘ፤ ሌሎችንም ለመቀበል መጸለዩ ጠቃሚ

ይመስለኛል። በተጨማሪም ጳውሎስ እንደ ተናገረው እነዚህን ስጦታዎች በብርቱ የምንፈልግ ከሆነ (1ቆሮንቶስ 12፡31፤14፡1) መፈለግ ያለብን ከእግዚአብሔር ዘንድ ነው (ማቴ 7፡11)።

ምን መለመን እንዳለብን እንዴት እናውቃለን? መንፈሳዊ ስጦታዎችን የሚፈልጉ ሰዎች የሚያጋጥማቸው የተለመደ ችግር ይህ ነው። መንፈስ ቅዱስ ስጦታዎችን ለርሱ እንደ ወደደ የሚያካፍል ከሆነ (1ቆሮ 12፡11) እኔ የምጸልየው ስለ ትክክለኛው ስጦታ መሆኑን በምን ህውቃለሁ? ለዚህ መልሱ ማወቅ አይቻልም ነው። ቢሆንም ግን በጸሎት መቀጠል ነው! መልካም መስሎ ስለታየህ ስጦታ ጸልይ። እግዚአብሔር እርሱ ሳሳስበልህ ነገር በመጸለይህ አይቂጣም፤ የምታደርገው ባለማወቅህ ነውና። በመለመንህ ግን እግዚአብሔር ደስ ይለዋል።

ለምሳሌ፡- እግዚአብሔር የመፈወስ ስጦታ እንዲሰጥህ ትፈልግ ይሆናል። እርሱ ደግሞ ያሰበልህ ትንቢትን በመናገር እንድታገለግል ሊሆን ይችላል። አንተ ደግሞ ይህን ስለማታውቅ የመፈወስ ስጦታ እንዲሰጥህ መጸለይህን ትቀጥላለህ እንበል። ምን ይፈጠር ይሆን? ሦስት ነገሮችን ላለፍር።

በመጀመሪያ የሚሆነው ነገር፤ እግዚአብሔር ሊጠቀምብህ የሚፈልገው በመፈወስ ስጦታ ባይሆንም አንኳ አንተ ግን ለታመሙት በመጸለይና ፈውስን በማስገኘት ዐልፎ ዐልፎ ስኬታማ ትሆን ይሆናል። ይህ ሊሆን ከቻለ የሆነበት ምክንያት እግዚአብሔር የጸጋ አምላክ ስለሆነና የልብህን ቅንነት ስለሚረዳ ነው።

በሁለተኛ ደረጃ የሚሆነው ነገር፤ ስጦታዎች የሚሰጡት ቤተ ክርስቲያንን ለማነጽ እንደ ሆነ እናስታውሳለን። ይህ ማለት አንድን ስጦታ ለመቀበል ስትጸልይ የምትለምነው፤ ተነጥሎ እንደሚኖር አንድ ግለሰብ ሳይሆን፤ እንደ ክርስቶስ አካል እንደ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት አባል ነው። ይህችም የክርስቶስ አካል የአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ኅብረት ናት። ይህ ከሆነ እግዚአብሔር የመፈወስን ስጦታ ለአንተ ባይሰጥህም፤ በአካሉ ውስጥ ለሚገኝ ለሌላ ሰው ሊሰጥ ይችላል። ዋናው ቁምነገር ስጦታው በአንተ በኩል መገለጡ ሳይሆን፤ ቤተ ክርስቲያን ትባረክ ዘንድ ከመካከላችሁ በአንዱ በኩል መገለጡ ነው። እግዚአብሔር ጸሎታችንን በዚህም መንገድ ከመለሰልን ደስተኞች ለመሆን ልበ ሰፊ እንሁን!

የመጨረሻው አማራጭ ነገር፣ በጸሎት ከተጋህ ጌታ በትክክለኛው አቅጣጫ ይመራሃል። እርሱ ያዘጋጀልህ ስጦታ የመፈወስ ስጦታ ሳይሆን ትንቢትን መናገር ከሆነ፣ ቤተ ክርስቲያንን የሚያንጽና የሚያበረታታ መልእክት ጌታ በልብህና በአንደበትህ ማኖር ይጀምራል። ስለዚህ ስለ ምን መጽለይ እንዳለብህ ባታውቅም መጽለይህን አታቀም። እግዚአብሔር መንፈሳዊ ስጦታዎችን በብርቱ እንድትፈልግ ይሻል፤ ስለዚህ የምትፈልገውን ስጦታ በጸሎት ጠይቅ፤ እግዚአብሔር የሚያደርገውንም ተጠባበቅ።

ማመን ይገባል

መንፈሳዊ ስጦታዎችን ስንፈልግ፣ መጽለይ ብቻ ሳይሆን የምንጸልየው በእምነት መሆን አለበት። በክርስትና ሕይወት ከእግዚአብሔር ዘንድ ለምንሻውና ለምንጠይቀው ነገር ሁሉ እምነት መሠረታዊ ግዴታ ነው (ያዕ 1፡5-8)። ይህ መርሕ ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች ለሚደረግ ጸሎትም ያገለግላል። ለምሳሌ፡- ጌታ ኢየሱስ ምልክቶችና ፊውስ ይከተሏቸዋል ያለው የሚያምኑትን ነው (ማር 16፡17-18)። ጳውሎስም የሚተነቢይ እንደእምነቱ መጠን እንዲናገር ያበረታታል (ሮሜ 12፡6)። ይህ በተግባር ሲተረጎም በእርሱ ብንደገፍ እግዚአብሔር የማያሳፍረን አምላክ መሆኑን ተረድተን በእምነት መውጣት ማለት ነው። ከእምነት ቀጥሎ አንድ ተፈላጊ እርምጃ ይኖራል። ይህም መተግበር ነው።

መተግበር ይገባል

መንፈሳዊ ስጦታዎችን ለመቀበል መጽሐፍና በእግዚአብሔር ማመን ብቻ ሳይሆን እምነታችንን በተግባር ማሳየት አለብን። ይህ ማለት በታመሙት ላይ በእምነት እጅ መጫን ወይም በጉባኤ መካከል መልእክት ማስተላለፍ መቻል ማለት ነው። ይህን ማድረግ ያለብኝ መቼ? እንደ ሆነ በምን ዐውቃለሁ? የእግዚአብሔር ፈቃድ ሌላው ሰው ሳይሆን እኔ እንዳደርገው መሆኑን በምን እለያለሁ? እነዚህ አንገብጋቢ ጥያቄዎች ናቸው። በግብታዊነት ወደ ትግበራ መግባት የለብንም።

መንፈሳዊ ስጦታዎችን መተግበር የከበረ ነገር ስለ ሆነ በትክክል መክናወኑን ማረጋገጥ ይኖርብናል። በትክክል ለመተግበርም በመንፈስ ቅዱስ መመራት ያስፈልገናል።

መንፈስ ቅዱስ እየመራን መሆኑን በምን እናውቃለን? በቅድሚያ መረዳት ያለብን ነገር፣ በመንፈስ ቅዱስ መመራት የእኛ የእግዚአብሔር ልጆች መብት መሆኑን ነው (ሮሜ 8፡14)። ይህም እግዚአብሔር በመንፈሱ ይመራናል ብለን እንጠብቃለን ማለት ነው። የእግዚአብሔር ምሪት እንግዳ ነገር ሊሆንብን አይገባም። እግዚአብሔር በቀደሙት ዘመናት እንዴት እንደ መራችሁ አስታውሱ። በመጨረሻዎቹ ዘመናትም እንዲሁ ይመራችኋል ማለት ነው።

በሁለተኛ ደረጃ መረዳት ያለብን ነገር፣ መንፈስ ቅዱስ ከእግዚአብሔር ቃል ትምህርት ተፃራሪ በሆነ መንገድ አይመራንም። ቅዱሳት መጻሕፍትን እንዲጻፉ ያነሣው መንፈስ ቅዱስ ስለ ሆነ እርሱ ራሱን አይቃረንም። ይህም ጳውሎስ መንፈሳዊ ስጦታዎች በአጥቢያ ቤተ ክርስቲያን እንዴት እንደሚተገበሩ ማለትም ልሳኖችን የመተርጎምና ትንቢትን የመናገር ስጦታዎች እንዴት ሥራ ላይ እንደ ሚውሉ ያስተማረው ትምህርት (1ቆሮ 14) መመሪያ ይሆናል ማለት ነው። ይህ ትምህርት እነዚህን ስጦታዎች ለመተግበር በቂ መነሻ ነው።

እኔ በግሌ ልሳኖችን መተርጎም የጀመርሁት መጽሐፍ ቅዱስ በልዩ ልሳን የተነገረው መተርጎም አለበት ስለሚልና ይህንንም የሚያደርግ ሰው ስላልነበረ ነው! በዚያ ወቅት ለእኔ የመንፈስ ቅዱስ ምሪት የሆነልኝ የመጽሐፍ ቅዱስ ትምህርት ነው።

በመጨረሻም መገንዘብ ያለብን ነገር፣ መጽሐፍ ቅዱስ መንፈሳዊ ስጦታዎችን ከመተግበራችን በፊት የመቀበት ስሜት ሊሰማን እንደ ሚገባ የሚያስተምር መሆኑን ነው። አንዳንዶች ይህን ያስተምራሉ። ይሁን እንጂ ለዚህ መጽሐፍ ቅዱሳዊ ማረጋገጫ የለም። እንዳንድ ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታውን ከመግለጣቸው በፊት የመንፈስ ቅዱስ ግፊት ሊታይባቸው ይችላል። ይሁን እንጂ መንፈስ ቅዱስ ሁልጊዜ እንደሚነጥቅ ዐውሎ ነፋስ አይመጣም። እንደ ርግብ በዝግታ ይንቀሳቀሳል። በመንፈሳዊ ስጦታዎች አጠቃቀም እያደግንና እየጉለበትን ስንሄድ ጸጥና ዝግ ያለውን የመንፈስ ቅስቀሳ እንኳ መለየት እንችላለን። ትንቢት

ከመናገራችን በፊት ከራስ እስከ እግራችን ድረስ መናጥ የሰብንም፤
የመንፈስ ምሪት ግን ሊታይብን ይገባል።

ትክክለኛ ዐውድ

በመጨረሻም አንድ ልናስበው የሚገባ ጉዳይ፤ በመንፈሳዊ ስጦታዎች አጠቃቀም ረገድ ለማድግ ከልብ የሆነ መሻት ካለን፤ የአምልኮ ኅብረት የምናደርግባት ቤተ ክርስቲያን ድርሻ አላት። ይህም ድርሻ ቤተ ክርስቲያኒቱ ለመንፈስ ቅዱስ እንቅስቃሴ ፍላጎትና መነሣሣት ያላት ሆኖ መገኘቷ ነው። ስጦታዎቹ የሚሰጡት ለቤተ ክርስቲያን እድገት በመሆኑ የስጦታዎቹን ጠቀሜታ በማትቀበልና አስፈላጊነታቸውንም በማታምን ቤተ ክርስቲያን ውስጥ ስጦታዎቹን መግለጥና መተግበር አዳጋች ነው። የቤተ ክርስቲያን መሪዎች ኅላፊነት በዚህ ጉዳይ ላይ ከፍተኛ ያለ ነው። ከልምድ እንዳያሁት የሚከተሉትን አምስት መመሪያዎች ተቀብለው የሚተገብሩ መሪዎች ያሉአት ቤተ ክርስቲያን በመንፈሳዊ ስጦታዎች ትበላጽጋለች።

አንደኛ፡- ሰዎች ክርስቲያን እንደ ሆኑ ወዲያውኑ በመንፈስ ቅዱስ እንዲጠመቁ ማበረታታት ተገቢ ነው (ሐሥ 2፡38)። ይህ ልምምድ ሰዎች ካመኑበት ጊዜ ጀምሮ የመንፈስ ቅዱስን የጸጋ ሥራ እንዲረዱ ያግዛል። ምእመናን የመንፈስ ቅዱስን ሙላት ዕለት ዕለት ያለ ማቋረጥ እንዲሰማመዱ ማስተማርም ይጠቅማል (ኤፌ 5፡18፤ 2ጢሞ 1፡6)።

ሁለተኛ፡- መሪዎች ስለ መንፈሳዊ ስጦታዎች በግልጽ ሊያስተምሩ ይገባል። ኢየሱስ ዐርነት የሚያወጣው እውነቱ እንደ ሆነ ተናግሮአል (ዮሐ 8፡12)። ሰዎች ወደ እውነተኛ መንፈሳዊ ልምምድ በነጻነት የሚገቡት የእግዚአብሔርን ቃል እውነት ሲማሩ ነው። የመንፈሳዊ ስጦታዎችን አጠቃቀም አስመልክቶም ግልጽ የአፈጻጸም መመሪያዎችን መቅረጽ ተገቢ ነው (1ቆሮ 12-14)። በዚህ ዐይነት ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታዎችን እንዴትና መቼ በትክክል እንደሚተገብሩ የመረዳት ዋስትና ይኖራቸዋል።

ሦስተኛ፡- ሰዎች መንፈሳዊ ስጦታዎችን እንዲተገብሩ ማበረታታትና አስፈላጊ ሆኖ ሲገኝም በፍቅር መገሠጽና ማረም ያስፈልጋል።

ስጦታዎቹን የሚተገብሩት ሰዎች ፍጹማን አይደሉም። ሰዎች እንደ መሆናችን መጠን ስሕተት አንሠራለን። የሚሳሳቱ ሰዎችን በፍቅርና በጥንቃቄ ብንወቅሳቸው፤ የመሪዎችን እንክብካቤ የሚያየው ጉባኤ መተማመኛ ያገኛል። ለመንፈሳዊ ስጦታዎች ገና ጀማሪ የሆኑ ምእመናንም በትምህርትና በተግሣጽ እያደጉ ቤተ ክርስቲያንን ያሳድጋሉ (1ቆሮ 14፡12)።

አራተኛ፡- በመንፈሳዊ ስጦታዎች ለመበልጸግ መሪዎች አመቺ ዐውድ መፍጠር ይጠበቅባቸዋል። መሪዎች ከነቀፋ ይልቅ በፍቅር ከቀረቡ፤ የቤተ ክርስቲያን ምእመናን በእምነት ወደ ፊት ለመራመድ አይሸማቁም። መደበኛ የቤተ ክርስቲያን ስብሰባዎች የመንፈስ ቅዱስ ስጦታዎች የሚገለጡባቸው ጊዜያት እንዲሆኑ ማመቻቸት ይጠበቅባቸዋል። ለመንፈሳዊ ስጦታዎች አገልግሎት እንዲያመችና ሁሉንም ምእመናን ለማሳተፍ እንዲቻል ታላላቅ አብያተ ክርስቲያናት መለስተኛ ኅብረቶችን ቢያደራጁ ይጠቅማል።

በመጨረሻም፡- የሚመሩ ሰዎች በምሳሌነት ሊመሩ ይገባል። በዓለም ላይ አንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት በከፍተኛ ፍጥነት የሚያድጉት መሪዎቻቸው በመንፈሳዊ ስጦታዎች አጠቃቀም በምሳሌነት ስለሚመሩ ነው። ለማጠቃለል መንፈሳዊ ስጦታዎች ሳይገደቡ እንደ ልብ ሊተገበሩ የሚችሉት ትክክለኛ መንፈሳዊ ዐውድ ሲኖር ነው። እርስ በርስ የሚዋደዱና የሚተናነጹ ምእመናን ባሉበትና በእምነት ወደ ፊት መራመድ ይቻል ዘንድ የሚያበረታቱና ሲያስፈልግም በፍቅር የሚገሥጹ መሪዎች በሚገኙበት ኅብረት ውስጥ ትንቢትን ለመናገር የሚያስችለውን እምነት መቀበል አያዳግትም።

ተጨማሪ ማብራሪያ

ሌሎች ስጦታዎች

በ ዚህ መጽሐፍ መግቢያ ላይ በተዘጋጀው ሠነጠረዥ ውስጥ የስጦታዎችን ዕምስት መደብ ተመልክተን ነበር። በዚህ መጽሐፍ ውስጥ በዝርዝር ለመዳሰስ የመረጥሁት በኤፌሶን 4፡11 ላይና በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 ላይ የሚገኙትን ስጦታዎች ብቻ ነው። በእነዚህ በሁለቱ የአዲስ ኪዳን ክፍሎች የተዘረዘሩት ስጦታዎች ልዩ እንደ ሆኑና ልዩ ያደረጋቸው ምክንያትም በኤፌሶን 4፡11 የተጠቀሱት አገልጋይ ሰዎች መሆናቸው፣ በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 የተዘረዘሩትም ተአምራዊ ነው። እስከ አሁን ያልዳሰሰናቸው የስጦታዎች መደብ የሚከተሉት ናቸው፡-

- ሮሜ 12፡6-8

- 1ቆሮንቶስ 12፡28-30

- 1ቆሮንቶስ 13፡1-3

እነዚህን ክፍሎች በዐጭሩ እንቃኛለን። በእነዚህ የመጽሐፍ ቅዱስ ምንባቦች ውስጥ የተጠቀሱት ስጦታዎች አንዳንዶቹ ቀደም ብለን ባጠናናቸው ምንባቦች ማለትም በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 ወይም በኤፌሶን 4፡11 እንደ ተጠቀሱ ታስተውላላችሁ።

ሮሜ 12፡6-8

በዚህ ምንባብ ውስጥ የተዘረዘሩት ስጦታዎች፡- ትንቢት፣ አገልግሎት፣ ማስተማር፣ መምከር፣ መስጠት፣ መግዛት (መምራት) እና

መማር (ምሕረት ማድረግ) ናቸው። ስለ ትንቢትና ስለ ማስተማር በምዕራፍ 3፡9 እና 6 ቀደም ብለን ተምረናል። የሚቀሩት ስጦታዎች፡-

- ማገልገል

- መምከር

- መስጠት (ለተቸገሩት ገንዘብ ማዋጣት)

- መግዛት (መምራት)

- መማር (ምሕረት ማሳየት) ናቸው።

አገልግሎት (ዲያኮንያ - ዲቄና)

ጳውሎስ የተጠቀመበት የግሪክ ቃል ዲያኮንያ የተሰኘው ሲሆን፣ ዲያቆንና ዲቄና የሚሉት ቃሎችም ከዚህ የተገኙ ናቸው። በአዲስ ኪዳን ውስጥ ቃሉ በሁለት መንገድ የተጠቀሰ ሲሆን በአንድ በኩል ለጌታ የሚደረግ ማንኛውም አገልግሎት ነው፤ በሌላ መልኩ ደግሞ ውስን የሆነው የዲቄና አገልግሎት ማለት ነው። የቃሉ ፍቺ የሚለየው እንደ ዐውዱ ሲሆን፣ በሮሜ 12፡7 ላይ በየትኛው ትርጉም እንደ ዋለ አነጋጋሪ ጉዳይ ነው። አንዳንዶች ጳውሎስ የጻፈው ስለ አጠቃላይ አገልግሎት ነው ሲሉ፣ ሌሎች ደግሞ ስለ ዲቄና አገልግሎት ነው ይላሉ።

እኔ ከምንባቡ ዐውድ አንጻር ስለ ዲቄና አገልግሎት ነው የሚለውን ትርጉም እደግፋለሁ። በቀጥታ 4 ላይ ጳውሎስ ለውነታችን ብዙ ብልቶች እንዳሉትና የብልቶቹም ሁሉ ሥራ አንድ እንዳይደለ ይገልጻል። በመሆኑም በቤተ ክርስቲያን ብዙ አባላት አሉ፣ ልዩ ልዩ

የጸጋ ስጦታ ደግሞ አለ (ቍ 6)። ቀጥሎ የተጻፈው ዝርዝር የሚያሙ ለክተው የተለያዩ የቤተ ክርስቲያን አባላት ያላቸውን ልዩ ልዩ አገልግሎት ነው። በመሆኑም ዲያኮንያ የሚለው ቃል በዚህ የተጠቀሰው አጠቃላይ አገልግሎትን የሚመለከት ነው የሚለው አመለካከት አያስከፊውም። ምክንያቱም ሁሉም ክርስቲያኖች በአንድ መንገድ ይሁን በሌላ በአገልግሎት መሳተፍ ይጠበቅባቸዋል። ጳውሎስ የለጥርጥር ማስተላለፍ የፈለገው መልእክት በሁሉም ክርስቲያኖች ዘንድ ሳይሆን በእንዳንዶች ዘንድ ብቻ የሚገኘውን የዲያኮንያ ጸጋ እንድናስተውል ነው። ዲያኮንያ የሚለው ቃል አጠቃቀም በሮሜ 12፥7 ላይ አጠቃቀም ሌላ ዝርዝር ትንታኔ ስላልተሰጠው፣ ከምንባቡ ዐውድ አንጻር ሊኖረው የሚችለው ፍቺ የሚያመላክተው የዲቆና ሥራ ማከናወንን ነው። የዲያቆናትን አገልግሎት በተመለከተ አዲስ ኪዳን የሚከተሉትን ጉዳዮች ያስተምረናል።

ግንኙነት

በዲያቆናትና በሽማግሌዎች የአገልግሎት ድርሻ መካከል አንዱ ንድ ጊዜ ብዥታ ያለ ቢመስልም በፊልጵስዩስ 1፥1 እና በ1ጢሞቴዎስ እንደ ተመለከተው ዲያቆናትና ሽማግሌዎች ተለይተው ተጠቅሰዋል። ቀደም ብለን እንዳጠናነው የሽማግሌ ተግባር የአረኝነት አመራር መስጠት ነው። በኢየሩሳሌም ጉባኤ ዲያቆናት አልተጠቀሱም፤ ሽማግሌዎች ግን ተሳትፈዋል (ሐሥ 15)። የዲያቆናት የአገልግሎት ድርሻ ተግባራዊ አገልግሎትን የማከናወን ድርሻ ነው።

ብቃት

የዲያቆናትን ብቃት አስመልክቶ በሐዋርያት ሥራ 6 እና በ1ጢሞቴዎስ 3፥8 ላይ የሚከተሉት ተዘርዝረዋል፡- ዲያቆን እንዲህ ሊሆን ይገባዋል፡- በመልካም የተመለከረለት፣ መንፈስ ቅዱስና ጥበብ የሞላበት፣ ለብዙ ወይን ጠጅ የማይጮጅ፣ ነውረኛ ረብ የማይወድ፣ ንጹሕ ንሊና ያለው፣ የአንዲት ሴት ባል፣ ልጆቹንና ቤቱን በመልካም የሚገዛ።

ተግባር

የሐዋርያት ሥራ ምዕራፍ ስድስት ላይ የተጻፈው የመጀመሪያዎቹን ዲያቆናት ሹመት አስመልክቶ እንደ ሆነ እንምታለሁ። ዲያኮኖስ የሚለው ስም በምንባቡ ባይጠቀስም ዲያኮኒያ የሚለው ግለ በቀ 2 ላይ ተጠቅሶአል። እነዚህ ዲያቆናት ናቸው የሚለው ግምት ትክክል ሆኖ ባይገኝ ስለ ዲቆና ሥራ የተጠቀሰ ሌላ የአዲስ ኪዳን ማስረጃ አይኖርም። በዚህ ምንባብ የተጠቀሱት ዲያቆናት ናቸው ከሚለው ግምት ስንኑሣ ከተግባራቱ መካከል ጥቂቶቹ የሚከተሉት ናቸው፡-

- ለድኾች የሚሰጠውን ርዳታ ማከፋፈል (ሐሥ 6፥1)
- ማእድ ማገልገል (ሐሥ 6፥2)

ይህ የዲያቆናት ተግባር እያደገና እየሰፋ መጥቶ ዲያቆናት በእሁኑ ጊዜ በአንዳንድ አብያተ ክርስቲያናት በገንዘብ አያያዝና በንብረት አስተዳደር ኅላፊነት ያገለግላሉ።

አጃጂም

በሐዋርያት ሥራ 6፥2-3 እንደ ተጻፈው ሐዋርያት ደቀ መዛሙርቱን ሁሉ ከሰበሰቡ በኋላ ሰባት ሰዎች ከመካከላቸው እንዲመርጡ ነገሩዋቸው። እንሾማቸዋለን የሚለው ቃል የሕዝቡን ምርጫ የሚያጸድቁት ሐዋርያቱ እንደ ሆኑ ያመለክታል። ይህ እንዳለ ሆኖ በእሁኑ ዘመን ዲያቆናት የሚሾሙት በመሪዎች ውሳኔ ሳይሆን በአባላት ምርጫ ነው። ሐዋርያቱ እጅ መጫናቸው የሚያስረዳው ምርጫውን ማጽደቃቸውን ነው (ቍ 6)።

በእኔ መሪዳት ዲያቆናት በአባላት ተሳትፎ መመሪያቸው እግ ባብ ሲሆን መሪዎች ግን የመጨረሻውን ውሳኔ መስጠት ይገባቸዋል። የቤተ ክርስቲያንን ገንዘብ የሚያስተዳደሩ ሰዎችን አባላት እንዲመርጡ

ማድረግ ጥበበኛነት ነው (በሐዋርያት ሥራ 6 ላይ ለቀረበው አቤቱታ እንደ ተሰጠው መፍትሔ)።

በአዲስ ኪዳን በለ ዲያቆናት የተጠቀሱትን ሌሎች ምንባቦች ስናገናኝብ በሐዋርያት ሥራ ላይ የተሾሙት ሰባቱ ሰዎች ዲያቆናት ለመሆናቸው ርግጠኞች አይደሉም። ዲያቆናት ሆነው ባይገኙም እንኳ በሐዋርያት ሥራ 6 ላይ ጠቃሚ መርሆች ተላልፈውልናል።

- በማድረግ ላይ የምትገኝ አንዲት ቤተ ክርስቲያን የእድገት እቅጣ ጫዋን ለመቀየስ የመዋቅር ማሻሻያ ማድረግ እንዴት እንደሚገባት (ቀጥ)፤
- በመንፈሳዊ አገልግሎት የተጠመዱ ሰዎች የሌላ ሥራ ቀንበር እንዳይጫናቸው ጥንቃቄ ማድረግ ተገቢ መሆኑ፤
- የሥራ ክፍፍል አስፈላጊ መሆኑን መማር፤
- ለተመሳሳይ አገልግሎት መፈጸም ያለበትን የእሿሿም ሥርዐት መረዳት።

ሁለት ልዩ ዲያቆናት

የዲቁና ገላፊነት በዋናነት አገልጋይነት ቢሆንም፤ አንዳንድ ዲያቆናት ከተወሰነው የዲቁና ተግባር ባሻገር እንዳያገለግሉ የሚገድባቸው ነገር የለም። እስጢፋኖስ (ሐሥ 6፥8-7፥60) እና ፊልጶስ (ሐሥ 8) ለዚህ መልካም ምሳሌዎች ናቸው። አንድ ጉዳይ ግን እናስተውል፤ የፊልጶስ የወንጌላዊነት ተግባር ከዲቁናው ሥራ ጋር ተያያዥነት ይነረው እይነረው የተሰጠ ማስረጃ የለም (ሐሥ 21፥8፤ 8፥4)። ፊልጶስ ከዲቁና ተነሥቶ ወደ ወንጌላዊነት አገልግሎት ለመግባት የእድገት እርከን አላገኘም። አንድ ሰው አንዱን ከሌላው ሳይቀይጥ ሁለት የተለያዩ አገልግሎቶችን ሊያበረክት ይችላል።

መምከር

ጳውሎስ በዚህ ክፍል የተጠቀመበት የግሪክ ግስ ፓራካሌቶ የሚለው ነው። ይህ ቃል በአዲስ ኪዳን ከመቶ ጊዜ በላይ ተጠቅሶአል። የቃሉ ትርጉም መምከር፣ መለመጥ፣ ማጽናናት፣ ማሳሰብና ማበረታታት ማለት ነው። የግሪኩ ስም ፓራክሌሲስ ሲሆን ትርጓሜው ምክርና መጽናናት ማለት ነው። ጳውሎስ በሮሜ 12፥8 ላይ የጠቀሰው ቃልም ይኸው ነው።

በእጠቃላይ ገጽታው የጳውሎስ አባባል ግልጽ ቢሆንም፤ የዚህን ስጦታ ምንነት አላብራራውም። ቃሉ በብዙ ዐውዶች ሥራ ላይ የዋለ ስለ ሆነ፤ ምናልባት የስጦታው አገልግሎት ከእነዚህ አንዱ ወይም ጥቂቱ ይሆናል። ለምሳሌ፡- ቃሉ በሚከተሉት ምንባቦች ተጠቅሶአል፡-

- ጴጥሮስ በበዓለ ጎምላ ቀን ወንጌልን በሰበከበት ወቅት (ሐሥ 2፥40)፤
- በርናባስ በእንጾኪያ የሚገኙ ክርስቲያኖችን በመከራቸው ጊዜ (ሐሥ 11፥23)፤
- ጳውሎስና በርናባስ በልስጥራን የነበሩትን አዳዲስ ደቀ መዛሙርት በሃይማኖት ጸንተው እንዲኖሩ በመከራቸው ጊዜ (ሐሥ 14፥22)፤

ይሁን እንጂ ምክር መስጠት ይጠበቅ የነበረው ከሐዋርያት ብቻ አልነበረም። የዕብራውያን ጸሐፊ በእያንዳንዱ ቀን እርስ በርሳቸው ተመካከሩ (3፥13) በማለት ሲያበረታታ፤ ይልቁንም ቀኑ ሲቀርብ እያያችሁ አብልጣችሁ ይህን አድርጉ (10፥25) በማለት ያጠናክረዋል። በአንድ በኩል ሁሉም ክርስቲያኖች እርስ በርስ መመካከር ያለባቸው ሲሆን፤ እንዳንጾች ግን በተለይ ይህን የማድረግ ስጦታ ይኖራቸዋል። ቀደም ብለን እንደ ተማርነው ሁሉም ክርስቲያን ወንጌልን የመመስከር ፅደራ አለበት፤ ይሁን እንጂ ሁሉም ወንጌላዊ እይደሉም። በተመሳሳይ መንገድ ሁሉም እርስ በርስ መመካከር ይገባዋል። ሆኖም ግን እንደ በርናባስ ዐይነቶቹ (የሰሙ ትርጓሜ የመጽናናት ልጅ ነው) ይህን ለማድረግ ስጦታ ይኖራቸዋል (ሐሥ 5፥36)። በመምከር ስጦታና ትንቢትን በመናገር ስጦታ መካከል መደራረብ ይታያል፤ ምክንያቱም ጳውሎስ በ1ቆሮንቶስ 14፥3 ላይ የትንቢት አንዱ ተግባር መምከር እንደ ሆነ ስለሚገልጽ ነው።

መስጠት (ለተቸገሩት ገንዘብ ማዋጣት)

ጳውሎስ ለዚህ አገልግሎት የተጠቀመበት የግሪክ ቃል ሚታዲዶማይ የሚለው ነው። መሠረታዊ ትርጉሙ መስጠት፣ ማካፈል፣ ማጋራት ማለት ነው። ይህ ቃል በቤተ ክርስቲያን ስም ለድኾች እርዳታ የሚያከፋፍሉትን ዲያቆናት ገላፊነት እንደሚያመሳክት እንዳንዶች ያስረዳሉ። ይሁን እንጂ በዚህ ምንባብ ቃሉ የተጠቀሰው አንድ ሰው ከራሱ ህብት ልግሰና ማድረግ እንደሚችል ነው። በሌሎች የአዲስ ኪዳን ክፍሎችም የተጠቀሰው በዚህ ትርጉም ነው። ለምሳሌ፡- መጥምቁ ዮሐንስ ሁለት ልብስ ያለው ለሌላው ያካፍል ብሎ የተናገረው በዚህ መንፈስ ነው (ሉቃስ 3፡11፤ ኤፌ 4፡28)።

ይህ የሚያስረዳው አንዳንድ ክርስቲያኖች ከሌሎች ይልቅ የመስጠት ልዩ ስጦታ እንዳላቸው ነው። ይህ ጸጋ የተሰጣቸው በልግሰና (ኤን ሐፕሎታይ) ማድረግ ይጠበቅባቸዋል (ሮሜ 12፡8)። የግሪኩ ትርጉም ያለ ምንም ድብቅ ዐላማ መስጠት ማለት ነው። ሁላችንም ድኾችን መርዳት ይገባናል (ያዕ 1፡27፤ ኤፌ 4፡28፤ ወዘተ)። አንዳንዶች ግን ይህን የማድረግ ስጦታ ይሰጣቸዋል። ለሌሎች ማካፈል እንችል ዘንድ በቂ ሐብት ማግኘትና ለማካፈልም ፈቃደኛ ሆኖ መገኘት በጳውሎስ እይታ የእግዚአብሔር ካሪዝማ ነው። 1ቆሮንቶስ 13፡3 ላይ የተጠቀሰውም ከዚህ ጋር ተያያዥነት እንዳለው ይህን ክፍል ስናጠና እናብራራለን።

መግዛት (መምራት)

የተጠቀሰው ቃል ፕሮክስቴማይ የሚለው ሲሆን ትርጓሜው መምራት ወይም ፊት ለፊት መሄድ ማለት ነው። መሠረታዊ ሐሳቡ ማስተዳደር፣ መሰብሰብ ወይም መግዛት ማለት ነው። ከፊት ቀድሞ የሚወጣ ሰው ከጓደኛ ያለውን ከአደጋ ስለሚታደግ መከላከል ማለትም ይሆናል። በሮሜ12፡8 የተጠቀሰው ስጦታ የሽማግሌዎችን ገላፊነት እንደሚመለከት ጥርጥር የለውም። በምዕራፍ ዐምስት እንዳጠናነው ፓይሚን (እረኛ፣ ጠባቂ፣) ኢዲስ ቆጶስ (የበላይ ጠባቂ፣ አስተዳዳሪ) እና ፕሬስቡተሮስ (ሽማግሌ) የተሰኙት ቃሎች ሁሉም በቤተ ክርስቲያን

ውስጥ የሚታየውን የመሪነት ገላፊነት የሚያመለክቱ ናቸው። በተጨማሪም እነዚህ ሰዎች መንጋውን የመምራትና የመከላከል ገላፊነት እንዳለባቸው አይተናል። ፕሮክስቴማይ የተሰኘው ቃል በ1ጢሞቴዎስ ላይ ከኢዲስ ቆጶስ (3፡5) እና ከፕሬስቡተሮስ (5፡17) ጋር በቀጥታ ተያይዞ የተነገረ ሲሆን በ1ተሰሎንቄ 5፡12-13 ላይም ጳውሎስ ከእረኞች አገልግሎት ጋር በማያያዝ እንደ ጻፈው ይታመናል። ቃሉም እንዲህ ይላል፡-

ወንድሞች ሆይ በመካከላችሁ የፅደክሙትን በጌታም የሚገዙአችሁን (ፕሮክስቴማይ) የሚገሥጹአችሁንም ... ታከብሩአቸው ዘንድ እንለምናችኋለን።

ፕሮክስቴማይ የተሰኘው ቃል ትርጉም በሌሎች የአዲስ ኪዳን ክፍሎች ስለ ሽማግሌዎች ከተጻፈው ሐሳብ ጋር ስለሚዛመድ፣ ከእነርሱ አገልግሎት ጋር በቀጥታ ተያይዞ የተጠቀሰው በመሆኑ በሮሜ 12፡8 ላይ መግዛት ተብሎ የተጠቀሰው አገልግሎት የእረኞችን ሥራ እንደሚያመለክት እንረዳለን።

ይህ ድምዳሜ ትክክል ከሆነ መሪነት በቤተ ክርስቲያን ውስጥ ክእረኞች ተነጥሎ የሚታይ የተለየ ስጦታ ነው ማለት ስሕተት ይሆናል። እኔ እንደ ተረዳሁት ይህ አስተሳሰብ የሚመነጨው ከአዲስ ኪዳን ትምህርት ሳይሆን ከዘመኑ የሙያና የሥራ አመራር ልምድ ነው።

ምሕረት (ርኅራሄ ማሳየት)

ኢሊዮ የተሰኘው የግሪክ ቃል ትርጉም ምሕረት ማድረግ ወይም መራራት ማለት ነው። በአዲስ ኪዳን ይህ ቃል የተጠቀሰው አንድም አያሌ ለታመሙት ርኅራሄ ሲያሳይ ሲሆን፣ ሌላው ደግሞ እግዚአብሔር ለኅጢአተኞች ሲራራ ነው። ስለ ክፉው ባሪያ በተነገረው ምሳሌ ውስጥ እግዚአብሔር እኛን እንደ ማረን ሁሉ እኛም ሌሎችን ልንምር እንደሚገባ ያስተምረናል (ማቴ 18፡33)።

ሁሉም ክርስቲያኖች ምሕረትን ማድረግ እንዳለባቸው የሚጠበቅ ሲሆን፣ አንዳንዶች ደግሞ ይህን ለማድረግ ልዩ ስጦታ ይኖራቸዋል።

ጳውሎስ ስለዚህ አገልግሎት የተብራራ ነገር አላስተላለፈም። ይሁን እንጂ ምሕረት ማድረግ የሚቻልባቸው ብዙ ሁኔታዎችና መንገዶች አሉ። ስጦታውም በልዩ ልዩ መንገድ ሊገለጥ ይችላል። ቃሉ ኤሊምቡን ከተሰኘው የግሪክ ቃል ጋር ተቀራራቢ ሲሆን ትርጓሜው ምጽዋት መስጠት ማለት ነው። በደስታ ይማር የሚለው የጳውሎስ አባባል ይህን ይጠቀማል። ጣቢታ መልካም ነገር የምሳባት፣ ምጽዋትም የምታደርግ ቤት ስለ ነበረች ይህ ስጦታ ሳይኖራት አይቀርም (ሐሥ 9፡36)። ይህ ድምዳሜ ትክክል ከሆነ ቀደም ብለን ከጠቀስነው የመስጠት አገልግሎት ጋር ተያያዥነት ይኖረዋል።

1ቆሮንቶስ 12፡28-30

በዚህ ምዝብ ውስጥ የተዘረዘሩት ስጦታዎች የሚከተሉት ናቸው፡-

ሐዋርያት፣ ነቢያት፣ አስተማሪዎች፣ ተአምራትን ማድረግ፣ መፈወስ፣ ርዳታ፣ አገዛዝ፣ ልዩ ልዩ ዐይነት ልሳኖች፣ መተርጉም። ከእነዚህ መካከል አብዛኞቹ ስጦታዎች ቀደም ብለን የተነጋገርንባቸው ሲሆኑ የሚቀሩን የሚከተሉት ናቸው፡-

- ርዳታ
- አገዛዝ

ርዳታ

በአዲስ ኪዳን አንቲሌምፕሲስ የተሰኘው ቃል የተጠቀሰው በ1ቆሮንቶስ 12፡28 ላይ ብቻ ነው። መሠረታዊ ትርጉሙ መርዳት ነው። የስጦታው ዝርዝር ትርጉም ያልተሰጠ በመሆኑ ማንኛውም በዚህ ስጦታ ላይ የሚሰጥ ትንታኔ ግትር መሆን የለበትም። ምናልባትም በጳውሎስ አእምሮ ያለው ከዲያቆናት ተግባር ብዙም ያልራቀ አገልግሎት ይሆናል። በተለይም ቀጥሎ ከተጠቀሰውና ከሽማግሌዎች ተግባር ጋር ከተያያዘው የመምራት ስጦታ ጋር ስናጽናጽ ይህ ሀዋጭ ማብራሪያ ይሆናል።

አገዛዝ

የግሪኩ ቃል በአዲስ ኪዳን ውስጥ የተጠቀሰው በዚህ ስፍራ ብቻ ነው። ቃሉም ኩባርኔሲስ ሲሆን ትርጓሜው መርከብ የመንዳት ችሎታ ማለት ነው። በጳውሎስ አእምሮ ያለው መርከብ ነጂ ነው። የሚነዳው መርከብ ግን ምንድን ነው?

የክርስቲያኖችን የግል ሕይወት ካስብን ስጦታው የመምራትና ምክር የመስጠት አገልግሎት ይሆናል። ምክር መስጠት ጠቃሚ ነገር ሆኖ ሳለ፣ በአዲስ ኪዳን ቤተ ክርስቲያን ግን በአሁን ዘመን ያለው የምክር አገልግሎት ዐይነት አልተለመደም። በእነዚህ መርከብ ነጂዎች የምትነዳዋ መርከብ አጥቢያ ቤተ ክርስቲያን ሳትሆን አትቀርም። በዚህ ትርጉም ከተሰማማን ጳውሎስ የሚናገረው ስለ ሽማግሌዎች ተግባር ነው ማለት ነው።

ይህም ሆኖ ሳለ በአዲስ ኪዳን ውስጥ የምንረዳው አንድ ጉዳይ፣ በዚህ ዘመን የነበረው የቤተ ክርስቲያን አመራር ወጥ አመራር አለመሆኑን ነው። የቤተ ክርስቲያን የአመራር እድገት ከጊዜ ወደ ጊዜ ከስፍራ ወደ ስፍራ ተለዋዋጭ እንደ ነበረ በሐዋርያት ሥራ እናነባለን። ለአመራር አገልግሎት የዋሉት ቃሎችም ከቤተ ክርስቲያን ቤተ ክርስቲያን፣ ከዘመን ዘመንም የተለያዩ ነበሩ። ጳውሎስም የሚጠቀምባቸውን ቃሎች ከአካባቢው ኅብረተ ሰብ አጠቃቀም ጋር ያዛምድ እንደ ነበር መረዳቱ አዳጋች አይሆንም። በመሆኑም በ1ጢሞቴዎስ 3 የተጠቀሰው ኤጲስ ቆጶስ፣ በሮሜ 12፡8 የተጠቀሰው ፕሮክላታሚኖስ እና በ1ቆሮንቶስ 12፡28 የተጠቀሰው ኩባርኔሲስ አንድ ዐይነት አገልግሎት ስለ ሆኑ ለዚህ የጳውሎስ መርሕ ዐይነተኛ ምሳሌ ናቸው።

1ቆሮንቶስ 13፡1-3

ከቀጥሮ 1-2 የተዘረዘሩት ስጦታዎች፡ ልሳን፣ ትንቢት፣ እውቀትና እምነት ናቸው። እነዚህንም በዝርዝር ቀደም ብለን አጥንተናቸዋል። አሁን በዐጭሩ መመልከት የሚገባን ስጦታዎች(?) በቀጥሮ

ሦስት ላይ የተጠቀሱት ናቸው፡-

- ድኾችን መመገብ

- ሰማዕትነት (ሥጋን ለእሳት እሳልፎ መስጠት)

ድኾችን መመገብ

የተጠቀሰው ተግባር በሮሜ 12፡8 ላይ መስጠት ከሚለው ስጦታ ጋር ተመሳሳይነት ያለው ይመስላል፡፡ የሐሳብ መያያዝ ሊኖር ይችላል፡፡ ይሁን እንጂ የግሪኩ ቃል ትርጉም ግልጽ አይደለም፡፡

ድኾችን ልመግብ ያለኝን ሁሉ ባካፍል . . .

የግሱ ቃል በሮሜ 12፡20 ከተጠቀሰው ጋር ተመሳሳይ ሲሆን፤ ይህም ጳውሎስ ጠላትህ በራብ አብላው የሚለው ነው፡፡ ይህ ተግባር ለድኾች ከመስጠት ስጦታ ጋር የተያያዘ ሲሆን በተለይም ድኾችን በመመገብ ላይ ያተኩራል፡፡ የተሻለው አማራጭ ትርጉም ይህ ነው፡፡

ይሁን እንጂ ጳውሎስ ይህን ተግባር እንደ ጸጋ ስጦታ እንድንቁ ጥረው አስቦት እንደ ሆነ አይታወቅም፡፡ ርግጥ ነው፡፡ ከልሳን፣ ከትንቢት፣ ከዕውቀትና ከእምነት ቀጥሎ ነው የተጠቀሰው፡፡ ይሁን እንጂ በ1ቆሮንቶስ 13 ላይ የጳውሎስ ዐላማ ስጦታዎችን ለመዘርዘር አይደለም፡፡ የፍቅርን ልቀት ለማሳየት እንጂ፡፡ የትኛውም ዐይነት የጸጋ ስጦታ ቢኖረን ወይም ምንም ዐይነት አገልግሎት ብናከናውንም በፍቅር ካልተነሣን ከንቱ ነው፡፡ ድኾችን መመገብ ከስጦታዎች ምድብ ውስጥ ከተቆጠረ (የማይቆጠርበት ምክንያት የለም)፤ ዐላማው ስጦታውን ለመጥቀስ ሳይሆን በግብዝነት ሊተገበር አይገባም ነው፡፡ የጳውሎስ ትኩረት ያለኝን ሁሉ ድኾችን ለመመገብ እስከ መስጠት የሚደርስ ልግስና ቢኖረኝም እንኳ በፍቅር ካላደረግሁት ከንቱ ነው ለማለት ነው፡፡ ድኾችን መመገብ ስጦታ ሊሆንም ሳይሆንም ይችላል፡፡ ጳውሎስ ስጦታዎችን ከመዘርዘር ዐልፎ ስጦታም ሆነ በጎ ተግባር ሁሉ በፍቅር በመነሣት ካልተከናወነ ዋጋ ቢስ እንደ ሆነ እያስረዳ ነው፡፡

ሰማዕትነት

በመጽሐፉ መግቢያ ላይ እንደ ጠቀስሁት ጳውሎስ ይህን ተግባር እንደ ስጦታ እንድንቀበለው ያበበ አይመስልም፡፡ የግሪኩ ቃል ግልጽ ካለመሆኑም ባሻገር ስለ ሰማዕትነት የተነገረ ሐሳብ መሆኑም አጠራጣሪ ነው፡፡ ቃሉ ስለ ሰማዕትነት ቢሆን እንኳ ስጦታ ሆኖ ሊቋጠር አይችልም፡፡ የጳውሎስ አባባል ለወንጌል ስል እስከ ሞት ድረስ ብሄድ እንኳ በፍቅር ካለደረግሁት ከንቱ ነው ለማለት ነው፡፡ ሰማዕትነት ስጦታ ከሆነ በሕይወት ዘመን የሚተገበረው አንድ ጊዜ ብቻ ነው!

በአዲስ ኪዳን ያልተጠቀሱ ስጦታዎች ይኖራሉ?

በአዲስ ኪዳን የተጠቀሱትን ስጦታዎች በተመለከተ ጥናታችንን አጠናቅቀናል፡፡ የሚቀረን ነገር ቢኖር፤ እግዚአብሔር አንዳንድ ጊዜ በአዲስ ኪዳን ውስጥ ያልተጠቀሱ ስጦታዎችን ይሰጣል? ወይስ አይሰጥም? የሚለው ሐሳብ ነው፡፡ በመጀመሪያ የትኞቹን ስጦታዎች ማለታችን እንደ ሆነ መወሰን አለብን፡፡ እኔ እንደማምነው በ1ቆሮንቶስ 12፡8-10 ላይ የተጠቀሱት ኒውማቲክ የስጦታዎች ዝርዝር የተሟላና የተጠናቀቀ በመሆኑ፤ በእግዚአብሔር ቃል ውስጥ ያልተገለጡልንን ተአምራዊ ስጦታዎች መፈለግ አግባብ አይሆንም፡፡ በኤፌሶን 4፡11 ላይ የተዘረዘሩትም ስጦታዎች ከእግዚአብሔር ዘንድ ለቤተ ክርስቲያን የተሰጡና የእግዚአብሔርን ሕዝብ ለሥራ የሚያበጋጁ አገልጋይ ሰዎች ሲሆኑ እነዚህም ተሟልተውና ተጠናቅቀው ተሰጥተዋል፡፡ እነዚህ ዐምስቱ ስጦታዎች ልክ በአዲስ ኪዳን ዘመን በነበራቸው ቅርጽ ሳይታዩ ወይም ሳይጠሩ ይችላሉ፡፡ ይሁን እንጂ ቅዱሳንን ለአገልግሎት የማዘጋጀቱ ተግባር በአንዱ ወይም በጥቂቶቹ ስጦታዎች በኩል እንደሚከናወን እንረዳለን፡፡

ይህ እንዳለ ሆኖ ጳውሎስ ካሪዝማታ ብሎ ከጠቀሰው ቃል አጠቃላይና ሰፊ ትርጉም አንጻር፤ በአዲስ ኪዳን ያልተጠቀሱ ብዙ ስጦታዎች ሊኖሩ ይችላሉ፡፡ ተፈጥሮታዊም ሆነ ተአምራዊ ከእግዚአብሔር ዘንድ የሚሰጥ ስጦታ ሁሉ የእርሱ የጸጋ ውጤት ስለ ሆነ ካሪዝማ ነው፡፡ ስለ መዘቃ አገልግሎት እግዚአብሔርን ልናመስግን ይገባል! የሙዚቃ

ሙያ ስጦታ መሆኑን ምንኛ በተረዳን! በአዲስ ኪዳን የሙዚቃ ችሎታ ካሪዝማ ተብሎ የተጠራበት ስፍራ የለም፤ ነገር ግን የሙዚቃ ችሎታ ካሪዝማ ስለ ሆነ እግዚአብሔርን ስለሰጠታው ማመስገን ይገባናል።

ሌሎችም ሊጠቀሱ የሚችሉ ስጦታዎች አሉ። ዝርዝሩ ማብቂያ የለውም። ማስተዋል የሚገባን ጉዳይ ግን በእግዚአብሔር ጸጋ የተቀበልነው ማንኛውም ስጦታ የእርሱ ቸርነት እንደ ሆነ ተረድተን በምስጋናና በትሕትና ማገልገልና ለሌሎችም ጥቅም በፍቅር መተግበር ያለብን መሆኑን ነው።

ዋቢ መጽሐፍት

- Allen, D., *The Unfailing Stream*, Tonbridge, Sovereign World, 1994
- Barrett, C.K., *The First Epistle to the Corinthians*, London, Black., 1971
- Bennett, D. and R., *The Holy Spirit and You*, Eastbourne, Kingsway, 1979
- Bittlinger, Arnold, *Gifts and Ministries*, London, Hodder & Stoughton, 1974
- Burton, W.F.P., *Signs Following*, London, AOG, 1949
- Bridge, Donald, *Signs and Wonders Today*, Leicester, IVP, 1985
- Bridge, D., and Phypers, D., *Spiritual Gifts and the Church*, London, IVP, 1973
- Canty, George, *The Practice of Pentecost*, Basingstoke, Marshalls, 1987
- Carson, D., *Showing the Spirit*, Grand Rapids Mich., Baker, 1987
- Carson, H., *Are Spiritual Gifts for Today?* Eastbourne, Kingsway, 1987
- Carter, Howard, *Spiritual Gifts and their Operation*, Springfield MO, GPII, 1968
- Carter, Howard, *Questions and Answers on Spiritual Gifts*, London, AOG, 1946
- Fee, G.D., *The First Epistle to the Corinthians*, Grand Rapids Mich., Eerdmans, 1987
- Fee, G.D., *God's Empowering Presence*, Peabody MA, Hendrickson, 1994
- Gee, Donald, *Concerning Spiritual Gifts* Springfield MO, GPII, 1972
- Gee, Donald, *The Ministry Gifts of Christ* Springfield MO, GPII, 1930
- Grudem, W., *Are Miraculous Gifts for Today?* Leicester, IVP, 1996
- Harper, M., *These Wonderful Gifts*, London, Hodder & Stoughton, 1989
- Harris, R.W., *Spoken by the Spirit*, Springfield MO, GPII, 1973
- Hathaway, W.G., *Spiritual Gifts in the Church*, Clapham Park, Elim, 1933
- Horton, Harold, *The Gifts of the Spirit*, Nottingham, AOG, 1976
- Horton, Stanley (ed.), *Systematic Theology*, Springfield MO, GPII, 1994
- Horton, Stanley, *What the Bible says about the Holy Spirit*, Springfield MO, GPII, 1976
- Hubbard, Ray, *Gifts of Grace*, Bromley, New Life Press, 1971
- Kay, William K., *Prophecy!*, Nottingham, Lifestream & Mattersey Hall, 1991
- Lim, David, *Spiritual Gifts - a Fresh Look*, Springfield MO, GPII, 1991
- Linford, Aaron, *Spiritual Gifts*, AOG, London, Undated
- Menzies, W.W. and Horton, S.M., *Bible Doctrines, a Pentecostal Perspective*, Springfield MO, GPII, 1993
- Pearlman, Myer, *Knowing the Doctrines of the Bible*, Springfield MO, GPII, 1937

- Petts, David, *The Dynamic Difference*, Springfield MO, GPH, 1976
- Petts, David, *The Holy Spirit – an Introduction*, Mattersey, Mattersey Hall, 1998
- Petts, David, *You'd Better Believe it!* Mattersey, Mattersey Hall, 1999
- Pytches, David, *Come Holy Spirit*, London, Hodder, 1985
- Pytches, David, *Prophecy in the Local Church*, London, Hodder & Stoughton, 1993
- Rea, John, *The Holy Spirit in the Bible*, Marshall Pickering, 1990
- Riggs, R., *The Spirit Himself*, Springfield MO, GPH, 1949
- Rosser, Ivor, *Grace Gifts*, Risca, Rosser, Undated
- Schatzmann, S., *A Pauline Theology of Charismata*, Peabody MA, Hendrickson, 1987
- Turner, Max, *The Holy Spirit and Spiritual Gifts – Then and Now*, Carlisle, Paternoster 1996
- Wagner, C.P., *Your Spiritual Gifts Can Help Your Church Grow*, Bromley, Marc, 1985
- Warrington, K. (ed.), *Pentecostal Perspectives*, Carlisle, Paternoster, 1998
- Wigglesworth, Smith, *Ever Increasing Faith*, Springfield MO, GPH, 1924
- Williams, J. Rodman, *Renewal Theology Vol. 2*, Grand Rapids Mich, Zondervan, 1990

Articles in Periodicals/ Journals

- Carlson, G. Raymond, 'The Interpretation of Tongues', *Paraclete*, Vol. 11, No. 2 (1977)
- Hadden, A., 'Gifts of the Spirit in Assemblies of God Writings', *Paraclete*, Vol. 24, No. 1 (1990)
- Holdcroft, L. Thomas, 'Spiritual Gifts we may fail to recognise', *Paraclete*, Vol. 3, No. 2 (1969)
- Holdcroft, L. Thomas, 'The Gift of the Gifts of Healings', *Paraclete*, Vol. 2, No. 2 (1968)
- Hoy, Albert L., 'The Word of Knowledge', *Paraclete*, Vol 2 No 2 (1968)
- Rainey, Chris, 'Harold Horton', *Paraclete*, Vol. 28, No. 2 (1994)